

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

05. 11. 13. (3) FLAVII

IOSEPHI TEMPLI QVONDAM

HIEROSOLYMITANI E PRIMA

*Ephemeride sacerdotis, dein To-
parchæ & Archistrategi vtriusq; Galilææ*

VITA,

Per Godefridum Tilmannum Cartusie Parisiensis Mo-
nachum è Græcis versa primùm, & excusa Typis.

PARISIIS,

Ex officina MICHAËLIS FEZANDAT, in domo
Albretica, è regione D. Hilarij.

CVM PRIVILEGIO.

1548.

LECTORI PIO IVXTA
ac docto Dominicus VVānerius
Albreticæ typographia

ἐπαγορευτικῆς

Salutē.

*

IN HABES OPTIME LECTOR, quem in vsum tuum
primi inuulgamus, commis-
sum typis thesaurū in spe-
ciem certē perpūillum ac
leuidensem, ne sic aliqui
pœnitendum aut asperna-
bilem, vitam nempe Flaurij
Iosephi Toparchæ quondam & Archistrategi
vtriusque Galilææ quam ipse sibi probè conscius
ac testis prorsus ἀξιόπιστος de se Attico lepore con-
scripsit. Lege bona cum venia Interpretis, confer-
cum vno quopiam Græco archetypo, & mecum
fateberis sapientissimum illum polyhistora Hie-
ronymum haud ab re alicubi Iosephum vocasse
Liuium Atticum. Cæterum, mirari nō desino, quid
factū sit, vt hoc segmentum vigesimi libri τοῦ 20
ἀρχαιολογίας ita sit ab reliqua portione operis
totius auulsum & dissectum, vt quum ante annos
ab hinc plus mille aliæ eiusdem authoris commen-
tationes in Latinam transierint coloniam, vita hæc
eius Græcè tantum didicerit, non etiam Latine lo-

qui. Nam quod legitimus sit Iosephi partus, tam multa
coarguunt, ut nemo nisi præter omnem modum impu-
dens ac refractarius sit, qui huic assertioni contro-
uertat. Duo præsertim euincunt argumenta. Prius,
est ipsa perspicuitas *ἡ ἀσέως* perpetuo tenore ex-
currens, nec inamcenæ digressiones subinde pro
loco intercurrentes. Dein ipse Eusebius, quæ scri-
bit Iosephum aduersus Iustum Tiberiensem pro-
didisse memoriæ, desumpsisse se fatetur *ἀντλεξεί*
è vigesimo Antiquitatum siue originum Iudai-
carum, vñd cum duabus epistolis Agrippæ regis.
Sanè eadem verbotim habentur sub finem huius-
ce pericopes. Quare vitam hanc iure quis dicere
possit Appendicem ad vigesimum Antiquitatum
librum. Libéret tecum pluribus agere, amice Lector,
atqui non finit opusculi istius exilitas. Ne igitur
in me meo merito detorqueatur & quadret iustis-
simè triuialis ille adagio, Paruo pedi magnos cir-
cundare calceos, vela contraho, sisto calamus.

Fœliciter Vale.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIUM E TERTIO HISTORIAE

Ecclesiasticae Eusebii Cæsariensis desumptum.

ἐπὶ τούτοις πᾶσι μᾶλλον μὴ δὲ αὐ- κεφ'. θ'.
 τὸν τὸν ἰώσηπου ἰσχυρὰ τῇ μετὰ
 χείρας συμβεβημένον ἰσχυρὰ, ὁ-
 πόθεν τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν ὡς ἔμελλε,
 ἀγνοῖ. ἀλλ' οὐδ' ὁ πολὺ αὐτὸς καὶ
 ἥτις λέγω ὡς. ἰώσηπος μαθητὰς παῖς, ἐξ ἱε- Basilien.
 ροσολύμων ἱερὰς αὐτοῦ εὐμαίους πολέμους editio ha-
 τὰ πρῶτα καὶ τοῖς ὑστέροις παρὰ ταχὺ ἐξ ἀνάγκης, bet pro
 μάλιστα, ἥτις κατ' ἐκείνην χρόνον ἰουδαίων. ἔπαρ Ματθα-
 μόνοις τοῖς ὁμοθυμῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ εὐμαίους θίς, Ματ-
 γέγονεν ἀπὸ ἐπιδρομῶν, ὡς αὐτὸν μὴ ἀποδείξει θίου.
 ἀνδριάντῳ ἐπὶ τῇ εὐμαίᾳ τιμηθῆναι πολέμους, τὰς
 ὁ ἀποδείξει ἐν τῷ λόγῳ βασιλίου ἀξιωμα-
 ναι. ἔτι δὲ πᾶσι τῶν ἰουδαίων ἀρχαιολόγων
 ἐν ὅλοις εἰκοσι κατὰ τέθρηνη συγγράμματα. τῷ δὲ
 ἰσχυρῷ ἥτις κατ' αὐτὸν εὐμαίᾳ πολέμους ἐν ἐπὶ τὰ
 λόγοις αὐτὸς μόνον τῇ ἑλληνικῇ, ἀλλὰ καὶ τῇ παλαιᾷ
 φωνῇ παραδίδου αὐτὸς αὐτῷ μαθητῇ, ἔμελλε
 ὡς ἔμελλε τὰ λοιπὰ πᾶσι διδάσκει. καὶ ἔτι δὲ αὐτοῦ
 φέρεται ἀποδείξει ἀξία, διότι τὰ πρῶτα ἰουδαίων
 ἀρχαιότητι. ἐν οἷς καὶ αὐτὸν ἔμελλε πρὸς ἀπίων
 ἢ γραμματικῶν κατὰ ἰουδαίων πικρὰ διδάσκει
 ξαντὰ λόγων πεποιθῆναι. καὶ πρὸς ἑλλήνας, οἱ ὅτε ἀλ-
 λειψ καὶ αὐτοὶ τὰ πᾶσι καὶ ἰουδαίων ἔθους ἐπειρά-
 θεισιν.

Π Επὶ πᾶσι καὶ ἄλλοις ἀγενεῖς ἀποδοσμά-
 τος ἀνδρῶν, πρὸς αὐτοκράτορας λογισμῶν.
 ὁ ἴσως μακροβαΐκων ἐπὶ γράψαμ. Ἰδὲ τὸς
 ἀγῶνας τῷ ἐν τοῖς οὐτω καλεμένοις μακροβαΐκοις
 συγγραμμάσιμ Ἐσθρὶ φῶς εἰς τὸ δεῖον δισεβείας
 ἀνδρῶν ἐβραίων πρὸς ἐχθρῶν. καὶ πρὸς Ἰδὲ
 τέλει ὁ εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ἐπισημαίνεται
 ὁ αὐτὸς, ὡς αὐτὸς πρὸς ἡμῶν ἐν τέτταρσι συγγρα-
 φαι βιβλίοις κατὰ τὰς παλαιοὺς δόξας τῶν ἱεραίων,
 πρὸς δεῦ καὶ φῶς ἐστὶς αὐτῶν, καὶ πρὸς τῶν νόμων,
 ὅσα τε καὶ αὐτὸς τὰς ἡμέρας πρὸς τῶν νόμων,
 καὶ ἄλλα δὲ αὐτῶν ἀποδοσάμεναι ὁ αὐ-
 τὸς ἐν τοῖς ἰδίῳις αὐτῶν μνημονύει λόγοις. πρὸς τῶν
 τῶν, ὅσα λογὸν καταλέγει καὶ ὡς ἐπὶ αὐτῶν ἀρ-
 χαιολογίαν τὸ τέλει φῶς παρατίθεται εἰς
 πᾶσι τῶν τῶν ἐξ αὐτῶν παραληφθέντων ἡμῶν μαρ-
 τυρίας, ὅσα βιβλίων δὴται τοῦτον τιθεῖται, ὁμοίως
 αὐτῶν κατὰ τὸς αὐτῶν ἰσορῶν χρόνος περὶ
 ῥαμένον, ὡς μὲν ἀληθῆ συγγραφοῦντα, πολλὰς
 ἄλλας διδύκας ἐπαγαγὼν Ἰδὲ ἀνδρῶν, ταῦτα αὐ-
 τοῖς ῥήμασιμ ἐπιλέγει. Οὐ μὲν ἐγὼ σοι τῶν αὐ-
 τῶν ῥῶπον πρὸς τῶν ἐμαυτῶν γραφῆς ἐδίδωμι, ἀλλ'
 αὐτοῖς ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτοκράτορσι τὰ βιβλία,
 μόνον οὐ τῶν ἔργων ἡδὲ βλέπομένων, συνήδινον γὰρ
 ἐμαυτῶν τέλει ἡμῶν τῶν ἀληθείας παράδοσιν,
 ἐφ' ἣ μαρτυρίας τῶν ἐξ αὐτῶν πρὸς δὲ τοῖς ἐδίδωμι
 τῶν. καὶ ἄλλοις δὲ πολλοῖς ἐπὶ δὲ τοῖς ἐδίδωμι
 τῶν ἐν οἷσι παράτετθίχεν Ἰδὲ πολέμου. καθάπερ
 βασιλεύς

βασιλὺς Ἀγρίππας, καὶ ἕντες αὐτῇ τῇ συγγενῶν.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτοκράτωρ ἵερος ἔκτος ἐβελήθη τὴν γνῶ-
 σιν τοῖς αἰθρώποις παραδίδουαι τῇ περὶ ξέων, ὥστε
 χαράξας τῇ αὐτῇ χερσὶ τὰ βιβλία, δημοσιεύσαι
 προσέταξεν. ὁ δὲ βασιλὺς Ἀγρίππας ἐξήκοντα
 δύο ἔγραψεν ἐπισολὰς, τῇ τῇ ἀληθείας παραδόσθαι
 μαρτυρῶν, ἐξ ὧν καὶ δύο ταρξίσθησιμ.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIVM E' TERTIO HI-
 storiz Ecclesiasticæ Eusebij Cæsa-
 rienfis desumptum,

X Iosepho quum hæc omnia de-
 sumperim, indignū dūco nescire,
 vnde is prodierit, quōve ex genere
 sit originē sortitus, qui vel passim
 obuiam nobis exhibuit tantam hi-

storiz cognitionem: præsertim quum rem eiusmo-
 di hisce edisserat verbis: Equidem ipse ego Iose-
 phus Matthathizæ filius ex Hierosolymis sacerdos
 qui primū quidem arma quū promouissem ad-
 uersus Romanos, vi tandem sum adactus adesse eis
 dem ad extremum vsque conflictum, quo tempo-
 re tota belli moles impendebat Iudæis. Vir hic nō
 apud suos modō gentileis euasit clarissimus, sed &
 apud Romanos tantam est consequutus nominis
 gloriam, vt Romæ cohonestari promeruerit de-

Caput. 9.

Initio
 proemij
 αλ αλώ
 σεως

dicatione virilis statuae. Libri insuper quos accu-
 ratione studio conscripserat, digni habiti sunt qui
 αἱ ἀρ- bibliothecae inferrentur. Sanè hic historiam omnē
 χαριο- Iudaicæ antiquitatis in libros viginti contulit. Rur-
 λος λό- sus belli aduersus suam gentem per Romanos ge-
 γοι. κ'. sti historiam complexus est libris septem, quam
 αἱ ἀλὼ quidem non Græcanica solùm eloquentia sed &
 σεως. ζ. patrio dicendi charactère se tradidisse sibi ipse te-
 πιστῆς est, dignus planè cui deinceps fides habeatur.
 τῶν δ' ἄρ- Hos præter, alij duo feruntur de Iudæorum anti-
 χαριόπι- qua origine ab eodem impèsiore opera elaborati,
 τος λό- quibus elidit controuersiosum Apionis Gramma-
 γοι. β'. tici librum paulò antè aduersus Iudæos concinna-
 Sub Caio tum: alios itidem reuincit qui quidem connixi fue-
 aduersus rant legitimos patriosve ritus Iudaicæ gentis con-
 Philonē. cerpere.

Εἰς τὸν 10. **E**ST & aliud opus haud aspernabile viro huic
 τῶν δ' αὖ- seria opera elaboratum, de eo quòd' omni-
 τουράτῳ bus per se ratio imperet, id quod quidam
 εὖς λό- inscripsere Maccabaicum. Complectitur enim a-
 γισμῶ. gones pro tuenda erga Deum pietate fortiter to-
 ληροί ab Hebræis qui hac nomenclatura in Mac-
 cabæorum libris insigniuntur. Sub finem proinde
 vigesimi Antiquitatum perspicuè docet se animo
 destinasse conscribere libros quatuor iuxta fidem
 religionemve Iudaicæ genti solennem, de Deo &
 eius essentia, deque legibus. cur hæc quidem face-
 re liceat Iudæis, illa non item sed prohibeantur.
 Quin idem in propriis sparsim libris commemi-
 nit aliorum operum sua vnus opera perscripto-
 rum. Rationi præterea consentaneum fuerit huic
 adscri-

adscribere loco ad verbum quæ sub Antiquitatû
finem adiecit ad corroborandâ fidem inducti te-
stimonij eorum quæ ipso auctore ad nos vsq; per-
uenerunt. Dum enim crimen falsi confert in
Iustum Tiberiensem qui conatus esset secundum
tempus illud gesta scribere, quæ & Iosephus
memoriæ prodiderat, quum alioqui nihil scri-
pisset quod ad veritatem pertineret historiæ,
pleraque insuper alia reprehensione digna im-
pingens viro, hisce verbis subnectit elogium cri-
minum. Etiam si ad eum modum loquar, haud
tamé fuit quòd meis vniûs scriptis abs te malè me-
tueré, quando ea ipsis cōsecraui Imperatoribus ob
quorum oculos tantû non res ipsæ gestæ etiam dū
obuersabâtur. Mihi enim ipsi eram probè cōsci-
us, q̃ obseruari traditionē veritatis, cuius gratia quū
initio sperassem perfruiturum me esse testimonio
eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et aliis
quidem aliquammultis tradidi legendam historiâ
quorum nonnulli interfuerunt ei bello: in quibus
numerandus venit rex Agrippas, alij item quidam
illi congeneres. Quin & imperator ipse Titus re-
rum quas gesserat, cognitionem ex iis & solis cu-
pidè aded voluit hominibus tradi, vt propriæ ma-
nus subscriptione imperarit eos euulgari ac prodi
in communem hominum vsum: porro Agrippas
traditæ per me veritati testimoniû perhibuit dua-
bus & sexaginta epistolis, è quibus duas ipse Iose-
phus attexit.

Nimirum
huic vitæ
sua.

PRO FLAVIO IOSEPHO

elogium alterum è tomo primo

ecclesiastica historiae Her-

mie Sozomeni ex -

scriptum.

ἐκ τοῦ
λόγου. ἡ.
καὶ κε-
φαλῆς.

ὥσπερ δὲ ὁ ματθίᾱς ὁ ἰσραὴλ, ἀπὲρ
παρά τε ἰουδαίους καὶ ῥωμαίοις ἐπιδιο-
ξέτατος γενόμενος, ἀξιόχρεως ἅμ
εἶν μάρτυς αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀληθείαν.
Ἄνδρα δὲ γὰρ αὐτὸν ἀρεκαλεῖν οὐκ εἶ-
ως παραδόξων ἔργων ποιητὴν καὶ διδασκαλον
λόγων ἀληθῶν. χριστὸν δὲ πρὸς φανῶς ὀνομάζει, καὶ
τοῦ σαυρῶν καταδικαζομένου, καὶ ξηταίου ζῶντος
ταφῆναι. καὶ ἄλλα μυρία θαυμάσια πρὸς αὐτὸν
πειρησάτω τοῖς δέοις προφήταις ἐκ ἀγνοεῖ. πολ-
λὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πρᾶγμα τοῦ ἑλληνῶν. τε καὶ ἰουδαίους ἐπι-
μείναι ἀγαπῶντας αὐτὸν μαρτυρεῖ, καὶ ὅτι αὐτὸν
ὀνομαζόμενον μὴ ἐπιλείψαι φύλον καὶ μοῖον
ταῦτα ἰσχυρῶν μονονυχὶ βοᾶν ἀναλόγως τοῖς ἔρ-
γοις θεοῦ εἶναι τὸ χριστόν. ὅτι παρὰ τὸν
πράγματι καταπλαγεῖς, ὡς λέγεται μέσθι πο-
ρεύσασθε, μηδὲν τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν ἐπισκί-
ψας, μάλλον δὲ καὶ συνθέμενος ταῦτά μοι λογι-
ζομένῳ θαυμάσιον εἰκότως κατεφαίνετο, μὴ τοὺς ἐ-
βραίους φθάσαι, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς
χριστιανισμόν μεταβαλεῖν καὶ τὰ ἑξῆς.

PRO FLAVIO IOSEPHO

*elogium alterum è tomo primo ec-
clesiastica historiae Her-
mie Sozomeri ex-
scriptum.*

IOSEPHVS
in super Matthie
filius, idemq; sa-
cerdos, vir cum
apud Iudæos,
tū apud Roma-
nos celeberrimus,
dignus plane qui veritate
quæ de Deo est,
suo astruat te-
stimonio. Isete-

nim subueretur virum dicere, quippe quæ nosset Virū nem
fuisse admirabiliū opificem operum ac sermonum pe Chri-
veritate nitentium doctore. Christum alioqui ni-
hil obscure pronunciat eum qui & cruci addictus
tertio à sepultura die rediuius se suis cōspicuum
reddiderit. Quin & hunc minimè latuit de eodem
innumera alia admiratione prorsus dignissima
prædicta esse diuinis prophetarum oraculis. Te-
stis proinde est non paucos eorū quos ad sui imi-
tationem ascieuerat, Gentiles iuxta ac Iudæos eate-
nus perseuerasse in eius dilectione, eamque gen-
tem

Interme-
dius legis
& gratiæ.

tem quæ à Christo sortita esset nomen, nihil im-
minui. Crediderim hunc dum eiusmodi memoriæ
prodidit, tantum non proclamasse ratione consen-
tanea operibus ipsis Christum esse Deum. Rerum
enim gestarum admiratione perstrictus hunc in
modum medius prætercurrit, nullo alioqui pacto
cōtrouersiosus in fideles, magis verò eis con-
sentaneus. Hæc dum ipse mecum repu-
to, admiratio sanè non mediocris,

nec ab re subiit animum qua-
tandè ratione Hebræi
mutatis animis non
etiam reliquo
hominum
generi
an-
te-
uer-
terint ad
complexum Chri-
stianæ fidei. Et quæ sequuntur.

ELENCHVS SENTEN-

TIARVM ISTIVS APPENDI-
cis literatoria serie di-
gestus.

EVTIVS
magni cā
pi præfe-
ctus. 43

Agrippas
rex miser
tus Iu-

dxorum dat successorem
Varo. 24

Agrippæ regis clementia in
megistanas suos. 59

Agrippæ regis erga Philip-
pum Ioachimi, comitas. 68

Agrippæ pro Iosepho elo-
gium minimè fucatum. 137

Agrippæ epistola intercipi-
tur: hinc Tiberiēsis im-
pendet periculum. 143

Ambitionis malū attēde. 74

Anani pontificis iusta primū
sententia, dein iniusta δὲ
τὴν δωροδοκίαν. 72-73

Ananiæ hypocrisis & mali-
tiosum cōmentum pro Io-
natha. 110

B

BAnus Anachoretēs,
quo cum triēnium
degīt Iosephus. 5

Berenices beneficio Iustus
vitam debebat, alioqui in-
gratus. 133

C

Clitus seditionis au-
thor sibi sinistram
præcidit. 65

D

Dabaritenorū quo-
rundam attēde
prædā, & in quod
vitæ discriminē Iosephus de-
uenerit. 48-49

Damascenorum attēde in-
clementiam. 11

Dometiæ Augustæ erga Io-
sephum liberalitas. 160

E

EGalilæa in Hieroso-
lymitanam regio-
nem per Samariam
iter est tridui. 102

E' Ἀσυχία aduersus Iustum
Tiberiensem. 126

Equitis adolescentis impu-
dentia erga Iosephū. 82-83

G

Galilæorum beneuo-
lentia erga Iose-
phum. 33

Galilæorū vociferatio & ap-
plausus p Iosepho. 94-95

Galilæorum indignatio &
Iosephī clementia in Io-
nathan. 99

Galilæorū ad prædam aui-
ditas

ditas ob impotēs odiū. 141
 Gamala arx cur Romanis
 adhærescebat. 18
 Gessij militū ruina cladem
 inuexit extremā Iudææ. 9
 Gischalorum calamitas per
 Ioannis malignitatē. 17

H

H Erodīs ædes quān-
 ob causam à fun-
 damentis suffo-
 diuntur. 25
 Hierosolymitæ quid scribāt
 Iosepho. 24
 Historiæ lex prima, veritas
 est. 127
 Historico licet alienam co-
 arguere improbitatē. 127
 Homœosis elegans. 126

I

I Esus Aphix regiam in-
 cendit spe potiūdi au-
 ro. 26
 Iesu Aphix filij auida rapa-
 citas. 26
 Iesu Tiberiensis ædes erant
 arcis instar. 93
 Iesu Tiberiensis molitio ad-
 uersus Iosephum pro Io-
 natha. 103
 Iesu malitia in Iosephū. 111
 Iesu Tiberiensis malignitas
 in Iosephum. 113
 In Ionathæ complices popu-
 lus accenditur ira pro Io-
 sepho. 112
 Ioannis Gischaleni consiliū
 factiosum. 17

Ioannis Gischaleni ambi-
 tio. 27
 Ioannes victis hostibus Gi-
 schala excitat. 18
 Ioānes Gischalenus αἰσχρὸς
 καὶ δειλός. 28
 Ioannis altera αἰσχρὸν κα-
 λῶν. 29
 Ioannis & inuidia & mali-
 gnitas in Iosephum. 33
 Ioannis erga Iosephū ingra-
 titudo ē radice ambitio-
 nis. 34
 Ioannis in Iosephum mali-
 gnitas. 36
 Ioannis Gischaleni inuidia
 in Iosephum ex ambitio-
 ne. 46. 47
 Ioannes Gabarenos in suam
 trahit sententiam. 47
 Ioannis Gischaleni in Io-
 sephum ex ambitione ma-
 lignitas. 71
 Ioannis ambitiosi exitus
 quis. 78
 Ioannis Gischaleni in Iose-
 phum nequitia. 89
 Ioannis veteratorum con-
 siliū aduersus Iosephū. 119
 Ioannis Gischaleni me-
 tus. 139. 140
 Ionathæ & collegarum in-
 fidiatrix epistola ad Iose-
 phum. 81
 Ionathæ & collegarum al-
 tera epistola ad Iose-
 phum. 82
 Ionathæ per epistolam man-
 da-

datum. 86 Ionathæ abitio per Galilææ oppida ac digna eius ambitione receptio. 86.87 Ionathæ complicum detentio per exploratores. 92 Ionathæ complicum conatus aduersus Iosephū. 94 Ionathæ complicum trepidatio. 95 Ionathæ epistolæ duæ aduersus Iosephum. 98 Ionathas, & Iesus & Iustus plebem solitant ad defectionem. 105 Ionathæ & complicum malitiosus dolus. 106.107 Ionathæ ad Ioannem epistola aduersus Iosephum. 110 Ionathæ & compliciū deplo-rata malignitas. 112 Ionathæ & complicum cum Ioanne concilium cogunt Tiberiade. 118 Ionathas & Ananias intercepti astringuntur vinculis. 120 Iosephus utroq; parente nobili & cum primis claro enituit. pagina.1 Iosephi pater è prima ephemeride. 24. sacerdotum. 2 Iosephi mater è regia stirpe Asamonæorum prodiit. 2 Iosephi patris genealogia. 2 Iosephus natus est anno primo Gaij Cæsaris. 3 Iosephus tres liberos sorti-	tus est. 3 Iosephi pater Matthias siue (vt alij) Mattathias & genere & virtute insignis effulsit. 3 Iosephus cum germano suo Matthia vt eruditus est. 3 Iosephus non minus memoria valuit atque ingenio. 4 Iosephus <i>Ελοχέματος</i> & à puero. 4 Iosephus post annum decimumnonum ætatis complexus est Pharisaismum Stoicæ sectæ similem. 5 Iosephus annovigesimoexto cur Romam ascenderrit. 6 Iosephus in sacerdotes p^r. 6 Iosephus vt periclitatus in Adriatico mari. 6 Alityrus ob histrionicen Neroni charissimus. 7 Iosephus per Alityrum insinuatus est Pompeiæ Augustæ. 7 Iosephus studet motoriam factionem comprimere. 8 Iosephus vitæ consulturus in Antoniam, dein in adyta templi suffugit, demum ad pontifices se recepit. 8 Iosephum cum duobus collegis præficiunt Galilææ Hierosolymitæ. 12 Iosephi collegarum auditas ad rem. 24 Iosephus Herodis regiam cur

cur iusserat solo æquari. 25	dæos. 42. 43
Iosephi prouidentia circa su- pellectilem regalem. 27	Iosephi prouidentia in ser- uando & alendo exerci- tu. 45
Iosephus indolem periclita- tur Ioannis. 27	Iosephus per quos in discri- men vitæ adductus sit. 48.
Iosephus de eiusmodi scribit Senatui Hierosolymita- no. 24	49. 50. 51. 52. 53. 54. 55
Iosephi erga collegas fi- des. 25	Iosephi præfens ingenium aduersus seditiosos. 56. 57
Iosephi prouidentia in cu- stodienda supellectile re- gis Agrippæ. 27	Iosephus ratione probat Ro- manos non esse venefi- cos. 58
Iosephi indulgentia erga Io- annem Gischalonū. 28. 29	Iosephi transfugium ad Hip- penos. 59
Iosephi prouidentia in ser- uando populo à sicariis. 30	Iosephus & Taricheas & Ti- beriadem cingit muris. 60
Iosephi prudentia erga præ- fectos vtriusq; Galilææ. 31	Iosephi in discrimine posi- ti obseruantia ob Sabba- ti reuerentiam. 61
Iosephus purus omnis cor- ruptelæ in decernendis iu- diciis. 31	Iosephi fidelis amor erga Taricheenses. 61
Iosephi continentia. 32	Iosephi strategema aduer- sus perfidos Tiberien. 62. 63
Iosephi mansuetudo. 32	Iosephi benignitas erga pri- mores Tiberiensium. 66
Iosephi prouidentia aduer- sus Iusti & Pisti insidias. 34	Iosephi iusta ad Iustum in- iustum Tiberiensem ad- monitio. 66
Iosephi clementia erga Ti- berienfes. 35	Iosephus quæ & oppida & ciuitates mœnibus cinxe- rit. 70
Iosephi prudentia & clemen- tia erga Iesum sicariorum principem. 41	Iosephum erga quantus a- mor patris. 76
Iosephi clementia in dimit- tendo Iesū & complicibus immodica. 42	Iosephum erga Galilæorum amor. 76. 77
Iosephi erga Semphoritas indulgentia. 42	Iosephi insomnium admira- bile. 77. 78
Iosephus pro duobus trans- fugis ab rege aduersus Iu- sentie	Iosephus qua cōditione con- sentie

- sentit in retinendo To-
 parchatu Galilææ. 79
 Iosephi quantus fuerit exer-
 citus aduersus Placidū. 80
 Iosephi prudentia solers in
 explorando ingenio ge-
 ruli epistolæ. 83.84
 Iosephi ad amulos epistola-
 ris responsio. 84
 Iosephi per epistolā respon-
 sio ex Iotapatis. 88
 Iosephi prouidentia sibi præ-
 cauentis ab insidiis inimi-
 corum. 90
 Iosephus Iacobum & Hie-
 remiam fidissimos præfi-
 cit explorandis viis. 90
 Iosephi militaris prudentia
 in dirigenda acie. 91
 Iosephi aduentus in Gaba-
 rōth cuiusmodi fuerit. 91,
 & 92
 Iosepho detinendo positæ
 insidiæ. 93
 Iosephi vigil studium pro
 militum tutela. 96
 Iosephus Jonathan coar-
 guit perfidia; reuincenti-
 bus literis. 96
 Iosephi innocentia & pro-
 bitas. 97
 Iosephi in gratiam faustæ
 acclamationes populi. 97
 Iosephi solertia in sedanda
 populi indignatione. 100
 Iosephus mittit Hierosoly-
 mam viroscntū, & cur. 101
 Iosephi prouidentia in ex-
 ploranda Tiberiensiu er-
 ga se fide. 104.105
 Iosephus maturè occurrit
 molitioni seditiosorū. 106
 Iosephus deprehensio Iona-
 thæ dolo festinus repetit
 Tiberiadem. 107
 Iosepho cōficta crimina in-
 tenduntur. 108
 Iosephi extemporales soler-
 tia in reuincendis aduer-
 sariis. 109
 Iosephus parū prouidus ad-
 uerſum inimicos. 111
 Iosephi periculum per adue-
 tum Ioannis. 113.114
 Iosephus quā prudentē
 mortis periculū euaserit. 115
 Iosephus nauigio appulſus
 Taricheis, quid egerit ad-
 uerſum hostes. 115
 Iosephus in Arbelis cogit
 cœtum aduersus ho-
 stes. 117
 Iosephus testis prudenter
 consiliis hostium superbiam
 ut parat elidere. 120.121
 Iosephi dolus militaris in
 hostes. 123
 Iosephi clementiam atten-
 de erga insensissimos ho-
 stes. 124
 Iosephi animaduersio in mi-
 litem edicti præuaricato-
 rem. 125
 Iosephus extorta per mili-
 tum impressionem Tibe-
 riensibus reddi iubet. 127
 6 Iose-

Iosephus Sapphoritarum à se
recelluerunt ab eadem Ro-
manis perfuriam. 129

Iosephus cunctis Iustum &
convincit mendacij. 131

Iosephus ante Hierosolymam
obsidionem capitivus. 131

Iosephi clementia erga Ti-
berienfes. 132

Iosephi Aduerfus in iuincen-
do aduerfario. 135

Iosephus & αἰώνιος histo-
riam conſecrauit impera-
toribus. 136

Iosephus in historia Ἰουδαίων
Artes. 136. 137

Iosephi transiitio ad historia
narrationem. 138

Iosephi inclamens clemen-
tia erga facinorosos. 138

Iosephi prudens providen-
tia. 139

Iosephus Sapphoritarum vi-
ſitor & in eisdem Galileo-
rum odium. 140

Iosephi exemplo à prædare-
uocati Galilæi fugiunt. 142

Iosephi clementia in Tibe-
riensibus ingratos alioqui. 143

Iosephi pro Tiberianis
prudens confilium. 144

Iosephus Vlyſſis exemplo
ἀντιπροσέτιμος. 145

Iosephus victor primus, dein
aduerſum equites in pla-
nicie pugnans coëit infe-
rior. 147

Iosephi aduerſum hostes p-

uidencia & astus. 148

Iosephus exercitum regis in
fugam vertit. 149

Iosephi victoriam interpo-
lauit casus fortuitus. 150

Iosephus febrili ardore cor-
ripitur. 150

Iosephi à militibus sex in-
terciderunt dolo Syllæ. 151

Iosephus vestiſſimam asse-
ctatur Sapphoritas. 153

Iosephus de Vespasiani ad-
uentu in Galileam & ge-
ſtis eius fuſius in libris ſe-
ptem πρὸς αἰώνιος tra-
didit. 153

Iosephus Vespasiani iuſſu du-
xit uxorem. 154

Iosephus uxori reſtituta pri-
ſtimæ libertas dat repudij
libellum. 154

Iosephus alteram ducit uxo-
rem. 154

Iosephus inſimulatur pro-
ditionis & perduelliona-
tus. 154

Iosephus corporis ſoſpitate
& libris ſacris nihil habuit
antiquius. 155

Iosephus ingreſſus templum
190. exemit impendenti ſa-
cro, fortuna priore illis p-
miſſa. 156

Iosephus è crucibus affixis
Iudæis, tres petit ſibi do-
nari. 156

Iosephus cum Tito enauig-
gat Romam. 157

Iose-

Iosepho invident quidam
benignitatem Vespasia-
ni. 157

Iosephus quorundam inui-
diâ periculum incurrit vi-
uit. 157

Iosephus non semel subdu-
ctum periculo est: clemen-
tiâ Vespasiani. 158

Iosephus Iocundum dicit
vitam, quam & utrum li-
ber omnia pauciores ducit
sit. 158

Iosephi duobus liberis pra-
estitit decem. Hymenaeus
superstes erat. 158

Iosephus vitam dicit vici-
torem colonam quidem Cre-
tae, ac gentem Iudeam, &
qua duos vitulos liberos,
Iustum & Symeonem, &
genuit Agrippam. 158

Iosephi peculium inuicem
attribuit. 158

Iudeorum trepidatio. 158

Iudei sub huius die citum: il-
li prae sunt huius die. 158

Iustus Iusti filius. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iusti ambitio. 158

Iustus fradet defensionem 15
gem, nempe veritate pra-
estitit. 15

Iustus vitus ampostor. 15

Iustus incendiarius. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

Iustus Iustor. 15

cum fratre flagitia. 16

L

L Egati ex Hierosolymis reduces quid renūciarint. 116. 117

N

N Obilitas apud Iudæos trahitur è sacerdotum cognatione. pagina: 1
Neapolitani incursione regio Tiberiensium prædæ patuit. 46

P

P Hippus apposititia coma vix eximitur periculo. 18

Philippus febri corripitur, & cur. 19

Philippus Gamala Iudæos prudenter admonet. 123

Philippus literis significat Madio successori Vari, quæ sibi contigissent. 67

Philippus eurus & Romæ missus, & inde redux ad regem. 152

Pontificum ac phariseorum ob seditiosos trepidatio. 9

R

R Omant non hodie primum iniusta est nota beneficii, & incantationis. 57

S

S Cythopolitæ in Iudæos impij ac perfidi. 10. 11
Secta apud Iudæos tres

quas experiri noluit Iosephus. 4

Semphoritarum periculum ob idem foedus cum Romanis. 12

Semphoritarum ingratitude erga Iosephum. 46

Semphoritarum in Iosephum ingratitude. 130

in vniuersam item patriam. Ibidem

Semphoritarum erga Iosephum perfida ingratitude. 143

Semphoritarum depopulatio per Galileos. 141

Semphorite occurrunt Vespasiano. 152

Simon Iosephi illusor eluditur astu militari. 123

Syri & Scythopolitæ aduersus inquilinos Iudæos inclementes. 16

Syrorum fauor erga Varrum. 123

Sylla ducis regij exercitus militaris solertia. 148

Syllas captus per tergiversationem militum Iosephi & insidias. 149

Syllas cedit loco timore pre-trepidus. 151

T

T Aricheensium beneuolentia erga Iosephum. 171

Tiberiensis factio triplex. 13

Tiberienses in partes Agrippæ

- pertranseunt. 59.60
 Tiberiensium optimates accersiri iubet Iosephus. 25
 Tiberiensium perfidia aduersus Iosephum. 103.104
 Tiberiensium studium in cõmunienda vrbe. 119
 Tiberiensium militum contumeliæ & ludibria in Iosephum. 122.123
 Tiberienses primùm victores, vinctur denique & supplicant Iosepho. 123
 Tiberiensium altera & tertia supplicationes. 125
 Tiberias & Sapphoris Romano nomini semper infensa. 129
 Tiberiadis geometrica dimensione situs qualis. 170
 Tiberiensium præfracta obstinatio aduersum Romanos. 131
 Tiberiadi pepercit Vespasianus Agrippæ precibus inclinatus. 132
 Tiberiensium mutua seditio quantam eadem ciuiũ perpererit, attende. 132
 Tiberiensium perfidia erga Iosephum, ob quam in periculum venere. 142.143
 Titi liberalitas erga Iosephum. 155
 Titi studium pro tuendo Iosepho. 155
 Titi erga Iosephum liberalitas. 156
 Tyriorum cõtumeliæ in regẽ presente Vespasiano. 151
- V
- Vari malitia aduersus Philippam. 19
 Varus Soëni Tetrarchæ nepos inolefcit. 20
 Vari improbitas in nunciis Philippi. 20
 Vari odium in Iudæos. 21
 Varus ingenio doctus. 21
 Vespasiani equitas in vtroque. 152
 Vespasiani in Iosephum hospitalis benignitas. 157
 Vespasianus, Titus & Domitianus in Iosephum benigni. 159
 Viginti libri. 160
 Xorda clausula, quare libellus hic appendix dici potest præcedentis totius operis. 160

INDICIS FINIS.

ERRATA SIC

corrigno.

Pagina 5. linea 3. extenuas, dele calum,
idem locis alijs aliquot.

Pagina 57. linea 8. post habere, adde, me.

Pag. 64. lin. 2. pro iustitia, lege, inscuriam

Pag. 68. li. 6. pro falso, lege, falso.

Pag. 138. li. 14. pro mi, lege, mihi.

Pag. 147. li. 7. dele, tuitate.

Pag. 150. li. 1. pro leuis, lege, launs.

Eadem pag. li. 17. dele, ipso erant.

Pag. 156. li. 13. lege, delinuntur.

21117 211111

P R I V I L E G E :

Iste est permis à Michel Fezandat, Imprimeur & libraire, faire imprimer & exposer en vête, ce present liure, traduit nouuellement de Grec en Latin, intitulé **FLAVI**
IOSEPHI VITA, Godefrido Tilmanno, Cartusie Patricensis Monacho interprete. Et deffen-
ce à tous autres de n'en imprimer ne exposer en
vente autres, sinon de ceux qui seront imprimez
par ledict Fezandat, insques à deux ans, sur peine
de confiscation desdictz liures, & d'amende arbi-
traire. Faict le xxvij. d'April. 1548.

Signé P. Seguier.

וגם דמו חנה נדרש מ.ב. Gen.

אזכרה יחזקאל וזו ודקדק Psal. 74

Sanguis eius super nos et super filios nostros. Matth. 27.

Αρθήσεται ἀπ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ, καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῆναι τὰς καρπὰς αὐτῶν.

aculum à Christo redditum Iudæis. Matth. 21. d

Flauij Iosephi

VITA, GODEFRI-

do Tilmanno Cartusiæ Parisien-

sis monacho, Interprete.

IHI SA-
nè genus ob-
tigit haud-
quaquã ob-
scurum nec
ignobile, quip-
pe quod ex
antiqua illa
sacerdotum

propagine profectum est. Vt enim apud
vnamquaq; gentem vnum aliquod præ-
texitur insigne ceu princeps origo nobili-
tatis: itidem apud nos congener & affi-
nis cognatio è sacerdotio ascita, illustre est
argumentum claritudinis ac splendoris ge-
neris. Adde, quòd non è qualicunq; &
a prole-

Bibliotheca
ex col-
latiõe du-
cta.

De his E-
phemer-
nis sacer-
dot. 1. Pa-
ralip. 24.

Asamo-
nei defie-
runt re-
gnare
post an-
nos .126.
in Anti-
gono.

Ἰσὼς,
balbus.

proletaria sacerdotum serie mihi ducitur
genus: sed è primaria ephemeride qua-
tuor & viginti, etiã si hoc in ordine haud
mediocre discrimen comperiatur. Iam
quod ad maternum genus attinet, ipse ab
stirpe regia produi. Asamonai enim li-
beri (è quorum prognata est sanguine ma-
ter) cum summo pontificatu, cum regia
maiestate in gentem nostrã persuncti sunt
nec parum diu. Atqui horũ recensio iux-
ta successuonis seriem se mihi offert expli-
candam. Proãuus mihi fuit Simon cogno-
mento Psellus. Hic natus est, quo tempo-
re pontificatum obiuit Simonis pontificis
filius, qui & pontificũ primus nomen sor-
titus est Hyrcani. Proinde Simoni, qui et
Psellus, liberi fuere nouem, quorum vnus
fuit Matthias cognomẽto Ephlius. Hic Io-
nathæ pontificis filiã duxit vxorem, è qua
suscepit filium Mathiam Kyrto co-
gnomento, anno principatus Hyrcani pri-
mo. Huic nascitur Iosephus anno Ale-
xandra

*alexandra regina nono. Iosepho itidem gigni-
 tur Matthias, anno Archelai regis deci-
 mo. Matthiae huic ipse Ioseph^o sum natus
 anno imperij Caij Caesaris primo. Mihi*

*Anno Caij primo
 natus Iosephus.*

*porrò tres sunt liberi. In his, qui etate est
 prouectior Hircanus, anno principatus
 Vespasiani Caesaris quarto natus est, at
 Iustus septimo, nono autem Agrippas. Sa-
 nè hanc nostri generis succedaneâ seriem
 uti sum internactus in publica acta rela-
 tam, bona fide in medium depromo, his
 interim dicto vale qui adnituntur in nos
 adornare calūniā. Pater proinde meus
 Matthias non ob solam amplitudinem ge-
 neris euaserat celeberrimus, quin multò
 plenius commendabatur vnius iustitiæ
 nomine, inq; ore versabatur omnium qui
 ciuitatem Hierusalem incolebant, totius
 gentis nostræ amplissimam. Ego autē qui
 vnā erudiebar cū Matthia fratre mihi
 utroque ex parente germano, ad magna
 quotidie incrementa disciplina & erudi-*

tionis promouebã, sic vt crederer plerisq;
 meæ ætatis antecellere dote viuacioris me-
 moriæ neq; non acumine intellectus. Puer
 siquidem adhuc quum essem, annos nimi-
 rum natus circiter quatuor & decẽ, quòd
 tum immodico flagrarẽ desiderio literarũ,
 laudem palmariam reportabam ab omni
 prorsus corona cùm pontificum quotidie
 ex more congregientiũ, tum procerum in-
 clytæ ciuitatis, perinde ac si nosse ex me
 cuperent, nunquid ipse per ætatulã abso-
 lutiùs apprehendissem de legitimis ritibus
 gentis nostræ. Annũ rursus sextũ ac de-
 cimum proximè attigeram, & ecce impo-
 tens quadam cupiditas animo incescit re
 ipsa experiundi eas quæ apud nos habentur
 celeberrimæ, sectas. Tres autem hæ
 sunt: Prima quidẽ Phariseorũ est, Sad-
 duceorũ altera, tertia verò Esenorum, si-
 cuti plerisque in locis cõmeminimus. Ha-
 rum enim factò periculo, arbitrabar eam
 me selecturũ quæ esset longè optima, vbi
 expe-

De his. c.

7. li. 2. π

ἐὶ τῆς ἀλώ

στας, qui-

bus addit

quartã, c.

2. li. 18. π

ἐὶ ἀρχαιο

λογίας.

itẽ cap. 8.

li. 13.

experientia doctrice, omnes cōdidicissem. Corpore igitur aliquantum temporis ex tenuato, seueriore disciplina nec modicis attrito laboribus, quum treis hasce sectas percurrissem, ne sic quidem abij eiusmodi vitæ rudimento contentus. Nam audito vnum esse aliquem nomine Banum, qui Βανού.
per solitudinem transmittens vitam veste quidem arborum libris vtcumq; detexta vteretur, alimoniam autē sumeret quā sua sponte proferebat humus, noctu verò atq; interdiu corpus subinde perlueret frigida ad sui expiationem: hunc unum dignum duxi, quem mihi proponerem imitandum. Apud hunc equidem annos treis conuersatus deniq; & exatiatus auiditate talismodi vitæ, in ciuitatem velut postliminio me recepi. Annum rursus agens nonum ac decimum, animo destinaui fixius vitam instituere & consectari hæresin Phariseorum illi paulò minus dissimilem, quæ Græcis Stoica dicitur. Exacto

Φίλιππος, Fe
lix,

Attende
Iosephi
pictatem

tandem anno ætatis sexto ac vigesimo Ro-
mam ut ascenderem, contigit ob causam
mihi proximè dicendam: Felix quo tem-
pore procurabat Iudæam, sacerdotes quos-
dam mihi familiari necessitudine deuin-
ctos, honestos sanè ac probos, ob fortuitam
& leuem admodum causam adstrictos
vinculis misit Romam rationem factorum
reposituros Cesari, quibus ego ex animo
cupiens viam aliquam nancisci parandæ
saluti opportunam, idq; eò maximè, quòd
intelligerem eos malis licèt atrocioribus af-
fectos, neutiquam obliuisci diuini cultus,
quum interim vitam tolerarent qualicun-
q; ficuum ac nucum alimonia, Romam
tandem perueni, per maris inclementiam
non semel periclitatus. Nostra enim nauis
in medium demersa Adriatici maris si-
num, quum essemus numero penè sexcen-
ti, nocte tota natando prorepsumus. Tan-
dem sub diluculum per Dei prouidentia,
conspecto è Cyrene nauigio, præ alijs fe-
stinè

stinè adnauigantes ego & nonnulli ad o-
 ctogenarium numerum vniuersi, in navi-
 gium admissi sumus. Ita demum seruatus
 in Dicearchiam vsque (quam Puteolos ^{Strabo}
 Itali vocant) in amicitiam incidi. Ality- ^{lib. i. αλιτύριον}
 ri. Erat autem is histrionice artis profes-
 sor, & hoc nomine quàm maximè gratio-
 sus Neroni: Iudæus verò erat genere. Hoc
 veluti parario, in familiare colloquium ve-
 ni Pompeiæ Cæsaris vxori. Omnium pri-
 mùm prospicio, vt is quàm ocyssemè apud
 eam patronus existeret pro soluendis sa-
 cerdotibus. Non hoc modò beneficium sum
 consecutus à Pompeiæ, sed & amplis mu-
 neribus cohonestatus, reuertebar domum:
 & ecce comperio aliquantò priùs quorũ-
 dam studia eò contendisse, vt Reipublicæ ^{Iudæorũ}
 statũ nouarent: nec paucos deprehēdi, qui ^{defectio}
 plūs æquo sapientes, suaderent à Roma- ^{sub Feli-}
 no imperio defectionem. Conatus igitur ^{ce.}
 meus omnis in hoc fuit, seditiosos in officio
 vt continerem: vt quæ resipiscerent suade-
 a iij bam,

bam, posito ob oculos discrimine, aduersum quos essent bella obituri, nimirum aduersus Romanos, quibus non militaris rei solum peritia inferiores, sed & rerum omnium dextima sorte longissimè essent dispares. Admonebam, ne temerè, neu sua ipsorū desipientia vniuersæ patriæ, generi suo, imò sibiipsis extremum malorum accerferent discrimen. Hac sanè in medium depromebam, instabamque efflictim & supplex, illos vt auocarem à temerè cæptis, quippè qui exitum istius belli prænossem nobis fore multò infælicissimum. At ne sic quidem persuasi, eò enim vsque desipientium furor peruaserat. Veritus porrò ne identidem hæc inculcans, in suspensionem & odium deuenirem, quasi qui eadem sentirem cum hostibus, atque ita demum ab ijs comprehensus periclitarer de vita, occupata prius Antonia (quæ arx erat siue propugnaculum) subduxi illic me in adyta templi. A cæde autem

Manæ-

*Manaëmi ac principum eius turma quæ
latrocinia impunè exercuerat, è templi a-
dytis clàm erépens, vnà sum familiariter
congressus, ac vixi in cœtu pontificum ac
primorū Pharisaica sectæ. Nec iam me-
diocris nos occuparat timor, vt qui popu-
lum quidem videremus iam armis accin-
ctum, ipsi contrà quid agendum nobis fo-
ret, prorsum ambigeremus, vt qui impa-
res essemus reuocandis ad officium sedi-
tiosis. Nobis enim proposito vitæ periculo,
verbis quidem ténus illorum sententijs an-
nuebamur, consilium alioqui consereba-
mus, cum iisdem vt maneremus, hostes ve-
rò sineremus quolibet illinc abire, spe ad-
ducti, Gessium non multis pòst diebus gra-
ui cum militum robore ascensurū ad nos,
finemq; impositurum isti motoria seditio-
ni. Is quum aduenisset, conserta cum no-
stris manu, ex illius exercitu cadentibus
plurimis, victus abscessit. Et hæc vnius
Gessij ruina cladem extremam et cala-*

mita-

Iudej in-
uecta cla-
des ex v-
ni^o Gessij
ruina.

mitatem inuexit in vniuersam gentem nostram. Qui enim erant iusto appetentiores belli, hac vna victoria plus nimio insolescebant: eoq; Romanis semel victis, accedente vna aliqua simili occasione, sperabamus perpetuò nos victores fore. Qui verò ciuitates incolebāt Syriae finitimas, eos qui apud se degerent, Iudaeos cum vxoribus ac liberis comprehensos, ad internecionem ceciderunt, quum ne vnā quidem causam mortis prætendere possent. Neque enim quidquam animo eatenus conceperant, quod confine esset conciendae aduersus Romanos defectioni, neu aduersum Syros illos quidlibet hostile praecogitarāt, aut insidiosum. Secundum hæc, Scythopolitæ ab omni pietate maximè abhorrentes, aduersum Iudaeos se gesserunt præter legum omnium equitatem. Iudæi enim cedentes hostium iræ, ad Iudaeos qui Scythopoli degebant, quum peruenissent: Scythopolitæ Iudaeos vrbis inquilinos adigebant, vi
arma

Lib. 2. de
captiuit.
cap. 19.

arma ut sumerent aduersum aduenas contribules, quod nobis planè nefarium est. Cumque illi manus conseruissent, aduersus aduenas obtinuerunt: quibus victis, Scythopolitæ obliti suæ fidei, & aduersus inquilinos atque auxiliares Iudæos conuersi, eos ad vnum inclementer peremerunt, quorum alioqui multa erant hominū myriades. Nec dissimilia perpeSSI sunt, qui Damascum inhabitabant, Iudæi. Cæterū hac de re accuratiū ac luculentiū nobis dictum est in libris de bello Iudaico. Nūc autem velut ex diuerticulo eorum commemini, hoc animo, ut intelligat Lector Iudæos illos nullum aduersus Romanos molitos esse bellum, sed necessitate potius eò vocati sunt. Gessio itaque deuicta (cēu nobis dictum iam est) Hierosolymitarum procures contemplati sicarios seditiosis permistos vsos esse armis lætiore successu, veriti insuper iḡdem, ne nullis armorum subsidys fulci, sub hostilem deuoluerentur

Cap. 25. l.
2. Capita.

rentur, manum, id quod postea cōrigit. audientes præterea Galilæam nondum omnem cessisse Romanorum armis, quando bona eius pars eatenus feriretur, & à belli tumultu interquiesceret: me eò destinant, duosque alios, & eosdem sacerdotes, honestate iuxta ac probitate apprimè spectabiles, Ioazarum & Iudam, nostra ut persuasione quique facinorosissimi arma ponerent: doceremus insuper, quantum foret melius arma iis asservari, qui ea in gente haberentur ad nauandam suam operam maximè strenui. Decretum siquidem erat, ut hi quidem nullo non tempore arma haberent velut ad manum parata aduersus euentum omnem fortuitum, utque ad extremum persisterent in loco quique suo, exploraturi quid operis Romani molirentur. Acceptis igitur hisce mandatis, perueni ego in Galilæam. Et quidem Semphoritas comperi pro tuenda patria magno in agone constitutos, quod
eam

*eam Galilæi addixissent publicæ rapinæ
 ob contractam cum Romanis amicitiam,
 quòdque dextras porrexissent sequestri fi-
 de Senio Gallo Syria præfidi. Et quidem* Savio
T. A. 10.
*in horum gratiam persuasa Galilæorum
 multitudine, metum omnem discussi, con-
 cesso illis mittendi commeatu quoties lubé-
 ret transmittere quidvis ad suos qui in ci-
 uitate Doris erāt Gessio dati obsides. Do* T. A. 10.
*ra enim, ciuitas Phænices est. Tiberienses
 proinde comperi prius aliquantò ad ar-
 ma prouolasse huiusmodi causa excitos.
 Ea in ciuitate tres erant motorie factio-
 nes. Vna quidem viris constabat graui-
 bus & honestis, quorum princeps Iulius
 Capellus. Hic sanè & qui secundū hunc
 omnes Herodes Miari, Herodes itē Ga-
 mali, & Compsus Compsi filius. Crispus
 enim eius frater, administrata prius regis
 magni prouincia, tum trās Iordanē in suo
 morabatur peculio. Illo igitur tēpore hi oēs
 prædicti, coacti ad vnum concilio decer-
 nebant*

nebant immanendum esse fidei cum rege ac Romanis inita. Atqui Pistus quum à filio suo Iusto aduenisset, dogmati huic neutiquàm assensus est. Erat is genere quadantenus illustris & conspicuus. Caterū, altera factio ex ignobilibus maximè viris conflata, statuebat rem oportere decerni bello. Iustus porrò Pisti fili^o, qui & tertiæ sectæ princeps, quòd ad bellum attineret, simulabat se in tranquillo vitæ statu velle conquiescere: immodica alioqui cupiditate flagrabat nouanda Reipublica, per huiusmodi vicariam rerum nouationem ratus indepturum esse se principatum. Is igitur quum intermedius prosiluiisset, pro virili adnitebatur instruere plebem, quoniam Tiberias perpetuò ad Galilææ pertinuiisset ditionem, primatum verò accepisset regnante Tetrarcha Herode eius cōditore, quum is decreto sanxisset, vt sub Tiberiensium ditionē veniret ciuitas Sephoritarum, excusso à se primatu Galilææ.

lae. At ne regnante quidem Rege Agrippa Iunioris patre praesedisſe Sepphoritas praedicabat, perſeueraffe autem aduſque aduentum Felicis Iudaeae praefidis. Nunc tandem adſtruebant ſe priorem aſſequutos eſſe primatum, quippe qui gratuito Neronis dono adducti eſſent Iuniori Agrippae. Iam tum Sepphoritarum ciuitatem ſumpſiſſe principatũ Galilaeae, quo tempore ſubiecit ſe Romanis. Argumento eſſe, quòd apud eos eſſent aedes diuerſoria menſa regalis, ſimul & annui frugũ prouent⁹. Hac inſuper & alia pleraque quum adieciffet aduerſus Agrippam regem, hisque verbis ad defectionem exciuiſſet populum, addebat tempeſtiuũ iam eſſe & opportunum, arma vt ſumerent, Galilaeos certò habituri ſibi auxiliares. Ad hoc, nihil inuitis ſed ſpontaneis eſſe imperaturos ob odium aduerſus Sepphoritas cõceptum, quòd hi in fide ſemel data Romanis perpetim durarent, eoque ad expeten-

dam

dam de ipsis ultionem ingenti cum exercitu debere eos conuerti ad arma. His ille exhortationibus pellexit populum. Erat enim plebi sermonis lenocinio demulcendæ apprimè idoneus, eosque qui ex aduerso meliora inferrent, quibusdam veluti præstigijs ac veteratoria impostura verborum eludebat facilè & euincebat. Etenim ne utriquàm rudis erat eruditionis græcanicæ, qua vna nitens, aggressus est hisce de rebus perscribere historiam, sic tamen ut illo suo opere veritatē sit prætergressus rerū gestarum. Atqui de eiusmodi quidem viro, quàm improbandæ fuerit ac flagitiosæ vitæ, utque cum iuniore fratre author fuerit euertendæ Reipublicæ, in istius opusculi progressu liquido explicabimus. Iustus igitur ciuibus tum persuasis, arma ut sumerent, (quum interim non paucos ab armis resiliētes eò adegisset vi,) hisce stipatus ac profectus, Gadarenorum & Hippenorum vicos incendio tradidit, qui utique

Iustus historiā scripsit Græcè.

Iustus nō iustus.

que collimitanei erant & confines Tiberiadi, terræque Scythopolitarum adiacebant. Tiberias etenim horum intermedia erat. Quæ verò Gischalorum ciuitatem occuparant incommoda, talis modi erant: Ioannes Leui filius, nescio quos ciuium conspiciat^o eò insolescere quòd à Romanis descuiissent, operam nauauit strenuam, illos in suscepta semel fide aduersus Romanos vt persisterent: eamque vt perpetuo tuerentur, orabat. Veruntamen non obtinuit, etiamsi id ab eis præcupide contendisset. Quæ enim circum regionem gentes habitabant, nimirum Gadareni, Gabaraganei & Tyrî frequenti coactò exercitu, & in Gischala urbem facta impressione, toto robore occupant ciuitatem, eaque incensa, & ad extremam cladem suffossa ac solo adæquata, domum se receperunt. Ioānes porro hac vna re maximopere exasperatus, stipatores suos ad vnum armis conuinit. Is quum nationes iam mihi di-

Etas collatis signis collisisset, & Gischala
 urbem exadificasset priore multò præstan-
 tiorem, ad extremum mœnibus tantò red-
 didit munitiorem. Gamala item propu-
 gnaculum fixius adhærescebat fidei pro-
 missæ Romanis, hanc ob causam: Philipp^{us}
 Ioacimi filius, provinciæ autè Agrippæ re-
 gis præfectus, quum ex regia quæ Hiero-
 solymis erat expugnata & coequata so-
 lo, præter omnium opinionem servatus præ-
 cipiti fuga suæ saluti cōsuluisset, in alterū
 est relapsus vitæ discrimen, adeò ut Ma-
 naemi iussu & eius sicariorum tantum
 non peremptus sit. Id ne fieret, intercesse-
 runt quidam Philippo Babylonij conge-
 neres, qui & Hierosolymis facinus eus-
 modi ne sicarij admitterent, vetuerāt. Phi-
 lippus itaque apud hos dies quatuor quū
 permansisset, quinto die appositicia coma
 usus ne internosci posset, fuga sibi quæsi-
 uit salutem. Quumque ad vnum aliquod
 peruenisset oppidorum suæ procuratori
 permis-

permissorum secus fines propugnaculi Gamalae, mittit ad quosdam quos promouerat, ad se ut venirent. Proinde Philippus talia reputantem secum quominus pro eius usu caderent prosperè omnia, remorabatur numen. Neque enim factò hoc, interquieuisset prorsus, sibi ve à flagitijs temperasset. Febri inopina correptus, epistolas scribit reddendas quidem Agrippae liberis ac Berenicae, dat autem vnicuique libertorum perferendas ad Varum. Erat verò hic Varus tum temporis regni totius moderator, quippe qui regis liberos institueret. Reguli enim adusque Berytū puenerant Gessio occursuri honoris causa. Varus igitur acceptis à Philippo literis, audiensque subtractum vitae discrimini, ac seruatum, iniquo id tulit animo, ratò deinceps videri se incommodum, nec iam fore utilem regibus, si aduenisset Philippus. Deducto igitur in mediam turbam epistolarum gerulo, obiectoque crimine falsi, dixit menti-

b ij ri eum:

* tiri eum*: quandoquidem renuntiatum esset Philippum Hierosolymis interceptum morte cum Iudæis pugnantem aduersus Romanos. Liberto non redeunte, Philippus causæ nescius, alterum cum epistolis amandat, renuntiaturum quid priori nuntio obtigisset cunctanti, nec maturanti reditum. Varus quoque hunc calumniatus quum aduenisset, sustulit. Etenim fauore Syrorum Casaria habitantium subnixus, affirmabatur elatiore esse animo, et insolere. Dicebant quippe à Romanis quidem occidi debere Agrippam ob Iudæorum peccata, Varum autem sumere debere in Iudæos Agrippæ principatum, ut qui è regum stemmate prodisset. Varus enim citra controuersiam, à genere regum descenderat, nepos quum esset Soëmi, eius qui circa Libanum Tetrarchiam obtinuerat. Hanc igitur ob causam supercilioso fastu turgescens Varus, epistolas quidem clam penes se retinebat, modis omnibus adnitens
ne rex

ne rex in earum lectionem incideret: eoque
exit⁹ viarū omnes obseruabat, vt ne quis
pérfuga regi renūtiaret, quæ essent facta.
Sanè & hic obsequi cupiens plenius Sy-
ris illis Casaria inquilinis, permultos Iu-
daeorum multabat morte. Consilium pro-
inde iniuit cum Thraconitis, qui Bata-
næam incolebant, vt resumptis armis ino-
pina impressione adoriretur Babylonios
Iudeos Ecbatanis commorantes, Hanc
enim appellationem retinent. Accitis igitur
ad se Iudæis duodecim, qui omnium pro-
batissimi habebantur Casaria commoran-
tium, imperauit: vt quum pertigissent Ec-
batana, suis contribulibus illius oppidi in-
colis dicerent: Quia Varus audiuit qui-
dem vos nescio quid moliri seditionis ad-
uersus regem, ne sic tamen fidem commo-
dauit isti delationi, misit alioqui nos, vobis
vt persuadeamus ponere arma. Hoc enim
ipsum futurum esse insigne argumentum,
iusta ratione Varum noluisse fidem ha-
bere

bere his qui vos detulerant. Iubebat prætereà, vt è suo cœtu viros primi nominis mitterent numero septuaginta, qui de intentato sibi crimine responderent, seq; expurgarent. Hi igitur duodecim, quum ad suos peruenissent contribules qui habitabant Ecbatani, eosque deprehendissent, ne vllam quidem animo concepisse eiusmodi falso impactam conspirationem, persuaferunt denique vt mitterent septuaginta. Hos proinde illi à se amandarunt, nullius suspicaces, cuiusmodi istis erat euenturum. Septuaginta porrò cū legatis duodecim descendentibus Cesariam ecce illis obuius vt perrexit Varus regio stipat⁹ comitatu: iniecta in eos manu cum legatis et illos internecione perdidit, tumque moliebatur & adornabat profectionem aduersum eos qui Ecbatani erant, Iudæos. Vn⁹ autem aliquis è septuaginta subtractus neci comitum, vt ad eos peruenit, renuntiavit, quo in periculo versarentur. Illi

mox

mox armis arreptis cum vxoribus vnà ac liberis in Gamala, munitum ac tutelare præsidium, secesserunt, vicis per hæc relictis, in quibus alioqui possiderent luculentam ac præfertilem bonorum copiam, pecorum insuper innumeram multitudinem. Hæc Philippus simul atq; audiuit, in Gamala quoque præsidium venit. Is primum vt aduenit, voce exerta multitudo conuenarum Iudæorum inclamabant obsecrantes, principatū vt arriperet, & conferreret pugnam aduersus Varum, Syrosque Casaria incolas. Horum enim relatu acceperat Philippus regem in fata concessisse: is verò expromptos eorum & alacres impetus ad defectionem, reprimebat, memoriam illis refricans erga eos regie munitientiæ ac beneficiorum, parte altera ob oculos illis ponens quanta esset Romani vis imperij. nihil insuper reportaturos astruebat, quod sibi esset vsui futurum aut conducibile, arrepto aduersus hos bello.

Εκδοτ μὲν
ἐν δ' ἰογ.

Denique persuasit. Rex porro quum audisset Varum stata die quotquot essent Iudeorum myriades in Caesaria cum vxoribus ac liberis addixisse neci, accersitum ad se Ecum monodium misit, Varo vt daretur successor, quemadmodum alio loco indicauimus. Philippus autem Gamala praesidium regionemque finitimam, in fide vt erga Romanos perseueraret, retinebat. Ego proinde simulac pertigi Galileam, et hac condidici eorum relatu qui renuntiabant, decreui hisce de rebus scribere Senatu Hierosolymitano, rogaturus quid me iuberent facere. Adhortari autem sunt me, fixius vt haererem in officio, omnemque opperirer euentum, collegas autem, si quidem voluissent, retinerem, qui mecum exactius prouidentiam obirent administrandae Galilae: collegae vero mei quum se vidissent opibus suffarcinatos e prouentu decimarum, quas, vt sacerdotes, sibi debitas accipiebant, diem condixerunt quo se in propriam

priam vterque terram reciperet. Ego autē
 vtrunque adhortatus nequò illinc facesse
 rent, tantisper dum Republica negocia
 tranquilla in statione collocassemus, &
 pristina tranquillitati restituissemus, mo-
 rem gesserunt. Illis igitur persuasis, à ciui-
 tate Sepphoritarum cum ipsis sum profe-
 ctus in oppidum quoddam nomine Beth- Βηθανία.
 maus, stadijs quatuor disparatum à Tibe-
 riade. Iisdem illinc amandatis ad Senatū
 Tiberiensium ac primates populi, eos ad
 me vt venirent, inuitabam. Quumq; ad-
 uenissent cum Iusto, dicebam decreto Rei-
 publicae Hierosolymitanae ad eos missum
 esse me cum collegis, legatione vt fungerer,
 vtque persuaderem à fundamentis demo-
 liri oportere domum quam Herodes Te-
 trarcha exedificarat, quòd multiformes
 haberet animalium figuras, cuiusmodi fa-
 cere praescripto legum nostrarum interdi-
 cimus. Obsecrabam, id vt sinerent nos q̃
 citissimè exequi. Capellae & procerum ci-
 uitatis

uitatis comites, & si aliquādiu reclama-
rent neutiquam id concedentes, nostra ta-
men persuasione adacti, in nostram tandē
venere sententiam. Iesus dein Aphia fili⁹
quem diximus principem fuisse illius se-
ditionis promotæ à nautis & id genus vi-
ris deploratis, assumptis quibusdam Ga-
lileis, aulā in primis illā regalē incendio
tradidit, ratus ea incensa, se thesauro opū
illic congestarum locupletatum iri, q̄ spe-
ctasset quedam laquearia regie domus
fusilis auri conuestita bracteolis. Et quidē
præter nostram sententiam, non pauca di-
ripuerant Herodiana regie incendiarij.
Nos enim habito cum Capello ac proce-
ribus Tiberiensij colloquio familiari, ex
oppido Bethmaënsium secessimus in supe-
riorem Galilæam. Iesu autem illius conse-
ctatores occidione peremerunt quotquot
ex Gentilibus incolebant regiam, quique
ante eum conflictum, hostile in se odiū ex-
ercuerant. His ego auditis, haud medio-
criter

criter exacerbatus animo sum. Quumq;
Tiberiada descendissem, sedulo caui ne-
quid deperiret regia supellectilis, aut eorū
quacunque exposita essent diripientiū ma-
nibus. In his porro erant candelabra Co-
rinthiaco aere cōfecta, mēsa insuper his ex-
cipiēdis adornata q̄ regi essent amicitia cō-
iunctissimi, sed & argenti nondum confe-
cti pondus haud exiguum. Quaecunq; tan-
dem accipiebant, regi vt asseruarētur, sen-
tentiam tuli. Accersitis igitur ad me decē
Tiberiensis concilij proceribus vnā cū Ca-
pello Antylli filio, vasa ipsa tradidi custo-
dienda, nec ulli alij praterquā mihi red-
denda. Illinc in vestigio vnā cum collegis
me recepi in Gischala ad Ioannem, cupiēs
nosse quid agitaret animo. Ex eo cum ho-
mine congressu, mox agnoui virum nouan-
da Reipublica iusto esse appetentiozem, et
ad arripiendum populi principatum am-
bitiosius aspirātem. Magnopere enim obse-
crabat sibi p̄ me vt liceret exportare quic-
quid

quid commeatus frumentitij esset in oppidis superioris Galilææ conditum sepositumve Cæsaris nomine. Se enim hæc insumere velle predicabat in patriæ instauratione pariter & sarta tecta murorum. Intellecta huius molitione, quidve facturum se destinasset, ego planè præsentiens, haudquaquam sum astipulatus isti veteratoria postulationi. Decernebam enim eam frumentationem aut Romanis asseruari debere, aut certè mihi ipsi, quippe cui eiusmodi rerum quæ illic comperirentur, authoritas esset concredita, decreto Reipublicæ Hierosolymitanae. His igitur à me neutiquam impetratis, alia secū inita ratione, ad collegas vertitur. Illi proinde ut erant futurorum euentuum maximè improvidi, ita & ad quiduis vndelibet corradendū propensissimi. Eos largitione pecuniarum corruptos sic inescavit, ut illorū calculis sibi frumentum omne addiceretur, quod in prouincia ipsius esset reconditum. Ego qui solum

me

me vinci viderem à duob⁹, malui rem præterire silentio. Nec hac contentus Ioannes improba vafricie, nisi & alteram inueheret æquè improbandam. Assueverabat enim Iudæos Cæsariæ Philippi incolas, præcepto Vari subseruientis regi, regiamque potestatem administrantis conclusos ad se per internuntium misisse obsecrantes, quoniam quidem nulla illis suppeteret facultas olei defecati, quo vti possent: ipse sua vnius providentia suppeditaret puri olei copiam, ne per necessitatem gentili oleo vsi, legitimos patriæ ritus præuaricari cogerentur. Hæc proinde Ioānes dicebat haud obscure æstro stimulatus sordidi ac turpis lucri, non item zelo accensus exercendæ in suos pietatis. Quî enim? quum is nosset apud illos quidem Cæsarienses sextarios duos distrahi drachma vna: in vrbe autē Gischalis octoginta sextarios drachmis quatuor diuendi? Omne igitur oleum (quâ tacunque illic esset olei copia) iussit efferri, accepta

accepta quidem potestate, at præter meam
vnius voluntatem. Neque enim id fieri si-
nebam vltroneus, sed reueritus multitudi-
nem, ne ab istis obruerer lapidibus, nõ pro-
hibebam. Hoc igitur quum veluti conui-
uens concessissem, Ioannes per istiusmodi
improbandum facinus immensam pecu-
nia vim corrasit. E Gischalis verò quum
collegas in Hierosolyma dimissem, sedu-
lò prouidi armorum apparatusque bellici
copiam, ac munitionem vrbiũ. Atqui ac-
cerstitis ad me fortissimis quibusque sicario-
rum, quum perspicerem nullocunque pacto
arma ab eis auferri posse: persuasi, vt illis
populus erogaret stipem meritoriam, dicēs
videri mihi conducibilius fore, vt nonnihil
stipendiũ vice illis vltronei tribuerent, quã
vt vel se inuitis circumspecterent suas diri-
pi possessiones. Acceptoque ab eis iureiu-
rando vt ne impofterum ingrederentur re-
gionem, nisi accersiti, aut quum nullam ac-
ciperent conductam stipem, siui abire, edi-
cto

esto in primis cauens, ne cum Romanis bellum capefferent, neu cum finitimis. Equidē vel in primis sedulo cōtendebam, vt Galilaea omnis tranquilla in pace sederet, eos verò qui Galileis essent praefecti, circiter ^{τὴν αὐτὴν} septuaginta omnes, cupientior tuenda in-^{λα}uicem amicitiae, velut pignora quaedam erga me fidei quò retinerem, & amicos reddidi, et mei itineris constitui comites. Quin & si causas aliquot accepissem meo decernendas iudicio ex illorum suffragiis ferebam sententiam, in hoc adnitens, nequa incontinenti auiditate illectus, à tenore iusti iudicij defleeterem: imò pronuntiatum studebam purus vt viuerem ac liber quastus omnis sordidi. Et haec ipse quidem agebam vixdum trigennis, qua quidem etate vt quis sibi temperet, ab omni prorsus exlege & obscæna venere, difficile admodum sit, vt idem fugiat omnem inuidia calumniam, idque praesertim quum agerem praepotestate nec mediocri, sic cōtinens pudoris vixi,

vixi, vt nulla vnquam per me mulier vlli
 probro aut infamia patuerit. Quæ rursus
 offerebantur dono omnia, quasi nullius rei
 indigus contempsî. At ne decimas quidem
 ab afferentibus recipiebam, quæ alioqui
 debebatur mihi vt sacerdoti. Deuictis ve-
 rò Syris qui ciuitates incolebant collimita-
 neas Galilææ, portionem quidem accipie-
 bam manubiarum, quas nihil diffiteor mi-
 sisse me congeneribus & cognatis. Et qui-
 dem Sepphoritas bis quum roto robore ver-
 tisset in fugam, Tiberienses autem qua-
 ter, semel verò Gadarenfes, Ioannem insu-
 per, qui me non semel ex insidijs appetiue-
 rat, tantum est, captiuum sub manum mi-
 si meam. at ne de eo aut vllis prædictarum
 gentium experiri vltionem, ceu indicabit
 libelli pgressus. Vel hac gratia puto Deū
 (non enim eum vnquam latuere, qui in o-
 peribus suis decorum honestatemq; conser-
 uant) puto, inquam, eripuisse me ex illorū
 manibus, ac tueri voluisse, & è periculis
 subdu-

Attende
 mansue-
 tudinem
 Iosephi.

subduxisse, in qua postea non semel sum deuolutus, & qua dein commemoraturus sum. Tanta proinde erat populi Galileorum erga me beneuolentia ac fides, ut quæ captae sunt eorum ciuitates, ac fundit⁹ excisæ, uxores autem cum liberis in mancipia diuenditæ, non sic suas ipsorum calamitates ingemiscebant, quemadmodum meam vnius curabant salutem. Hæc Ioannes ut vidit, inuidit. Scribit propterea is ad me obsecrās, ut quum descēdisset Tiberiadē, sinerē eum vti calidis aquis quæ illic sunt, curando corpori opportunis. Ego proinde nihil illum admissurum flagitiū suspicatus, quominus iret eo, adeo non prohibui, ut etiam nominatim his quibus ipse concrediderā administrationem Tiberiadis scripserim, hospitium ut appararent excipiendo Ioanni simul & ijs qui ipsum illò usquē comitaretur, abunde suppeditantes ac prolixè viaticum omnegenus. Diuersabar autem illò tum tēpore in Galilææ oppido cui nomē est

Cana. Ioannes verò vt attrigit primùm Tiberiensium ciuitatem, suavit hominibus illis vt à fide, qua mihi propensius cohærebant, desciscentes, in suas transirent partes, sibiq; adiungerentur. Plerique ei⁹ adhortationem nihil inuiti susceperunt, ò nimis mirum, qui essent nouandæ Reipublicæ appetentiores, & ingenio in omnem euentum versatili ac motorio, quæ excitandis seditionibus nati prægestirent, omnium maxime Iustus, eiusque pater Pistus eò animū impulerant, vt mota defectione, Ioanni se addicerent, id quod præuertens, prohibuere contingeret. A Sila enim quæ ego præfeceram in Tiberiensis exercitus ducem, sicut prædixi, eiusmodi aduersum me æmulum coitio significata est per nuntium. Hic renuntiato Tiberiensium decreto hortabatur, festinus ad se vt prouolare. Illo enim cunctantius si accederem, ciuitatem Tiberiensium indicabat sub aliorum potestate esse transituram. Lectis igitur literis,

ris, assumptoq; ipso Sila cū ducēris viris to-
 ta nocte faciebam iter, præmisso nūtio, qui
 meum aduentum his significaret qui erant
 Tiberiade. Sub dilucidum appropriāte me
 ciuitati, frequens populi multitudo honori-
 ficē me exceptura obuiam venit, in quibus
 et Ioannes. Et hic quidem vultu prorsus
 turbulenter auerso complexus me est, et
 salutauit. Timore enim correptus, ne de vi-
 ra periclitaretur ob indicatam mihi adue-
 nienti suam aduersum me molitionem, fe-
 stino gradu illinc se recepit domū. Ego au-
 tem stadio vno factus propior, dimissis etiā
 ijs qui tuendo corpori meo præerant præter
 vnum, cūque hoc decem retinens armatos
 milites, sublimis insuper eminens ē vallo
 quopiam præcelso tentabam concionem ha-
 bere apud eam Tiberiensem multitudi-
 nem, adhortabarque eos ne sic leni ex cau-
 sa desciscerent à præstita mihi fide. Eius-
 modi enim Reipublicæ nouationem dicebā
 haud dubiē allataram eis condemnationē

ac vituperium. Addebam et post hæc eos
pœnas luituros, quod in suspicionem ven-
turi essent his qui in ipsos essent obituri mu-
n^o præfectura, quasi nulla ab ipsis sperari
possit erga illum aut illū seruanda fides.
Hæc sanè vixdum pronuntiarā, & ec-
ce quendam domesticorum exaudiui voce
exerta adhortantem me, ut præceps desili-
rem e vallo. Tum enim intempestiuum fue-
rat commemorare Tiberiensem erga me
beneuolentiam, sed de propria salute cogi-
tandum, quòve pacto effugere possem ini-
micos. Miserat enim Ioannes quotquot sti-
patorū fidiſsimos militū delegisset e mille;
missisq; iussit, me ut neci cōtraderet, quip-
pe qui intellexisset me cū domesticis solita-
riè agentem. Venerunt autem missi mili-
tes præcōceptum facinus utique executu-
ri, ni ego maturius e sublimi vallo desiliēs
vnā cum Iacōbo corporis mei custode, &
ab Herode quodam Tiberiensi aliquanta
prius morula eleuatus, & eodem præ-
eunte,

eunte, viam adusque stagnum deductus, nactusque nauigium essem, quo conscenso, ac per id, præter omnium opinionem, vitæ quod ab inimicis impendebat, mortis periculo, perueni Taricheas. Eius porrò ciuitatis incolæ audita Tiberiensium perfidia, vehementi ira exasperati sunt. Hi igitur correptis armis obsecrabant, ipsos ut educerem aduersum Tiberienses. Se enim pro suo duce dicebant sumere velle pœnas à perfidis. Eorum enim quæ aduersum me perpetrata fuerant, nuntius per vniuersam se sparserat Galileam, iam studio fuit Taricheensibus Galileos irritare aduersum Tiberienses, plurimosque adhortabantur, ut adunati ad se accederent, & quicquid optimum factu videretur cum consilio sui ducis, ipsi expleret. Venerunt itaque permulti ex omni vndique Galilea accincti armis. Hi omnes me obsecrabant enixius, ut sinerem oppugnari Tiberiadē, ipsamque paterer prorsus dirui, & ea solo vndiqua

que adæquata, iuberem incolas in mancipia diuendi cum vxoribus ac liberis. Talia quidem in commune consultabant etiā hi amicorum qui seruati erant. ē Tiberiade incolumes. Ego autem huic consultationi minime assentiebar, mecum rectā reputans quanti esset periculi aggredi bellum intestinū. Censebā enim pernicacē hāc cōtione verbōren⁹ oportere dirimi. His adde, quia dicebā, id si admitterent, nihil eis profuturum, Romanis præsertim lætissime expectantibus, cunctis per dum ipsi coortis inter nos mutuis factionibus deperiremur. His sanē dictis, illam alioqui peracré Galileorum iram demulxi ac sedavi. Ioannes proinde ubi insidias quas in me adornarat, intellexit, iras esse et inefficaces, sibi ipsi timuit, et collectis circum se militibus ex Tiberiade se recepit in Gischala, scribitque de his que acta essent, se apud me expurgans, quia non sua vnus voluntate ea tentata fuissent. Orabat insuper nullam

nullam demitterem in animum aduersum
se suspicionem, adhibito iureiurando &
quibusdam diris imprecationibus : quarum
prætextu arbitrabatur se apud me fidem
impetraturum de his quæ per epistolam
scripserat. Galilæi autem (nam alij pleri-
rique ex omni regione eò ascenderant haud
quaquam inermes) quòd perspicuè nossent
hominem maligno esse ingenio, periurum
quoque, supplices precabantur, dux eis ut
esset aduersus facinosum, polliciti se. vna
cum illo pestilenti demolituros à fundamē-
tis Gischala. Gratiā quidem habere il-
lorum erga me propensissimæ voluntati nō
diffitebar, sed & eorum sic gratiam &
alacrem benevolentiam pollicebar me esse
victurum. Veruntamen orabam sibi ut
temperarent ab eiusmodi conatu: rogabā
insuper, sinerent me pro animi mei institu-
to talescunque turbas sedare citra vllius
omnino cadem. Persuasa multitudine Ga-
lilæorum, illinc cōcitus concessi in Seppha-

rin. Viri proinde huius ciuitatis incolae, quibus
statuissent in fide erga Romanos persiste-
re, praesentiam meam veriti, altera operis
conficiundi via tentarunt amoliri me ac
diuellere à se, ut qui cogitarent nos in eorum
fide acquiescere securos omnium, in vesti-
gio missis ad Iesum sicariorum principem
nuntiis in Ptolemaidis confinium pollice-
bantur daturus se esse vim ingentem pecu-
niarum, si quidem adueniens suo cum po-
tentatu aduersum nos bellum redaccende-
ret. Erant autem numero octingenti. Ille
porro pollicitationibus nuntiorum inescatus,
obsequuturus eorum votis, molitus est ino-
pina impressione nos adoriri imparatos
prorsus, nec eiusmodi insidiarum praescios.
Missis igitur ad me nuntiis, obsecrabat si-
bi licere accedere, meque salute prauia com-
plecti. Id simul atque indulgenter concessi,
(neque enim insidias praesensera, quas ad-
uersum me concinnarat) cum collectitio si-
cariorum ordine festinus aduersum me ve-
nit.

nit. At ne sic finem potuit consequi optatum sui facinoris. Eo enim propius accedere, vnus aliquis qui cum eo veniebant, dilapsus transfugio venit ad me edisserēs, quid ille moliretur. His ego auditis, anteuertens illius aduentum in forum prodij, de insidijs tamen simulaturus nihil me rescivisse. Ex Galileis autem multos conciliabam mihi armis accinctos, aliquot item Tiberiensium. Dein quum pro potestate aditus in urbem omneis summa obseruari cautione iussisset: edicto rursus portarum præfectis proposito caui, vt adueniente Iesu, alium neminem præter ipsum solum cum aliquot ex primoribus sinerent ciuitatem ingredi, ceteros excluderent. Quod si vim inferrent, iusta animaduersione vt referirentur. Illis autē quod iussi erant, exequentibus, Iesus cum paucis ingressus est. Quumque iussissem, arma à se vt excuteret ocyus, aliqui moriturus ni pareret: visis omni ex parte se circumstantibus armatis, ac protinde exterritus,

ritus, morem gessit. Comites porro Iesu, ingressu vrbis prohibiti, audita sui ducis comprehensione, fuga praesidia quaesierunt. Ego autem, Iesu ad me seorsim accito, dicebam non me clam fuisse praestructas aduersum me insidias, suppresso tamen eorū iudicio à quibus foret missus. Addebam, me alioqui id flagitij gratuito condonare, si modo statueret recipere se ad meliorem vitae frugem, simul & fidelis deinceps mihi cohereret. Illo nihil non eorum se facturum pollicēte, liber vt abiret, permisi: vtq; rursusliceret ad vnū cogere quos prius habuerat. sicarios nihil inuitus concessi. Semphoritis proinde interminatus sum irrogaturum esse me pœnam merito suo dignam, nisi in posterum desinerent tam esse erga me ingrati. In eius temporis articulo adierunt me duo megistanes eorum qui regi parebant in regione Thraconitarum, suos secum adducentes equos: arma quoque ac pecunias ij adferebant, sed reconditè. Iudæis dicentibus

magistratus
apud Per
sas, propriè pro
ceres, ma
gistratus,
primates.

tribus hos circuncidi oportere, si quidem apud Iudeos transigere vellent vitam. Nō permisi, vlla vt vi eō adigerentur, professi hominum quemque colere oportere Deum pro libertate arbitrii, nō item vi adigi. His subnectebam, eos qui sub nostram fidem ac popularē tutelam confugiunt, ea excipiendo benignitate hospitii, vt nihil sit, quo illos pœniteat sui ad nos aduentus. Multitudine quidē his persuasa, dapsiliter ac splendide cuncta suppetebant pro consuetudinis hospitalis diætæ. Misit autem rex Agrippas sui robur exercitus, ac ducem qui præesset, Sextum Modium expugnaturus Magdala castellum. Qui autem missi erant, cingendo in gyrum oppida impares quum essent, castris in aperto loco fixis, oppugnauerunt Gamala. Secundū hæc, AEBURIUS decurio, cui vni concredita erat magni campi præfectura, is quum audisset accessisse me Simoniadem oppidum in confinio Galilææ situm, ab ipso disparatū stadiis

Εκ μόνου μὲν
μόνον

dijs sexaginta, assumptis noctu centum equitibus, quos secum habebat, peditib⁹ itē aliquot circiter ducentis, ascitis insuper ex ciuitate Gaba incolis suppetias laturis, nocte tota profectus, in oppidum vsque peruenit in quo morabar. Me porro ex aduerso aciem instruente frequenti milite addensatam, AEbutius quidem sedulo tentabat nos prolicere in campestrem planiciem. In equitum enim solerti industria spem omnē collocarat. At ne sic censui obtemperandū hosti. Ego enim nihil obscure intelligēs, quātō ea bellandi conditio esset potior accessura equitibus, si in campestrem illam planiciem descendissemus (ad vnum enim nos eramus pedites) decreui cum AEbutij militibus confligere. Ipse quidem aliquantum temporis cum suis propugnatoribus haudquaquam ingenerosē reuelabat. Is denique contemplatus sui equitatus vim sibi esse inutilem per inequalitatem loci, re infecta abiit in Gaba ciuitatem, viris per
eam

eam pugnam tribus tantum perditis. Ipse autem hunc vestigiatim conseq̄uebar, pedites armatos deducens bis mille. Quumque propinquassem Besara ciuitati in confinio Ptolemaidis sita, viginti autem stadijs disparata à Gaba, quò loci moram trahēbat AEbutius, milites stiri extra oppidū, iussique eos obseruare omnes viarum adiutus, vt ipsi essemus in tuto, nec quicquam turbarum aduersum nos conciretur ab hostibus, tantisper dum omnem exportassem frumentationem. Erat enim illic recondita vis ingens frumenti sub ditione Berenices regina, ex finitimis vicis collecta, aucta q̄; in Besarensium oppidum: Camelos Asinosque (quos quidem permultos vt haberem, sollicitè egeram) ad plenum oneratos frumento ablegauī in Galilaam. Expleta eiusmodi frumentatione, prouocabā AEbutium, pugnam nobiscum vt iniret. Illo detrectante conflictum (verebatur enim is nostram alacritatem atq; audaciam) deflexi

flexi iter aduersus Neapolitanum, quòd
 audissem huius incurfione regionem Ti-
 berienfium eſſe deprædatam. Erat Neapo-
 litanus hic lles quidem prouinciæ præfe-
 ctus: acceperat autem Scythopolin, eam
 vt tueretur & cuſtodiret ab hoſtili incur-
 ſu. Hunc igitur quum abarcuiſſem à diue-
 xada in poſterum Tiberiade, totus fui cir-
 ca tutelarem Galilææ prouidentiam. Ioan-
 nes proinde Leui filius (quem diximus mo-
 ram trahere Giſchalis) quum audiſſet ni-
 hil non mihi procedere ex animi ſententia,
 quodque non mediocri perfruerer beneuo-
 lentia quidem ſubditorum, terrori verò ef-
 ſem hoſtibus, non admodum grato hæc ani-
 mo accipiebat. Namque meum vnius læ-
 tiorem ſucceſſum arbitratus ſibi adferre
 contemptum atque euerſionem, in latebras
 impegit inuidiæ nec mediocris. Spe igitur
 adductus finem ſe impoſiturum meæ dex-
 teriori fortuna, ſiquidem aduerſum me ſub-
 ditos ad odium accendiſſet. Adniteba-

tur

tur suā in prolicere sententiā eos qui incole-
bant Tiberiadem pariter & Sepphorin,
ratus his accessuros ciues Gabara. Hæ e-
nim ciuitates omniū, quas Galilæa cōple-
ctitur, sunt amplissimæ. Has promittebat
sibi cohesuras, si à fide erga me descui-
sent. Se enim præ me venditabat præstan-
tius obiturū Ducis munia. Et quidē Sep-
phoritæ (neq; enim alterutri nostrū obse-
cūdabāt, quod vlronei se substrauissēt Ro-
manorum dominio) neutrquam assentiebā-
tur Ioanni. Tiberienses autem non sinebāt
se persuaderi ad defectionem, tametsi an-
nutu pollicerentur se illi fore amicos. Qui
verò incolunt Gabara, in partes transiere
Ioannis. Simon enim primas quidem obti-
nens ea in ciuitate, Ioanne quoque vsus ve-
lut amico ac sodali, adhortabatur Gabari-
tas. Et quidem palàm diffitebantur esse se
descituros à fide erga me, superiore illa ad-
uersum se coitione Galilæorum prætrepi-
di. Horum siquidem erga me beneuolen-
tiam

tiam didicerant multiplici experimento esse constabilitam. Clam verò adornatis iam insidijs, occasionem opperiebantur explenda suæ molitioni opportunam. eoque in periculosissimum vitæ discrimen sum deuolutus, hac utique ex causa. Adolescentes aliquot Dabarriteni quidem genere, per ætatem verò inсто præfidentiores, obseruata vxore Ptolemæi, regij procuratoris multo cum apparatu necnon equitibus aliquot, qui tuenda illius gratia eam comitareretur per campum magnum iter agentem, ex regione egressam quæ ditioni subiacens Romanorum, regibus penderet tributum, inopinò assultu in eos irruunt. Muliere quidẽ adacta in fugam, quæ autem importabantur, rapinæ patuerunt omnia. Prædones ad me venerunt Taricheis consistentem. Li præ se mulos quatuor agebant, veste plurima ac varia supellectile oneratos. Inerat autẽ argenti pond' haud exiguum, aurei insuper quingenti. Hac ego cupiens sarta re-

cta

Et a Ptolemæo asseruare, quippe qui esset
 mihi cōtribulis (edicto enim legum nostra-
 rū cauetur, nequis vel hostes quoq; spoliet
 rebus suis) ad prædones qui attulerant, cō-
 uersus dixi hæc mediussidius oportere ser-
 uari, vt his precio distractis muri Hiero-
 solymorū sarcirentur. Adolescentes spo-
 liorum parte quam spe præsumpserāt, fru-
 strati, permolestè & iniquo id tulere ani-
 mo. Profecti iidem in vicos Tiberiadi in
 orbem conterminos prædicabant me consti-
 tuisse eorum regionem prodere Romanis.
 Utendum planè mihi fuit aduersus eius-
 modi sophismate quopiam nouè excogita-
 to, nempe vt dicerem quæ raptò parta es-
 sent & allata, ea oportere sarta tecta ser-
 uari, insumenda in instaurationem muro-
 rum Hierosolymitanæ ciuitatis: quum è
 diuerso apud me decreuissè vi erepta suo
 reddere domino. Ne sic quidem aberrabā
 prorsus ab animi mei scopo. Illis igitur aliò
 se proripientib⁹, iussi accersiri ad me duos
 d è pri-

*è primoribus ciuitatis Dassionem & Io-
annæum Leui filium, qui inter primos re-
gis amicos censebantur. His iubebam ac-
ceptam suppellectilem ad illum vt remittē-
dam curarent, mortem pro multa intermi-
natus, si ad vnū quempia alterum hac re-
tulissent. Rumore verò vniuersam obtinē-
te Galilæam, quia regio ipsorū esset à me
prodenda Romanis, eoque omnibus exaspe-
ratis ad expetendum de me supplicium, ita
vt ipsi quoque Taricheani in eam venirēt
suspensionem, adolescentes nimirum vera
dicere: persuadent custodibus corporis mei
ac militibus, vt me obdormientem deserāt,
seque quàm ocysimè recipiant ad Hippo-
dromum, illic consultaturi cum cæteris qui
eò conuenerant, omnibus aduersus sui exer-
citus ducem. His itaque persuasis ac eò p-
fectis, turba quæ aliquantò prius frequens
confluxerat ad Hippodromum, hanc vnā
omnes edebant vocem, oportere plecti con-
digno supplicio eum qui patriam scelera-
rissimè*

tiſſimè prodidiſſet. Irā multitudinis quā-
dantenus aduerſum me promotam omniū
maximè redaccendebat Ieſus Sapiſthæ fi-
lius, princeps tum Tiberiadis, vir alioqui
malignus, quiſque inter conſultandum de
rebus maximi momenti, ſuapte natura, in-
genio eſſet ad conciendas turbas appoſitiſ-
ſimo, factioſus vel in primis, ac deſiderio
nouandæ Reipublicæ flagrans ſic vt nemo
alter. Et hic quidem arreptis tum in man⁹
legibus Moſaicis, inque medium populi p-
greſſus dixit: An non tandem, ô ciues, in
harum legum gratiam, odiſſe Iosephū po-
teritis: oculis (inquam) reuerenter conuerſis
ad haſce patrias leges, quarum iſte exer-
citus veſtri dux primarius, futurus eſt p-
ditor? Quin, odio proſecuti quosque ſagi-
tioſiſſimos, pro hiſce tuendis legibus nunc
demum meritas pœnas expetite de eo qui in
animum induxit, vt facin⁹ iſtiusmodi ad-
mitteret diris omnibus deuouendum et exe-
crabile. His dictis & acclamante populo,
d ij aſſum-

*assumptis ille secum militibus aliquot armatis, quasi me in vestigio occisione occisurus, præproprio gradu festinabat ad domum in qua pro tempore diuersabar. Horum ego nihil præsenties, graui sopore detinebar per corporis defatigationem, quæ mihi contigerat ante eam populi excitatâ turbam. Simon autem, cui ipse custodiam tutelarem corporis mei commiseram, (Hic enim solus perstiterat mecum) viso ciuium accursu, expergescit me, et mihi quantum impendeat periculi, enuntiat. Orabat is, ut generoso animo, ceu addecet ducem strenuum, ipsius manu oppeterem mortem, priusquàm vi illata ipsi hostes caderent, aut certè dederent cruenta neci. Hoc ille quidem dicebat, ego autem quæ me vnum spectabant, omnia Dei prouidentia permit-
 tens, animo præsentis gestiebam in plebem medius prosilire. Veste igitur lugubri ut-
 cunque indutus, appensoque ad collum gladio, diuersamq; viam emetiens, in qua sci-
 licet*

Attende
 Iosephi p
 sentem er
 ga deum
 fiduciam.

licet nulli hostium occursurum me arbitrabar, penè momento in medium Hippodromum me exhibens omnib⁹ conspicuum, sed & capite prono in terram delapsus, ipsa quoq; terrâ perfundens lachrymis, omniû iudicio habitus sum commiseratione dignissimus. Quod verò probe intelligerem ingenium populi quàm esset studia in contraria versatile, pro virili adnitebar illos ut in varias distrabere sententias, priusquàm à domo milites ad populum me circumstantem se reciperent. Et quidem concedebam erga adulescentes non iustè egisse me, quoadmodum dicunt. Rogabà proinde, ut cum bona eorum venia sinerer prius docere, in quem usum pecunias rapto quasitas et ad me allatas asseruarem. Tunc demum hac de re instructi, si videbitur, ipsi me mori iubeant. Multitudine verò ut dicerem, iubente, supervenerunt milites, meque conspecto accurrerunt intentantes mortem. Multitudine porro se ut continerent iubente, pa-

d iij ruerunt

ruerunt, præstolantes ut simulatque essem
palam confessus in hoc pecunias conseruas-
se, regi ut restituerentur, me quasi publica
confessione compertum prodicionis inclemē-
ter trucidarent. Impetrato igitur ab omni-
bus silentio dicere cœpi: Viri mihi congene-
res, mori quidem me, si iustum est, mortem
nulla ratione deprecor. Atqui in votis est
mihi, ut, priusquam hac defungar vita,
me edifferente ad vos perueniat veritatis
cognitio. Ciuitatem enim hanc quum satis
superque intelligam, omnium quas noue-
rim esse erga hospites maximè liberalē ac
benignam, eoque tāta exuberare copia vi-
rorum qui vestra hospitalitate inuitati,
relicta ob id sua ipsorum patria, huc se re-
ceperunt, perfruitori consortio vestrae huius
prosperioris fortunæ. Hac ego virtute inui-
tatus mecum constitueram muros vestros
instaurare hisce pecunijs, quibus de præ-
sens aduersum me exorta est indignatio,
quas planè fueram insumpturus in eorum
structu-

structuram. His à me dictis, à Taricheë-
sibus quidem & ipsorum inquilinis atque
hospitibus exorta, vox in sublime attollitur
profitentibus se hoc nomine gratiam habe-
re mihi non vulgarem, atque adhortanti-
bus animo vt essem praesenti, ac sumerem
audaciam. Galilaei interim ac Tiberien-
ses in praconcepta indignatione haerebant
fixius. Et proinde ijs ipsis inter sese mutua
verborum velitatione confligentibus, illis
quidem interminantibus se irrogaturos pœ-
nas, alijs è diuerso hasce minas ne tantilli
aestimantibus. At vbi primum sum polli-
citus & Tiberiadis mœnia me resartu-
rum, aliarum insuper ciuitatum muros,
quatenus sanè necessitatis ratio vsusve ex-
poscere videretur: hisce verbis habita fide,
singuli in suam quique ciuitatem secesse-
runt. Equidem quod iam recensui pericu-
lum, simul ac artificii verborum acumine
effugi: vnà cum amicis & armatis militi-
bus viginti, à tanto periculo velut redux

in meum me hospitium recepi. Rursus sicarij illi ac seditionis authores haud mediocriter timentes sibiipsis, necunde ab eis exigerentur pœna ob ea quæ aduersum me cōcinnarant, assumptis secum sexcentis militibus armatis, ad domum pedē contulerunt in qua id temporis diuersabar, eā incendio tradituri. Renuntiat a igitur mihi violenta hac impressione aduersum me coritura, putavi facturum me rem magnopere indecoram, illinc si me fuga proriperem. Equidem tanto vitæ discrimini expositus, ex tempore iudicavi mihi vtendū singulari quadam audacia. Quum igitur imperassem fores omnes domus occludi, cōscenso loco superiore domus, admonebam sinerent quosdam domum introduci, ex me pecunias recepturos. Dicebam enim illos interquætueros hoc pacto à frendore impotentis iræ. Ex intromissis, eum qui cæteris videbatur præfidentior, iussi flagris cōscindi acerrime, dein manuum alteram præcidi, ac

cidi, ac præcisam à collo suspendi. Sic affe-
 ctum miserè exclusi ædibus, & ad eos qui
 miserant, reieci, quos utique stupor nō me-
 diocris cæpit ac timor. Timebant igitur ne
 si illic hæreret diutius, similia cogeretur pa-
 ti. Coniectabant enim domi habere quàm
 ipsi numerosiore militum copiam. Itaque
 ù fuga dilapsi, præcipientes abierunt: ego au-
 tem istiusmodi vsus strategemate, secun-
 dam hanc effugi aduersum me adornatā
 insidiosam coitionem. Quin ne sic abster-
 riti, iterum turbam conciuerūt eorum qui
 dicerent regios magistrat⁹ qui ad me ve-
 nerant, non debere viuere, quòd ad legiti-
 ma, ritusque nobis viuendi solennes trans-
 ire nollent, ad illos licet accessissent ser-
 uandi: notamque illis inurebant veneficij
 & incantationis, ac prohibentes Roma-
 norum aduentum. Proinde populus momē-
 to mobilis, de rectitudinis via abreptus im-
 posturis loquentium ad aucupandam vi-
 gi gratiam. Hæc igitur quum audirè, rur-
 sus

Cuiusmo-
 di hac no-
 stra ætate
 fuisse cō-
 spantur
 Germa-
 norum &
 popul⁹ &
 pdicātes.

sus cæpi instruere populum, non esse rationi consentaneum, eos temerè persequi qui ad se confugerent: vanum præterea esse ac nugacissimum, q̃ illis impingerent præstigiarum crimen aut veneficij. Neque enim id si esset, si vi incantamentorum aut veneficijs ullis, tam multiplici potirentur victoria aduersus hostes, tot adeò militum myriades cogerentur alere. Hæc dicente me vel tantillo quidem temporis in meam venere sententiam: non item ita diu vbi secessissent, suadelis facinorosorū ad deteriora proritabantur aduersum megistanas, nōnunquam armis accincti: ita vt coorirentur aduersus illorum domum quæ erat Taricheæ, quasi illos expedituri in mortem. His ad me relatis, sanè admodum timui, ne odio eiusmodi infælicem sortito exitum, vrbs fieret ad se confugientibus inaccessa. Itaque cum alijs aliquot profectus in ades regionum magistratuum, illicque obseratis foribus, ac fossa excavata quæ ab ea do-

mo

mo ad mare transmitteret, iussi ad omnem
euentum apparari nauigium, quo demum
cum illis conscenso, ad confinium Hippe-
norum traieci. Dato eis equorum pretio (in
tam præpropere enim ac præcipiti trans-
fugio non satis commodè poteram mecū eos
abducere) illinc eos dimisi, multis verbis
adhortatus, generosè ut perferrent incur-
santem necessitatem: ipse autem supramo-
dum angebar animo, quòd adigerer eos
qui transfugio mecum euaserant incolu-
mes è naui eductos exponere in terram ho-
stilem. Melius enim esse duxi eos (si casus
ferret, apud Romanos mortem oppetere, q̃
inclementer perimi in regione mihi cōcre-
dita. Atqui demum seruati sunt. Indulsi
enim eis clementer rex Agrippas quæ p-
peram egissent. Et hæc quidem sic habent,
quæ illis tandem contingere. Tiberienses
interim scribunt regi, obsecrantes trans-
mitti vim frequentem militum ad tutelare
custodiam suæ regionis, se enim confirma-
bant

bant velle trāsire in regias partes. Et quidē
hac scribebant regi. Ad eos vt. veni pri-
mum, obsecrabant quatin⁹ ipse meæ polli-
citationis memor, mœnia ciuitatis iuberem
priua impensa instaurari. Audierāt enim
Taricheas prius aliquātò muris ambitas.
His quū annuissem, iamq; accuratè ador-
nasssem omnia quæ ad eam structuram vi-
derentur accommoda, iubebam archite-
ctones instare operi: & ecce die tertio quū
soluissem è Tiberiade petitur⁹ Taricheas
stadys triginta à Tiberiade disunctas, cō-
tigit conspici equites aliquot Romanorum
non ita procul à ciuitate iter facientes. His
visis iniecta est mihi suspitio, vt faciliè cre-
derem exercitum proximè adesse ab rege
missum. Illi igitur confestim voces edebant
multis laudibus celebrātes regem: me edi-
uerso execrati onerabant incredibili ma-
ledicentia. Vnus aliquis præpete cursu me
adiit, renuntiaturus qua hæc animi desti-
natione illi depromebant. Certo enim co-
gnoue-

gnouerant Tiberienses à me defecisse. His proinde auditis, insedit cordi non mediocris angor. Milites enim quum haberem ex Taricheis, iamq; ad eorum domos peruenissem: malè erat animo quòd illinc eos abducere non liceret ob reuerentiam sabbati in crastinum incidentis. Neque enim volebam Taricheenses vlla intemperie aut strepitu militaris multitudinis interturbari. Nam quoties versabar Taricheis, nihil mihi curæ erat tuendo corpori adhibere militarem custodiam, vt qui subinde experimentum cepissem integerrimæ eorum erga me fidei. Tantum fuit, septem sum remoratus milites circa me vnà cum amicis, quippe qui inter hasce salebras deprehensus addubitarè, quid potissimum mihi agè dū foret. Neq; enim in eo temporis articulo censebam meum ad me acciri debere exercitum, quòd dies ille inclinaret iam in noctem. Etenim etiam si eo die aduenisset, arma in crastinum non licuisset arripere nobis

*bis legis Moscaica interdicto prohibitis, quanlibet vrgens neceſſitas nos ad ea ſumenda perpellat. Quod ſi Tiberiadem Taricheotis & militib⁹ apud illos inquilinis externiſue permiſiſſem diripiendam, vtrique videbam non futuros eſſe ſatis direptioni: meam proinde dilationem proſpiciebam fore longiſſimam. Exercitum enim regium ſimul atq; adueniſſet, præſumptis coniecturis augurabar præoccupaturum eſſe ciuitatem, meq; eius iure ſpoliatum iri. Conſilium igitur apud me inibam, quonã tandem mihi vtendum foret ſtrategemate aduerſus eos. Dicto ocys decreui portis Taricheenſium præficere quoſq; amicorũ fidiſſimos ſumma cum cautione obſervatu-
ros cupientes egredi vrbem, accitisq; ad me primarum adium incolis, iuſſi cuique ipſorum, vt proximè vrbem nauim attra-
herent: nauclero prætereà imperaui, ingreſſus eam vt adduceret, meq; ſequeretur Tiberiadem verſus iturum. Et quidem ipſe*
cum

cū amicis & armatis militib⁹ quos dixi
septē fuisse numero ingress⁹, iter naui eme-
tiebar ad Tiberiadem. Tiberienses autē
comperto, quia nondum regius exercit⁹ ap-
pulisset, parte altera mare contemplaren-
tur cingi vndique multitudine nauium,
haud mediocri timore correpti sunt pro ci-
uitate, ingentiq^{ue} stupore perculsi: vt qui
suspicaretur naues ipsas classiarijs mili-
tibus compleri, tū priorem immutant sen-
tentiam. Proiectis igitur armis cum vxo-
ribus ac liberis honoris mihi exhibēdi gra-
tia veniebant obuiam, multa cum celebri-
tate laudū exerta voce acclamabant mi-
hi prodeunti. Coniectabant enim me nihil
eatenus exaudiisse de sua defectiōis ad re-
gem decreto. Rogabant insuper, mihi vt tē-
perarem ab excidio ciuitatis. Ego autem
vrbi factus propior iubebam, vt naucleri
anchors iacerent semotius à terra, ne Ti-
berientes internosse possent naues vectori-
bus esse vacuas. Ipse autem vno quopiam
nauigio

Ἄγνοια
 forte ἄγ-
 νομοσύ-
 νην vel ἄγ-
 νομοτα-
 γρατίου
 dinem.

*nauigio ad eos prouectus ac proximus, il-
 lorum iustitiam increpabam vehemēti v-
 sus acrimonia verborū, quodq; nulla sub-
 sistēte legitima causa defectionis, tanta le-
 uitate se à fide abalienassent, qua se mihi
 aliquanto prius obstrinxerant. Spondebā
 alioqui illis deinceps me stabiliter ignosci-
 turum, si quidē transmississent viros è præ-
 sidibus multitudinis decē. Illi alacriter pa-
 cto obsecundātes, miserunt quos prædixi:
 ego autem conscensa naui dimisi eos in cu-
 stodia asseruandos Taricheis. Sanè hoc fœ-
 liciter peracto strategemate, per paucos il-
 los deprehenso omni consilio, missis in præ-
 dictam ciuitatem legatis, & cum eis ius-
 si ad me transmitti alios insuper è populo
 nec paucos primates viros superiorib⁹ ni-
 hilo inferiores. Populus simul atque intel-
 lexit in quantam malorum esset deuolutus
 magnitudinem, obsecrabat, plecti vt iube-
 rem authorē seditionis. Dicebatur is Cli-
 tus, nimio plus audax ac temerarius ado-
 lescens.*

lescens. Ego qui prophanum esse censebā
ullum ex contribulibus virum perimere:
puniendus tamen quum esset, vni è corpo-
ris custodib⁹ nomine Leui negotium dele-
gavi amputandæ alterutrius manus. Ius-
sus et idē Leui, veritus quum esset in tā-
tam p̄dire multitudinem præsertim solus:
cupiens alioqui ego militis istius ignauiam
timiditatem nulli innotescere Tiberiensiu,
Clitum ipsum proprio nomine aduocaui,
eiq; propius admoto dixi: Quandoquidem
dignus es, cui ambæ manus recidātur, qui
in me adeò extiteris ingratus, esto tu tibi-
ipsi carnifex. Caue sis dicto minus audiēs
aut immoriger, ne p̄nam tantò acerbiorē
subire cogaris. Eo crebris precibus conten-
dente, sibi vt alteram condonarē, agrè sum
assensus. Ille prægestiens quod non vtrāq;
perderet manum, arrepta machæra sin-
istram sibi præcidit. Hoc vno opere inter-
quieuit ea seditio. Tiberienses, postquam
Taricheas perueni, vbi rescuerunt, quo
e
essem

O' iudicē
inclemē-
ter clemē
tem.

essent aduersus eos vsus strategemate, in admirationem & stuporem sunt conuersi, quod ingratitudinem ipsorum erga me manifestariã citra ullius cædem jedauerim. Ego autem è carcere accitos primates Tiberiensis populi (erat item cum eis & Iustus, huiusque pater Pistus) mecum admoni cœna. Inter cœnandum dicebam me ne utinam ignorare potentiam Romani imperij, quippe quod cæteris omnibus esset præcellentius: alioquin silentio regendum id esse ob sicarios. * Et quidẽ hæc statuebamus eis facere, expectantibus opportunitatem commodiorem; & ut ne mihi eorum duci fieret intolerabile. Neminem enim alterum eos addebã posse internancisci similiter mãsuetum ac ciuilem. Verum Iusto memoriã illi renouabam rei gestæ sub belli initium, priusquam ab Hierosolymis ipse aduenissem, quia nimirum Galilæi eius fratri in ius vocato vtramque iussissent manum præcidi, quod literas euulgasset commentitias ac dolo

*
Haud dubiè deficit
hic quiddam.

dolo malo confictas, quodque post Philippi Gamalite profugium ad Babylonios, qui cum fratre motoriam seditionem exciuerant, sustulissent e medio Charéta. Sanè Chares hic, erat Philippo congener, Iesum eius fratrem, sororis Iusti maritum moderate castigassent. Hæc quum differuisssem sub horam conuiuij, edixi vt diluculas ceteræ die Iusti comites liberi e carceris custodia finerentur quolibet abire. Sub hæc contigit Philippum Ioachimi filium hanc ob causam e Gamalæ forti presidio aliò pedem conferre. Philippus audiens Varum ab rege Agrippa gradu esse deiectum procuranda prouinciæ, iamque illi successorem aduenisse Modium Ecum, virum utique et amicitia et familiari consuetudine iam olim sibi notissimum: ad hunc scribit, significans quæ sibi peculiariter contigissent, simul obsecrās, vt quæ à se essent missæ literæ, eas curaret ad reges transmittendas. Sanè Modius acceptis literis non me-

diocri gaudio exhilaratus est. His enim letis, intellexit saluum esse & incolumem sibi familiariter notum. Ad reges proinde qui circa Berytum versabantur, literas dedit. Rex autē Agrippas ut cognouit primum, rumorem falso dispersum de Philippi defectione (Quaquauersum enim fama permanerat, quia is Iudeorū exercitui ad bellum ductando aduersus Romanos praeisset.) equites misit qui Philippum honorifice comitati, in regiam deducerent. Hunc itaque aduenientem prehensa dextra rex & comiter salutat atque complectitur, Romanisque qui aderant ducibus, digito in Philippum porrecto ostentabat, dicens: Quia sanè, Philippus hic est, quo de rumor in vulgus se effuderat, quod à Romanis descivisset. Iubet idē, ut equites accepto Philippo in Gamala praesidium quam ocysimè profecti illinc educerent quoscunque haberet domesticè notos: Babylonios rursus in Bataneam reductos de
integro

integrò restituerent. Denique imperauit, omni studio vt prouiderent, ne qua à subditis exoriretur seditio. Sanè Philippus, his quoque per epistolam ab rege acceptis mādatis festinabat sedulo exequi, quæ esset iussus facere. Iosephus autem non paucos Iatrinae vrbis adolescentes audacia & alacritate animi promptissimos, sua exhortatione præmunicos quum in ordinem contraxisset, iatrique immineret procerib⁹ Gamalæ, persuasum illis tandem est, ab rege ut deficerent, ac resumptis armis sese manu assererent, & vindicarent pristinam libertatem. Et quosdam quidem vi adegerunt ad corripienda arma, alios autē quibus id decretum min⁹ plausibiliter arridebat, peremerunt. Occidunt porro et Chareta: cumque eo quendam illius affinium nomine Iesum. Sed & Iusti Tiberiensis sortem interfecerunt, sicuti præmisim⁹. Scribunt dein ad me, obsecrantes mitti robur militum cum eis qui mœnia ciuitatis essent

excitaturi. Visum est utrique postulationi
 annuere. Defecit item ab rege Gaulanitis
 regio adusq; oppidum Solymen porrecta.
 Selencia verò & Soganni oppida natura
 beneficio munitissima, forti substructione
 murorum cinxi. Alia item pleraque per
 superiorem Galilæam oppida in locis ma-
 xime saxosis sita, per æque ambiui mœnib⁹.
 Horum sunt nomina: Iamnia, Amery-
 tha, Charabe. Ciuitates præterea Gali-
 lææ æque communini, Taricheas, Tibe-
 riadem, Sepphorin. Oppida insuper Ar-
 belorum, Spelaum, Bersobe, Selamen, Iota-
 pata, Gapharath, Comosogana, Nepa-
 pha, montemque Itabirium. In has ciuita-
 tes atque oppida ingentem frumenti copiã
 connexi ac seposui, arma insuper ingenti
 studio accuravi in futuros euentus, & ad-
 munimen. Ioãni verò Leui filio odium ad-
 uersum me inceserat præ cæteris voriuũ
 iniquiore animo ferenti meam latiorẽ q̃
 voluisset, fortunam. Is igitur quum modis
 omnibus

Lege
 Thabor.

omnibus animo destinasset me vnum à sua gente semotius amoliri, muros accurat cōstrui suae patriae, hoc est Gischalis: Simone vero fratre ac Ionathan Sisenne filiū vnā cum milicibus circiter centum in Hierosolyma transmittit ad Simonem Gamalieli filiū eū obsecratos, Reipublica Hierosolimitana vt psuaderet principatu in Galileos mihi abrogato, potestas in eosdē omnis plebiscito arrogaretur Ioāni. Erat quidem hic Simon ex ciuitate Hierusalem; genere vero cum primis illustri ac splendido, vtpote e Pharisaorū secta, qui circa legitimas patriae ritus creduntur ceteris seuuere discipline viuendi antecellere. Hic proinde vir apprimè prudens erat ac sensatus, quiq; collapsas res & afflictas poterat sua vnus prudentia erigere. Ioanni hic deuinctissimus fuerat, & amicitiae iugo, & consuetudine viuendi familiariter. Tunc temporis à me diuersus animo abibat ac dissentaneus. Hic igitur in se rece-

μεφύο μω
807.

pro munere patrociniadi causa Ioānis suadebat pro virili pontificibus Anano & Iesu Gamala filio, alijs itē aliquot factionis eiusdem, me ceu germen primum emicans ut excinderent, neu cunctarentur diutius aut sinerent gloriam meam alius radices agere, ut quæ quadantenus adoleuisset, eis futurum emolumento prædicans, si quidē Galilææ caderē principatu ac spoliarer. Ediuerso Anani familiares ac domesticos nolebat interesse, consilio eiusmodi decidendo: ne si ipse prænouissem densa vi militum stipatus, inopinus adorirer ciuitatem. Hæc quidem Simon decernenda in medium depromebat. Ananus autem pontifex censebat id negotium operosius esse, nec facile factu, quod bona pars pontificum & eorum qui præessent populo, mihi laudē legitimam ac probi ducis suo astrueret testimonio. Calumniosam porro actionem viro intendere aduersus quem nihil obijcere queas expostulatione dignum, hoc planè

planè opus improborum est. Simon auditis
 quæ ab Anano dicerentur, rogauit id o-
 mne consilium regi silentio, neu quis eorum,
 verba eiusmodi euulgaret aut pderet. Di-
 cebat prospexisse se quonã pacto citra ne-
 gotium ego è Galilæa emoueri possem &
 ablegari. Accito enim ad se Ioannis fra-
 tre, iussit per eum Anani comites profusa
 munerum largitione oppugnari. Hoc enim
 pacto (ait) fortè contingeret persuaderi eis,
 de sententia vt decedant. Tandemque cõ-
 fecit Simon, quod animo præsumpserat ac
 destinarat. Ananus enim & illius com-
 plices pecunijs corrupti, assēsi sunt vt prin-
 cipatu Galilææ caderem ac decurbarer,
 quum alius nemo per ciuitatē præter pau-
 culos istos conscius esset decreti. Demique
 visum est mitti oportere viros genere qui-
 dem spectabiles, eruditione autem nihilo di-
 spares. Erant verò in his duo ad concionā-
 dum non inepti, Ionathas & Ananias,
 vterque secta Phariseus: tertius itidem et
 ipse

Attende
 quàm sit
 efficax
 dogma
 nia.

ipse Phariseus, verum è genere sacerdotali, nomine Gozorus. Atqui Simon in eorum pontificum numero, omnium erat maxime iuuenis. Hos iubebant adire Galileorum plebem, rogaturos cur tantopere mihi afficerentur ac deamarent. Si autem responderent, quòd esse ipse è ciuitate Hierosolymorum: subnecterent se etiamnum quatuor ex eadem prodijisse vrbe. Quòd si causam adderent, ob scilicet non vulgarem peritiam legum, subiungerent se quoque neutiquam ignorare legitimos patrie mores ac ritus. Rursus Galilaei si responderent se amare me ob sacerdotij dignitatem, ad hæc illi vt adicerent, ex quaternione legatorum duos insigniri sacerdotij gradu. His instructi consilijs complices Ionatha, myriadas argenti quatuor appendunt ex arario publico. Ad hæc audito, quia Hierosolymam aduenisset Galilæus quidam Iesus nomine, acie stipatus sexingentorum militum: hunc s. bin accitum, auctora-

auctorarunt, illi persoluto trimestri stipendio, ac iusserunt, ut comitati Ionathæ affectas, eorū iussis gererent morem. Trecentis insuper. viris ē cuius multitudinem selectis imperarunt, ut singuli quique accepto in alimoniam argento, comitarentur legatos. Persuasus itaque omnibus, et ad profectiōē decorē adornatis, ita ut iam cōplices Ionathæ iter capefferent iuuantes et ad se propicientes Ioannis fratrem vñā cum militibus eius centum, acceptis præterea mandatis à quibus amandabantur legatione functuri, hoc quidem illorum decreto, si quidem me apte sponte ponerem arma, ipsi me viuū in urbem Hierusalem transmitterēt: sin ipse ex aduerso instruerem aciem, posito omni timore me occisione occiderent. Hæc utique erat formula mandati. Scripserant autem et Ioanni, bellum aduersum me, ut accuraret: Sepphoritis verò, Gabarenis et Tiberiensibus imperarunt Ioanni ut auxiliare subsidium emit-

emitterent. Hac mihi ex patris literis innotuerunt: patri autem arcanum detexerat Iesus Gamala filius, eorum vn^o quae in concilio decreta essent, conscius, per amicum & domestica consuetudine mihi probè notus. Tanta hac agnita ciuium meorum ingratitude, ita vt animo exultcerati inuidiaeque tragula perculsi, me interfici inuisissent, dici non potest, quàm indoluerim animo. Addebat mærori stimulos, quòd pater per literas vehementer me obsecrabat, ad se vt venirem. Magnopere enim dicebat desiderare se priusquàm vitæ istius munere defungeretur, vel semel videre filium. Hac sanè amicis prodebam. Quòd autem die tertio dicerem me regione eorum relicta in patriam profecturum, vniuersos qui audierant, occupabat mæror, meque lachrymis fufis obrestabantur ne se desererem, perituros alioqui si quidem contingeret spoliari me meo ducatu. Me verò eorum supplicationi

cationi neutiquam annuente, sed de mea
 vnius salute sollicito, exterriti Galilaei ne
 quum illinc emigrassem, in aspernabilem
 praedam exponerentur sicarijs: nuntios a-
 mandant qui per vniuersam Galilaam
 significarent meam de profectione senten-
 tiam. Bona Galilaeorum pars id vt primum
 rescuerunt, vndecunque in vnum sunt coa-
 cti cum vxoribus ac liberis, id agentes meo
 quidem arbitrato, non tam desiderio mei,
 quam quod male sibi timerent à sicarijs.
 Sibi enim persuaserant, me apud eos per-
 manente, nihil se adituros mali. Venerunt
 igitur omnes in campum magnum, cui vo-
 cabulum est Asochis, quò loci pro tempo-
 re versabar. Succurrit admirari cuiusmo-
 di somnium ipse per eam noctem viderim.
 In cubile enim quum me recepisse, ob ea quae
 literarum missilium lectione didiceram mæ- Ordeor Io
sephi.
 rore contabescens et animo planè turbu-
 lento, visus sum videre quendam adstan-
 tem cominus, ac dicentem mihi: Hæus tu,
 qui

qui sic conficeris angore animi, vide animo ut sis tranquillo ac quieto, metus omnis esto liber. Quia enim macerant te et affligunt calamitates, eadem te reddent spectabilem omnibus ac maxime praestantem. Quin ipse per omnem emerges futurus eventus incursum longè fortunatissimus. Neque enim hac modo conficies prosperime: sed et pleraque alia ad latissimum prouehes exitum. Ne labora, obsecro te: neu esto plus a quo anxius. Fac, memineris aduersus Romanos tibi esse confligendum. Istiusmodi somnium paulò pressius contemplaturs, momento expergiscor incredibili animi alacritate diffusus ac praegestiens desilire in apertam campi planiciem: ecce oculis hisce meis sese offert spectandam omnis illa numerosa multitudo Galilaeorum. Inter hos sanè se etià illò loci stiterant uxores cum filiis initio statim aduentus mei pectus tundentes suum, qui cum exundanti lachrymarum profusione obtestabantur

sup-

ἰστοῦντο
οἱς.

κατὰ 50.
νε.

supplices se inter medios hostes non deseri,
neu per istam abitionem ipsorum regio in
hostium veniret apertam cōtumeliam. Hi
simul ac perspiciebant nullis me persuade-
ri deprecationibus, ut vel tandem inuitum
me apud se retinerent, adegerunt sequestri
iure iurando. Ad hac populum Hieroso-
lymitanum maledictis nec paucis onera-
bant, quòd ipsorum regionem non sinerent
in tranquilla pace conquiescere. His sanè
exauditis, multitudinem quoque contem-
platus vultu in humum deiecto mærentē
sui inflecti animum ac frangi ad miseri-
cordiam, rem me esse facturum arbitrar?
magistratu quo fungebar, nihil indignam,
si in tantæ multitudinis gratiā non dubi-
tare etiā in conspicuo omnibus posita adire
vite pericula. Assensus itaq; tādē sum
hac cōditione: E tanto numero selegi quī-
que milia militum, quibus imperavi, ut ar-
mis communiti nec parco commeatu secum
importato, me adirent: cæteros in suā quē-
que

que dimisi domum. Et hæc quidem quinq;
 milia vt appulerunt primum, in ordinem
 conserui, vnà cum ter mille quos mecū ha-
 bebam, & equiribus octoginta. Numero-
 so hoc procinctu militum stipatus, rectà cō-
 tendi ad Chabolo oppidum Ptolemaidi cō-
 fine: & illic robur exercitus continenter
 agglomerans in procinctu vt esset, finge-
 bam mihi bellum esse aduersus Placidum.
 Et hic quidem aduenit cum duabus cohor-
 tibus pedestris exercitus, cumque ala vna
 equitum à Cestio Gallo in hoc missus, vt
 oppida Galileorum quæ Ptolemaidi sunt
 consinia, incendio contraderet. Iamq; val-
 lum defixerat in prospectu ciuitatis Pro-
 lemensium: ego quoq; sexaginta propè sta-
 dijs ab oppido secedens castrametor. Qui
 ipse etiamnum robur mei exercitus subin-
 de præuertebam, quasi mox cum hoste cō-
 gressurus. At certè præter prælusiones a-
 liquot velitaris pugnae aut iaculationes è
 sublimi, aliud nihil confecim⁹ operis. Pla-
 cidus

χαβωλ,
 quam idē
 8. lib. An-
 tiq. vocat
 Chabulā.

cidus enim, vt qui aliqua ex parte nosset, quantopere adniterer inire conflictū & cum eo congredi, consternatus animo vires repressit adornata obsidionis. Verū ne sic quidem secessit à Ptolemaide. Eodē temporis articulo quum aduenisset Ionathas cum suis collegis, quos dixim⁹ ē Hierosolymis missos studio & factione complicum Simonis. Ananique pontificis, is tota animi intentione moliebatur, me vt antecaperet positis insidijs. Neque enim aperto Marte audebat me adoriri. Ad me porro epistolam scribit sub hac verborum formula: Ionathas, & qui cum eo sunt missi ab Hierosolymitis; Iosepho gaudere. Nos quum intellexissemus, referente senatu Hierosolymorum, Ioannem Gischalensem plerunq; molitum esse aduersum te insidias, in hoc missi sumus, eū vt increpemus cum omni verborum acrimonia, admoneamusq; tibi deinceps moriger vt sit & obsecundet. Sanè quū opte-

f mus

mus tecum consilium inire de his quæ in commune nobis agenda sunt, obsecramus te, ad nos ocius ut aduoles cum aliquantis, non item multis. Neque enim hoc oppidulum satis esse possit excipiendæ tantæ multitudini militū. Hæc quidem scribebant spe præsumentes alterum affore è duobus: vel quia inermis si venissem ad eos, me derinuisent pro vili mancipio: aut certè si cum frequenti commilitio, iudicassent me pro hoste habendum. Venit item et eques ex his vnus qui prius aliquantò stipèdia fecerant Regi, iuuenis alioqui audacul⁹. Is literas adferebat. Erat proinde hora illius noctis iam secunda, quo tempore vnà cum amicis ac primis Galilææ celebrabam conuiuium. Domesticus famulus quum mihi renuntiasset adessè equitem quendam Iudæum, iussi, hominē ut accersiret. Introgressus ne vlla quidem dignatus me est salute. Tantum fuit, porrecta manu exhibuit epistolam. Hanc,

inquit, qui ex Hierosolymis recens adue-
niunt, miserunt tibi exhibendam. Scribe
iā & tu quàm ocysimè. Perpellor enim
ad eos regredi festinus. Sanè qui accum-
bebant coëpulones, miraculi ac stuporis lo-
co habuerūt præfractam hanc militis &
impudentem audaciam. Ego contrà obse-
crabam, nobis ut accumberet & una cæ-
naret. Quum is abnuisset, epistolā qui-
dem, uti acceperam, premebam digitis, cō-
uersus autem ad amicos alijs de reb⁹ te-
xebam sermonem. Post autem aliquantū
temporis ex epuli accubitu surgēs, ceteros
quidem emisi ad suum quæq; cubile, qua-
tuor tantum mihi familiariter ac dome-
stica consuetudine amicos sum adhorra-
tus, nequò abirent. Iuveni literarum geru-
lo iussu apparari vinum. Id dum fit, semo-
tis arbitris nec vllō inspectante explico e-
pistolam. Ex eius qualicumq; lectione pla-
nè intelligens quid epistolæ illius scribæ
aduersum me molirentur, resignatā rur-

Attende
Iosephi
solertiam
in explo-
ratis in-
geniis.

f n

sus

sus sigillo priore signavi, sic ut videri posset nulli dum lecta, eam quoq; manibus premens precepi ut drachmæ viginti militi daretur in viaticum. His ille acceptis dixit se habere gratiã. Ego proinde eiusmodi responso facile deprehendens adolescentis ingenium turpi lucro inservire, quodq; tali compendio expugnari maxime & capi posset, adieci. At qui nobiscum si velles bibere: utique pro cyatho vini drachmam vnã accipies. Ille nihil inuitus paruit pollicenti: speq; illectus accipienda numerosioris pecunie multo se proluit vino. Ebriacus tandem ac remulentus, nullius iam arcani continens, adeo ut ne rogatus quidem, nihil non euulgaret, nempe infidias aduersum me adornatas: adiecit tandem, quia & ipsorum decreto essem morti addictus. His planè auditis, rescribo hunc in modum: Iosephus Ionarcha & his qui cum eo sunt, gaudere. Quod audierim vos incolumes in Galileam venisse ac

se ac minimè valetudinarios, equidem la-
tor: eò maximè, quia non incommode vo-
bis, sed velut per man⁹ tradere potero eo-
rum quæ hîc aguntur, accuratam ratio-
nem, quum ipse destinarem in patriã pro-
ficisci. In votis enim iampridem id animo
insederat. Atqui conueniebat ad vos p-
ficisci me non in Xallo tantùm, sed tan-
tò longiùs: etiamsi ne iussissetis quidem.
Veni am mihi vt condonetis, etiam atque
etiam rogo, quando id re ipsa præstare nõ
possum. Hic enim in Chabalo quaquã li-
cet, obseruo Placidum animo secum ver-
santem, quonam pacto in Galilæã queat
ascendere. Lecta igitur epistola hac, ad
me ipsi maturate gradum. Valete. His à
me perscriptis ac militi vt perferret, red-
ditis, visum est cum eo amandare viros tri-
ginta Galilæorum longè probatissimos his
instructos monitis, illos quidem salute vt
impartirent, aliud proinde verbum ne p-
merent. Edixi præterea, vt vnus aliquis è
f iij militi-

militib⁹ fide dignis cautim obseruaret, nequa familiaris collocutio cum eis texeretur, quos ad Ionathæ complices miseram. Et illi quidem profecti eò sunt: comites autem Ionathæ simul ac senserunt aberrasse se à scopo destinatae suae aduersum me molitionis, alteram ad me transcripserunt epistolam sub hoc tenore verborum: Ionathas & qui cum eo sunt, Iosepho gaudere. Mandamus tibi, nullo vt stipatus commilitio intra tertium diem venias in Gabaroth oppidum ad nos exactius cognituros te referente quæ designaris crimina aduersus Ioannem. His ad me scriptis ac salute dicta Galilæis quos miseram, illinc facesserunt in Iaphan oppidum planè omnium quæ complectitur Galilæa, longè maximum, mœnibus munitissimum ac numerosa incolarum multitudine differtum. Obuiam eis produiit vniuersa multitudo virorum cum vxoribus ac liberis, aduersum quos exerta voce vociferabantur iubentes

bentes ut egressi nentiquam sibi inuiderēt strenuum ducem. Ionathæ comites vix credibile, quàm eiusmodi obstreperis populi vocibus irritarentur, etiamsi accensam in se iræ flammam non audebant exerere. Neque enim illos censebant responso vllò dignos, quare illinc in alia oppida emigrarunt, nec dissimiles sunt editi ab obuijs strepitus vocum clamantium neminem se passuros præfici in sui exercitus ducem præter vnum Iosephum. Re igitur vbique infecta, illinc se Ionathæ comites recipiunt in Sepphorin ciuitatum quæ in Galilæa sunt, multò amplissimam. Porro Sepphoritæ communi decreto quum ad Romanos proni respicerent, illis quidem obuiam venerunt, me autem nullis neque laude neq; conuitio attigerunt. A Sepphoritis quum in Asochin descendissent, haud secus ac Iapheni aduersum eos querulis vocibus prestrepebant. Illi contrà non iam ferentes impotentioris iræ aculeum, imperabant qui

f iij se

se comitabantur, militibus, vt arreptis tiggillis lignisue caderent sic obstreperè inclamantes aduersum se. Ioannes proinde tribus militum stipatus milibus, obuius illis venit proximè Gabara. Ego autem qui lecta aliquantò priùs epistola intelligerem illos condicto aduersum me congressu manum esse conserturos, illinc à Chabalis promouens gradum vnà cum tribus militum milibus ac relicto in castris amicorum vno qui eatenus mihi fuerat fidei comperitissima, in Iotapata perueni, vt qui cuperè haud longius quadraginta stadijs ab eis secedere. In hanc proinde formulam ad istos scribo: Si quidem rata sententia statuistis ad vos vt pergam, quadraginta supra ducetas sunt in Galilæa ciuitates & oppida: harum vnā ipsi deligite, & eo occurram vobis, exceptis modò Gabaris & Gischalis. Hæc enim patria est Ioanni, illa auxiliaris est & amica. His ex me acceptis literis complices Ionathæ
nihil

nihil prætereà rescribūt. Coactō enim inter se amicorum concilio & ad id accito Ioanne hi agitabāt consilium, quonam pacto in me cōorirentur. Et quidem Ioanni videbatur scribi oportere ad omnes quæ in Galilæa essent, ciuitates & oppida. Rationem dictō addebat, esse omnino in vnaquaq; ciuitatū vnū videlicet et alterū qui à me diuersi abirent. Illos esse ad se accersendos tanq̃ aduersus hostem congressuros. Decretum prætereà eiusmodi censebat transcriptum mitti debere in Hierosolymitarum ciuitatem, vt certius comperto me Galilæorum sententia iudicatum esse & haberi pro hoste, suo illi calculo sancirent decretū. Dicebat enim Ioannes vel hoc pacto desertum me iri auxiliari ope Galilæorum, quanticumque eatenus fuissent erga me beneuoli, nimirum illis timore correptis, quæ ab Ioanne inter consultādum dicta mirum in modum assessoribus arriserunt. Hæc porrò vniuersa mihi innotuerunt

notuerunt sub horam noctis tertiam. Saccchæus enim eorum qui eiusmodi concilio interfuerant, vnus quum ad me transfigisset & illorum aduersum me molitionē renunciasset: visum mihi est non iam cunctantiùs extrahendam esse occasionem sic opportunè oblatam. Dignum itaque ducens [occurrere tempestiuus occasioni ultro se asferenti] iubeo Iacobum eorum militum qui me circumsistebant, fidei integritate maximè insignē assumptis secum ducentis militibus explorare & cautim obseruare exitus viarum omnes à Gabaris in Galilæam, vtque ad me transmitteret quoscunque comprehēdisset prætereuntes, eos in primis qui cum literis caperentur. Hieremiam insuper & ipsum ex amicis meis vnà cum sexcentis militibus misi in confinium Galilææ, qui summa cum cautione obseruaret vias quæ à Galilæa in Hierosolymitarū ciuitatē dirigunt, præcepto etiam dato, vt iter illac facientes cōpre-

pre-

prehensos cum literis, viros quidem in loco
vinctos iuberet haberi in custodia, literas
autem curaret ad me transmittēdas. Hæc
quum præcepissem eis quos à me aman-
daram, edixi cæteris eos adhortatus vt po-
stera die assumptis armis et apparatu tri-
duanæ alimonie ad me venirent in oppi-
dum Gabaroth. Militibus proinde qui
me circumsistebant, in quatuor acies distri-
butis, eorum quosque probatissimæ fidei di-
gessi in ordinem ad tutelarem corporis mei
custodiam. Centuriones quoque præfeci
militibus, ac iussi sedulo providere, ne quæ
ignotum militem sinerēt suo ordini mistim
se inferere. Altera autem die quum cir-
citer horam quintam propinquans Gaba-
roth, inuenio campum omnem qui ante op-
pidum latè porrigitur, vndique militum
densa multitudo differtum, qui ex omni
Galilæa eò se stiterant in subsidium, sicuti
eis præceperam. Numerosa insuper et a-
lia turba è finitimis oppidis eò concurre-
rat,

rat. Stans autem intermedius eorum, quū
vix cœpissē concionem apud eos habere,
et ecce acclamabant vniuersi me suum
esse benefactorem, suæ regionis tutelarem
patronum vocabant. Illis quidem ego me
habere gratiam professus, decretum alio-
qui proponebam tale, aduersus neminem
obeundam pugnam, neu ea loca pergerent
diuexare rapinis: sed per campum castra
vt metarentur parabili viatico contenti.
In votis enim dicebam mihi esse eiusmodi
turbas suppressere citra vllius cadem. Ipso
autem die contigit eos qui ab Ionatha cum
epistolis mittebantur, incidere in eorū ma-
nus quos explorandis viatoribus præsti-
tueram. Et quidem viri in custodias loco-
rum coniecti sunt, vti iussi erant custodes:
literas autem quum legissē nulla non sui
parte blasphemijs scatentes, et confictis
aduersum me mendacijs differtas, caui ex
me ne quis rescisceret. Tantum fuit, desti-
nabam animo aduersum eos prosilire, et
impressio-

impressionem facere. Audito aduētū meo,
comites Ionathæ collectis in locum suis om-
nib⁹ affeclis, quib⁹ se permiscuerūt et Ioā-
nis sectatores, in vnum agglomerari se re-
ceperunt in domum Iesu. Ea enim domus ^{hanc}
sua amplitudine tam erat multorum ca-
pax, vt arce quauis nihilo videretur sua
mole inferior. In eius igitur loco semotiore
et arcano velut per insidias posita militū
cohorre, occlusisque foribus reliquis præter
ianuam vnā quam me ingressurum spe-
rabant ad se de via venientem, ac salute
dicta in amplexus ruiturum: milites insu-
per hisce mandatis onerant, vt quum ad-
uenissem, ceteris prohibitis solum me sine-
rent ingredi. Hoc enim pacto arbitraban-
tur nullo negotio et ipso statim aditu me
reddicturos sibi obnoxium et veluti man-
cipem. Atqui istorum spē non inscite fru-
strat⁹ elusi. Ego enim qui præsensissem eo-
rum aduersum me adornatas insidias, eo
vt perueni e via, hospitatus e regione earū
videri

videri illis cupiebam re ipsa obdormiscere. Suspicati igitur Ionathæ comites me reuera interquiescere graui sopore depressum, prono descensu mox vt in planiciem campestrem prouolarunt, tentabant ij magna verborum contentione ac suadendi studio meos à me milites auocare, quasi qui socorditer supraque modum supinè munia obirem mei ducatus, quæ res in diuersum ac sperarant, abiit illis. Nam eis vixdum cōspectis clamor exauditur à Galilæorū castris, testis planè nihil indignus beneuolentia qua erga me suum ducem toti flagrant: dequerebantur contrà ac voces edebāt increpatorias in Ionathæ comites, quippe qui eatenus desedissent, nec quicquam adissent periculorum: tantum id præstissent, quia Rempublicam Galilæorū sursum deorsum permiscuissent. Deniq; adhortabantur, vt è Galilæa facerent, seque quique reciperent domum. Neq; enim passuros se traduci in eam sententiam, vt
me

me abrogato alter substitueretur in ducē. His mihi renuntiatis, nihil cunctatus in aream campi prodij eorū intermedius. Sane gradu volucris eò descendebam prægestiens audire quid Ionathæ dicerent comites. Vix in apricum theatrum prodieram, & ecce fausta omnium acclamations plaususque cum laudibus personabant confidentium se gratiam meo habere ducaturū. His proinde auditis Ionathæ comites veritine Galileis aduersum se prosilientibus vllū adirent mortis discrimen gratia causa quam mihi se debere predicabant, destinabant animo se illinc præpete cursu præripere. Quum autem intellexissent se non posse alio quoquā facessere, quòd iussissem nequā abirent: illi prono vultu & terram versus deiecto sic hærebant, vt diceret emotione mentis percussos. Edicto in omnem promulgato multitudinem, vt huiusmodi acclamationum strepitu deinceps abstineret, fidissimas quosque militum obseruan-

seruandis itineribus præfeci, acri ut studio
aduigilarent, ne nobis imprudentibus ino-
pinam impressionem promoueret Ioannes.
Admonitis proinde Galilæis ad sumenda
rursus arma ut se compararent, ne quid
turbarum conciretur in castris si quis for-
tè cooriretur repentinus hostium assultus,
omnium primum Ionathæ militibus memo-
riam refricabam epistola, cuius tenore scri-
psissent quemadmodum à Republica Hie-
rosolymitana cætu missi essent dirimendæ
controuersæ contentioni inter me et Ioan-
nem, quo pacto iidem me obsecrassent, ad
se ut venirem. His ordine enarratis, ipsâ
quoque epistolam in medium protendi illis
spectandam, ne quid eorum quæ obijciebã;
inficiari possent, literis palam coarguen-
tibus eos & reuincantibus. Ionathæ insup-
dicebam: Vos cum collegis, si ab Ioanne in-
uis vocor, vitam ut meam vobis represen-
tem, duobus quibuscumlibet aut certè tribus in
medium productis testibus qui honesti sint

Et inculpati: liquet quia prius necesse vobis fuit inquirere in eorū vitā, me interī libero Et exempto ab intentatis criminibus. Ut igitur noueritis quā legitime p̄functus sim officio strenui principis p̄ Galilæam, tres quidem haudquaquam sufficere reor, qui, quā probè vixerim, suo cōproben̄t elogio, quare hos ecce omnes offero vobis. Ab his sciscitemini, quā hacten⁹ tenuerim viuendi formulam. Num cum omni honestate, sanctimonia atque auctoritate hīc sim conuersatus. Eoq; vos, ô Galilæi, adiuro, nequid eorum quæ vera sunt, regatis silentio, imò omni cum libertate ipsi dicite in horum tanquam iudicum conspectu, si quid min⁹ rite peractum à me sit. Hac vixdum pronunciarā, Et ecce voces in commune ab omnib⁹ redditæ sunt, qui me suum vocarent benefactorem, suæ regionis celebrarent seruatorem, qui rata legitimaque censerent suo testimonio quæ à me essent peracta: denique nihilo secius

ut pergerem, facere adhortabatur. Omnes
rursus iureiurando confirmabant suas v-
xores nullius contumeliæ aut probri notam
per me incurrisse, nemini unquam præbu-
isse me occasionem legitimam tristitiæ aut
mæroris. Hoc mihi ab omnibus reddito e-
logio, epistolas duas à socijs Ionathæ mis-
sas quas à me constituti exploratores in-
terceptas ad me miserant, altrouersum ac
vicissim legebam audientibus Galilæis: p-
quam plenas blasphemijs, pudendis insup
Et aduersum me confictis mendacijs, ceu
est illud, quia aduersum subditos tyran-
nide potius vterer, q̃ ea quæ ducatum hūc
deceret clemētia ac lenitate: pleraq; insup
alia inscripta erant, illis nihil omittentib⁹
quæ impudentissimus quisque mentiendi
artifex queat comminisci. Dicebam autē
apud multitudinē me eiusmodi literas ac-
cepisse ab earū gerulis, qui nihil inuiti eas
mihidedissent. Non enim volebā aduer-
sarios resciscere, quæ circa custodias via-
rum

rum gererentur, ne timore correpti sibi imposterum temperarent à scribendis literis. His auditis multitudo animis exasperata gestiebat incursionem facere in Ionathan & eos qui illi aderant comites, quasi illos discerpturi. id quod fecissent Galilaei, nisi eos quidem ipse sedassem, & ira imposuissem modum. Socijs porro Ionathæ dicebam me eorum indulgere veniam quæ eatenus aduersum me gessissent, si modò resipiscerent, & profecti in patriam, his à quibus erant missi, dicerent quæ comperissent vera, quo nimirum pacto concreditā mihi Rempublicam administrārim. His dictis dimittebam eos, etiamsi non me clā esset eorum quæ pollicebantur, nihil esse facturos. Rursus multitudo aduersum illos ira atrociorē flagrabat & redaccēdebat, meque obsecrabant, permittere de istis qui tam indigna moliti esset, meritas exigipænas. In omnes omnino formas me verbebam, quò eis persuaderem, illorum ut mi-

g ii sere-

sererentur. Probè enim noueram seditionē
omnem perniciosam esse, & communi v-
rilitati exitialem. Atqui quum nullis iam
verbis ira exasperata multitudinis flecti
posset, quippe qui infensis animis prouola-
bant omnes ad domum in qua hospitaban-
tur socij Ionathæ: ego qui viderem eò pro-
motam iram, & ad expetendam vltionē,
populi alacritatem, vt nullis iam coërceri
posser verbis, saltu equo inscensio iussi, me
vt omnes sequerentur adusque Soganen
oppidum ab Arabia disparatum stadijs
viginti. Hoc strategemate sum vsus, occa-
sione se mihi offerente, vt ne videri possem
prior conciuisse bellum intestinum, nempe
aduersus contribules. Factus dein propior
Soganeis, stiti illic multitudinem apud eam
concionaturus: & admonitione non intem-
pestiua vsus, docebam non conuenisse illis,
vt se sinerent sic pronos ferri in præcipitiū
ira, præsertim tanta cum animi acrimo-
nia, nec sumendam de hoste eiusmodi vl-
tionem,

tionē, cui deinceps nulla possit sperari mē-
dela. Iubeo per hāc centum ē multitudine
deligi, qui ad iustam & virilem statūrā
adoleuissent, essentque inter primi nominis
viros, seque adornarent tanquām mox p-
fecturi Hierusalem: & ut apud populū
dicturi dequererentur aduersum eos qui
regionem suam sollicitarent ad seditionē,
imō iam perpulissent. Addebā his: Quod
si eos contigerit vestris sermonibus flecti
ad misericordiam, adhorremini ceterum po-
puli praeerea ad me ut scribāc suo decreto
iubentes, ut in ditione perseuerem toti⁹ Ga-
lilae pro potestate agens, comites autē Io-
nathae illinc ut excedant. Datis hisce man-
datis, illisq; citra vllam cunctationem in-
structis, tertio post habitam concionem dis-
missionem militum feci, vnā cum eis amā-
datis armatorum militū quingētis viris.
Scripsi autem & his quos in Samaria ha-
bebam fœdere amicitia mihi iunctissimos,
sua ut prouidentia his quos mittebam ci-

ἐν τῇ ὁδοῦ
κατὰ τὴν
ὁδὸν.

citra vitæ discrimen tuta foret profectio.
Prius enim aliquantò Samaria in ditionē
venerat Romanorum. Et quidem necesse
erat prorsus illac iter transmittere eos qui
profectionis suæ compendia quærerent. Sic
enim triduo liceat conficere iter ē Galilæa
in regionem Hierosolymorum. Emisi præ-
terea cum eis qui eiusmodi legationem ob-
irent, aliquot ad fines vsque Galilæa quos
præfeceram explorandis vijs, ut ne quis
adversariarum internosse posset et condif-
cere quas emiseram. Hoc quum peregisse,
nonnihil moræ contraxi in Iaphis. Comites
autem Ionathas quum intelligerent aber-
rasse se à scopo præsentæ adversum me cō-
spirationis, Ioannem quidem suerunt abi-
re Gischala: ipsi autem in Tiberiensium ci-
uitatem se receperunt, sperantes captam
eam sub manus suas submissuros. Iesus e-
nim illorum tunc temporis primarius scri-
pserat literas quibus pollicebatur persua-
surum se populo, ut venientes exciperet, et

in

in eorum partes transfiret vltro-neus. Illi quidem inescati hac spe atque inuita: i eo abierunt. Hac sane literis ad me datis renūciavit Silas, quem, cen dixi, dereliqueram procuratorem Tiberiadis. Is impensè rogabat, festinus vti iter arriperem. Ego proinde illius votis obsecutus, dū aduenio præpete cursu, in periculum exitialis læti sum deuolutus, tali ex causa. Ionathæ comites Tiberiade hospitati, quum plerisque Tiberiensium persuassissent à me vti deficeret: & hi quidem non obscuri erant, sed ciuitatis optimates, qui audito meo ad se aduentu, ob ea quæ admiserāt, male sibi metuentes venerunt ad me, suoque complexu me prædicabant beatum, qui sic me gererem circa providentiā administrationem-ve Galilææ. Dicebant magnopere collatari se & applaudere mihi tanto honore affecto. Suum enim decus atque ornamentum fæcebantur meam esse gloriam, perinde atque honor doctorum & in ciues cor-

ruatur. Amicitiam insuper erga ipsos meam, quam Ioannis iustiore esse iactabant. Studio præterea sibi esse, ut festinato concederet domum, se alioqui ad extremum perseveraturos donec sub manus meas mitterent Ioannem. Sua hæc verba confirmabant multiplici iureiurando quæ apud nos sunt omnium maxime formidabilia, plurimumque vel audientibus terro- ris incutiunt, quibus iuramentis non commodare fidem, censebam esse nefarium. eo- que obtestabantur alio in loco mihi deli- gerem hospitium, quod in crastinū ei⁹ diei sabbatum incideret. Dicebant enim non oportere militum strepitu inturbari Ti- beriensium civitatem. Ego sanè nulli⁹ ma- li suspicax illinc contendì Taricheas, reli- ctis alioqui in civitate, qui partium mea- rum satagerent, ac sciscitarentur si quid diceretur aduersum nos. Per omnem viam quæ à Taricheis Tiberiadem recta con- tendit, curam hanc delegavi permultis qui
ea

ea mihi per mutuas operas significarēt quæ
contingeret audire per eos quos ad id obe-
undum muneris reliqueram in ciuitate. Po-
stera igitur luce cætus ciuium omnis cogi-
tur ad orationem. Amplissima domus est
et numerosæ plebis capax. Ingressus autē
Ionathas, palam quidem minimè audebat
de defectione habere verbum: ait tamē ne-
cessarium ciuitati esse ducem qui me esset
præstantior. Iesus verò ciuitatis primari⁹,
citra vllam dissimulationem palamque o-
mnibus adiecit: Præstiterit, ô ciues, obse-
cundare nos viris quatuor quàm vni, qui
et generis splendore sunt illustres, nec re-
rum solerti perita inglorij: quibus verbis
subindicabat collegas Ionathæ. Iustus in
mediam plebem ut prodijt, commendabat
quæ Iesus dixisset, quo dicto nonnullos è ple-
be in suam pellexit sententiam, multitudi-
ni tamē adeo nō arridebāt dicta eiusmodi,
ut res abitura omnino fuerit in seditionē,
ni sexta hora superueniens dissoluisset cœ-
tum,

tum, in qua quidem hora solenne est nobis ac legitimum sumere prandium sabbatis. Sicque Ionathæ comites in crastinum sabbati extracto concilio, re infecta abierunt. His proinde mihi actutum renūciatis, decreui ut sub matutinam horam appellerer civitati Tiberiensium, maturare gradum: et ecce circa eam horam illò adueni à Taricheis. Deprehendo autem populum aliquantò prius ad orationem collectū. Quò obrem ille cætus in vnum esset conflatus, qui erant adunati ne norant quidem. Complices autem Ionathæ præter omnem suam spem, præsentem me conspiciari dici vix potest, quanta intemperie animorum agitantur. At interim secum comminiscuntur quam mihi redderent rationem illius coacti conuentus, nempe hanc: quia Romani equites visi essent in confinio civitatis, stadiis nimirum triginta abiuncti secus eum locum qui Homania dicitur. Et quidem hæc quum respondiissent, quibus me clāperebant

petebant per delū detorta interpretatione,
 Ionathæ socij adhortabantur ne parui du-
 cerem terram eorum exponi prædæ per ho-
 stium incursionem. Dicebant autem hæc
 ea mentis destinatione, ut prætextu urgē-
 tis ac festinatò ferendi auxiliij quum à ci-
 uitate semotiùs ablegassent me, ipsi interi-
 eam sua molitione mihi infestam redderēt
 et hostiliter aduersam. Ego proinde tam-
 etsi essem probè conscius veteratoria illorū
 aduersum me cōmentationis, parui tamen.
 Hanc ego gloriā minimè censuerim ascri-
 bi debere Tiberiensibus, quippe qui impru-
 dentes futuri euentus in tempore non pro-
 spexerint suæ vrbi tuendæ. Exiui igitur, et
 ad locum ut perueni quum inquisitione de
 hostibus habita, ne vestigium quidem ullū
 hostilis excursionis deprehēdere, haud cū-
 ctanter viam priorem remetiens reuertor
 Tiberiadem, & ecce in vnam confluisse
 omne concilium inuenio, urbemque vulgi
 promiscuam, simul & complices Ionathæ
 aduer-

ὁ προνοή-
 μενος, ἰε-
 ρο, προ-
 νοήμενος.

*aduersum me opposcentes non contemne-
dam criminum obiectionem, tanquam is
sim qui nihil quidem haberem pensi leu-
eis reddere bellum impendens, vitam au-
tem inter delicias ipse traducerem potius,
Inter hæc pferunt in primis epistolas qua-
tuor, hoc schemate excogitato, quasi ex-
scriptæ ab his essent qui diuersarentur in
confinio Galilææ ad eos, deprecâtibz qui-
dem illos ad se vt venirent suppetias laci-
ri, quando robur Romanorum equitum pa-
ruer ac peditum nunciaretur in tertium
diem affuturum, ac proinde expositum in
prædæ ipsorū regionē, eoq; precarētur ma-
turius vt occurreret periculū: ne desideret,
neu per socordiam aut contemptum trans-
mitteret. Tiberienses his auditis illos rari
vera dicere, aduersum me clamores ede-
bant, dicentes non iam mihi desidendum
esse in ocio, sed ad opem ferendam suæ gēti
finitimis abeundam. Ego qui intelligerem
quò pertenderet eiusmodi excogitatum ar-
tificiū,*

rificium, quidve molirentur Ionathæ complices, ad hæc respondi, me quidem propensiore studio esse pariturum, pollicitus etiam citra cunctationem ullam profecturum ad bellum. Cæterum, quando literæ significabant Romanos è locis quatuor arma promouisse aduersus Galilæam, eamque oppugnare, consilium id erat meum, ut robore totius exercitus in acies quinque dispartito, unicuique earum præficerent collegas Ionathæ & eius socios. Decere enim viros confirmabam qui strenui sint ac probi, non consulere modo, sed & opere ipso cæteris præire ad ferendam opem, si qua postulet urgeatve necessitas. Ego enim præterquam vni non possem præesse dux. Vix credibile quam placuerit multitudini meum hoc consilium. Sanè hoc dicto urgebant eos egredi ad bellum: illi contra dissidentaneis sententiis sese collidebant confusius, quòd quæ præcogitarant, explere opere minus possent, me vno vniuersis eorum machinis reluctante.

Horum

Horum proinde vnus quidam Ananias nomine, vir planè malignus ac malorũ artifex, suadebat vt in crastinum ab vniuerso populo ieiunium Deo offerretur, eadẽq; hora iussit eundem in locum conuenire sed inermes, palàm facturos, quia quanticũq; auxiliari ope Dei perfrũuntur, tales censent omne armorum genus inutile. Hæc illi dicebantur, non studio tuendæ pietatis, potius vt Ionathæ complices me, meosq; merces abriperent. Iamque ob ingruentem necessitatem ibam huic consilio gestum morẽ, ne viderer id aspernatus documentũ quod vel vmbra prætexeret pietatis. Postquàm igitur nos recepimus domum, Ionathæ comites scribunt Ioanni, adhortantes eum, vt sub crastinum diluculum ad se cũ aliquãmultis militibus veniret, si id tamen commodè posset. Ita enim fore, vt nullo negotio in eius manus deuoluerer: suamq; omnem operam pollicebãtur, qua fieret vt compos abiret voti. Accepra ille epistola se comparabat

parabat ad ea quæ iubebatur. Ego autem postera die ex eis q̄ tutelari corporis præerant custodia, duos vt virili fortitudine exploratissimos, ita & integritate fidei maximè constantes iubeo sicis sub vestium integmento reconditis accingi, meque quoquo irem, & comitarentur et viam præmunirent, vt siqua fieret aduersum me impressio ab inimicis, ipsi nos vlcisceremur. Thoracem præterea ipse accepi, & gladio succinxi me sic vt nulli essent p̄spicua: denique ad orationis locum veni. Eos autē qui me comitabantur omnes excludi loci aditu præcepit Iesus ciuitatis primarius, eam enim ob rem institerat foribus: me autem solum cum aliquot ex amicis ingredi siuit. Iamque nobis ritus legitimos exolueribus, & ad orationes conuersis proximè adfistens Iesus, sciscitabatur ex me de tota supellectile quæ ex incendio aula regalis seruata fuerat, deque argento infecto nec signato, et apud quem essent deposita.

Hæc

Hac eò dicebat, vt tempus extraheret tâ-
 tisper dum aduenisset Ioannes. Respondi
 nihil non omnium deposuisse me apud Ca-
 pellâ decemq; optimates Tiberiensiu. Ex il-
 lis tu percunctare, num mētiar. Illis apud
 se esse deposita omnia asseuerantibus, Iesus
 subiecit: Illi aurei viginti infecti quidē neo
 signati quos distracto quodam diuersorio
 accepisti, in quem abiere vsum? Et hos re-
 spondi dedisse me legatis quos amandastis
 Hierosolymam, in viaticū. Ad hac sub-
 iiciunt complices Ionathæ, non rectē à me
 factum, qui ex ære publico dederim lega-
 tis mercedem. Ob hac adsistentis populi
 multitudo promotâ ad iram est & exaspe-
 rata, quippe quæ vel tandem dilucidè p̄spi-
 ceret illorum erga me malignitatem. Ego
 proinde qui intelligerem mox ciendam &
 redaccendendam seditionem, cupiens po-
 pulum aduersus sic malitiosos tantò irri-
 tare acrius, subtexui: Quin si censetis mi-
 nus rectē à me factum qui legatis vestris
 dederim

Attende
 improbā
 maligni-
 tatem

dederim mercedem è communi ærario: vel
nūc demum desinite mihi facessere istius-
modi molestias, neu acrius obiurgemini.
Ipse enim rependam aureos viginti. Hoc
dicto Ionathæ socij conticuerunt quidem,
at populus cātō acrioribus iræ aculeis ad-
uersus illos extrimulabatur, quòd illi iniu-
stam adeò & sic euidentem nullique non
manifestariam exponerent suā aduersum
me malignitatem: Iesus autem quum vi-
deret rem q̄ sperasset, in diuersum abiisse:
populum quidem iussit secedere, eos autem
qui sui essent consilij complices, pressius vo-
luit secum retinere. Addebat enim nullā
fieri posse de rebus eiusmodi quæstionem i-
doneam inter sic obstreperè tumultuantes.
Inclamante autem populo se neutiquā a-
pud eos relicturum esse me solitarium, ac-
cessit vnus aliquis è comitibus Iesu clam
nunciās Ioannem cum armatis propinquū
fieri. Audito mox nuncio eiusmodi, colle-
gæ Ionathæ non tam sibi temperabāt. Cre-
b diderim

diderim contigisse id prouidentia numinis
clementer prospicientis mea vnus saluti.
Nisi enim machinae eiusmodi talem essent
sortita exitum, prorsus interceptum me Ioā-
nes dirae morti contradidisset. Ait tū Io-
nathas: Ab hac quaestione aureorum vi-
ginti vel nunc vobis temperate, ô Tiberiē-
ses. Neque enim iustum censeo Iosephum
addici neci ob tantillam pecunia summa,
sed q̃ improbando omnibus ambitu hanc-
ce tyrannidem occupauit, principatumq̃
obtinet in Galilaeos omnes quos sermonis
sui lenocinio inescavit atq; demulxit. Hæc
illo dicente, qui eum circumsistebant simul
dicto manib⁹ in me coniectis pro virili ad-
nitebantur vt occidione occiderent. Qui
porro à me stabant, vt viderunt tanti isti⁹
moliminis aduersum me indignitatem, ex-
ertis gladijs si quam mihi intulissent vim,
interminabantur se illos referituros. Quin
et circumstans populus sibi congerens la-
pides, iamque ad eorum eiaculationem in

*Jonathan prægestiens & alacer, eripuit
 me nequa mihi vis afferretur ab hostibus.
 Quum viæ aliquantū processissem iamq;
 forem occursum Ioanni circumstipato cō-
 militio haud aspernabili, decessi de viā vi-
 tabundus quidem, & illius timore nō me-
 diocri correptus: per quendam verò angis-
 portum è vestigio me ad mare proripiens
 ex impendente periculo sum seruatus &
 nauigio exceptus, eoque incunctanter in scē-
 so traieci Taricheas vitato præter omnium
 spem tanto discrimine. Simul atque eò per-
 ueni, acciri ad me iubeo primates gentis to-
 tius Galilææ, quibus coram positus edissero
 modum quoniam præter equitatē iniri me-
 cum fæderis essem proditus per cōplices
 Ionathæ & Tiberienses, remque, vt erat
 circa Tiberienses, indico, vtque tantum nō
 atrociter peremptus illorum malignitate.
 Audita hac facti indignitate, Galilæorū
 multitudo peracri ira aduersus perfidos
 exasperata, efflictim rogabant, vt ne iam*

τόπον, le-
 γε τῆς πόλεως

extraherem tempus inferendi sic perfidis belli, sed permitterem vt aduersus Ioannē & collegas Ionathæ profecti, ipsos ad vnū è medio hominū conspectu auferrent. Istorum alioqui propensam alacritatem cohibebam ego, quantalibet ira infensi aduersus illos perstreperent ac ringerentur. Hor tabar eos, mecum vt durarent: tantisper dum rescisceremus, quid renunciarent legati quos amandassemus in Hierosolymitarum ciuitatem. Pro illorum enim sententia dicebam quæ iusta viderentur, cū-ēta fieri debere eis. His dictis, in meā venere sententiam. Sanè Ioannes quum planè intelligeret, quæ fuerat per insidias aduersum me præmolitus, inefficacem sortiri exitum, nihil cunctatus repetiuit Gischala. Post non multos item dies quàm aduenissemus, rursus amandauimus alios qui & renunciarunt populum Hierosolymitanum per acri ira extimulatum aduersus familiares Anani & Simonis filij Gamalie-

maliculis quòd inscia communitate Reipublicæ Hierosolymitanæ missi esset, qui sua molitione procurarent, ut ducatu exciderent Galilæa. Quin & his addebant legati, quod populus eo usque in iram præceps ferebatur, ut eorum aedes propemodum traderit incendio. Adferebant insuper literas, quarum tenore Hierosolymitarum proceres sanciebant, mihi que asserebant Galilææ principatum precibus multis uniuerso obsecrante populo. Ionathæ præterea complicibus edicebant, in suam quique domum quam ocysissime se ut reciperent. Lectis igitur hisce epistolis, in Arbela oppidum concessi, quò loci coacta Synodo Galilæorum, inter ea comitia legatis iussi ut enarraret quanta iræ acrimonia, quantoque odio populus Hierosolymitanus sit auersus collegas Ionathæ auditis flagitijs quæ designassent aduersum me. Rursus, ut exponerent quemadmodum illi suis in commune suffragijs ratam mihi fecissent præse-

Eturam regionis ipsorum, quæ itē scripsissent Ionathæ socijs edicentes illos ocysimè egredi Galilæam, ad quos ipse è vestigio curavi transmittendam epistolam, dato prius gerulo epistolæ istiusmodi mandato, ut quanta posset maxima sedulitate, exploraret quid essent facturi. Illi igitur accepta epistola, non leuibus intemperijs agitati, Ioannem ad se accersiunt, eosq; Tiberiensem qui à sanctiore essent concilio, neque non procures Gabarorum. Coacto igitur eiusmodi concilio rem omnem uti habebat, proponunt in medium, hortantes eos ut collatis sententijs disquirerent quid sibi faciendum foret. Tiberiensibus videbatur rationi magis consentaneum, ut semel susceptam Reipublicæ administrationē mordicus tuerentur. Censebant enim non oportere ciuitatem semel illis permissam in tanto deferere periculo, præsertim quum in eos præfecturam non iam ipse essem recepturus. Quod me tum auersarentur, planè corrigi

rigit ex illorum mendacib⁹ imposturis, qui
 commenti essent me illis pœnas intermina-
 tum. Ioannes non ob hæc modo erat gratio-
 sus: sed quòd consuleret, vt ex eis duo ad
 populum Hierosolymitanum pergeret pa-
 lam me traducturi. & inusturi notam so-
 cordiæ, quasi qui Rempublicam Galilææ
 minùs rectè administrarem. Et quidem di-
 cebat eos nullo negotio persuasuros, tum ob
 dignitatem & authoritatem, tum quòd ^{ἐν τριτοῖς,}
 vulgus omne varium & mutabile semper <sup>lego ἐν-
 τεταλῶς
 siue ἐν σφα-
 γῶς.</sup>
 sit. Ioannes igitur quum visus esset senten-
 tiam intulisse longè optimam, cōmuni de-
 creto placuit mitti duos quidem adituros
 Hierosolymitas, Ionathan & Ananiã,
 relictis interim Tiberiade duobus collegis
 alijs. E suis autem militibus ad corporum
 tutelam selegerunt armatos centum. At
 Tiberienses mœnia quidem præcogitarāt
 tutiora reddere & ea communire, incolis
 interim iussis resumere arma. Et ab Ioan-
 ne quidem accersierunt ad se non paucos

militēs sibi auxilio futuros, si quando eis opus foret aduersum me. Tum enim Ioannes Gischalis erat. Comites igitur Ionathæ quum ē Tiberiade soluissent, simul atque venerunt in Darabitta oppidum in extremis finibus Galilææ situm in campo magno, circa mediam noctem in manus incidunt custodum meorum, qui iussos arma ponere astrinxerunt vinculis in loci custodia, sicuti præceperam eis. Hoc ipsum significauit mihi per literas Lewis cui ei⁹ custodiæ obeunda munus concrediderā. Biduo autem post exacto, dissimulans me nihil rescivisse eorū quæ gesta essent, & misso ad Tiberienses nuncio, consulebā vt positis armis sinerent homines abire in suam quemq; domū. Opinabantur autē illi iā puenisse Hierusalē Ionathæ comites, quare responsis me onerarunt plenis blasphemiae. His ego nihil cōsternat⁹ mecū cæpi cogitare quonam genere strategematis illorum præfractam superbiam elidere. Nam aduersus

uersus ciues bellum redaccendere, parum
 rebar esse pium. Cupiens tamen à ciuitate
 Tiberiensium illos profligata vitæ milites
 auellere, delectis decem milibus q̃ præ-
 stantissimorum militum, eos digessi in tres
 acies. Et quidem eos iussi in penetralibus
 domorum omnibus clàm ac veluti positis
 insidijs expectare temporis articulũ, Mil-
 le porrò in alterum introduxi oppidũ per- ἐν Λόμας
 æquẽ, montanum quidem, sed à Tiberia-
 de dissitum stadijs quatuor. proposito illis
 edicto, vt è monte confestim descenderent
 signo accepto. Sub hac mox egressus oppi-
 dum, in præuiso mihi ac destinato loco fi-
 gebam castra. Tiberienses autem illi
 me conspecto, continentem aduersum nos
 excursionem ciebāt, nimisquàm multa ma- κατὰ τὴν
τομὴν
 ledicentia nos incessentes. Tanta quippe
 eos occupabat desipientia, vt lectica mili-
 tari decorẽ constrata & in nostro omniũ
 prospectu posita, eam circumstantes lugu-
 bres & querulas voces ederent, ludicrum
 quid

quid puerile praeferentes & risu excipie-
dum. Ego autem perspecta istorum demē-
tia, animo q̄ suauissimè afficiebar: quumq̄
cordi insedisset antecapere Simonē ex in-
sidijs & cum ipso Iozarum, misso ad eos
nuncio obsecrabam ad nos vt venirent a-
liquantò à ciuitate semotiùs, assumptis se-
cum amicis & aliquam multis qui essent
tuendis corporibus idonei. Statuisset enim
me dicebam, vt quum ad eos descēdissem,
ordines fœdere inter nos inito illis pricipatu cederē
Galilææ. Atqui Simon per imprudentiā
& spe inescatus promissi compendi, &
proinde è via rectitudinis abductus, nihil
cunctatus ad me venit: Iozarus autem su-
spicatus insidias, moram texens hærebat
fixiùs. Sanè quum ascendisset Simon cum
amicis qui eum obseruarent, obuium multa
cum comitate et prehensa dextra sum di-
gnat' osculo, professus me illi habere haud
vulgarem gratiam qui ad nos ascenderit,
quo cum non ita diu ambulans innuebam
velle

velle me ei seorsim quiddam dicere ac semotis arbitris. Post ubi ab amicis eum semotius abduxi, illum inferens medium tradidi amicis meis, in oppidum ut abriperet. Militibus autem iussis descendere, comparabam me ut cum eis oppugnarem Tiberiadem. Pugna autem illa depugnata utrinque est tanta virium cōtentione, ut parum absuerit, quin victoria sint potiti Tiberienses. Milites enim mei iam quæsierāt fuga præsidia. Rem ut erat, videns et adhortatus eos qui me pressius comitabātur, victores prius Tiberienses in ciuitatē usq; persecutus sum. Rursus altero exercit^o mei robore à parte maris immisso vrbi, iussi ut quam omnium adium primam occupassent, traderent incendio, quo facto Tiberienses rati ciuitatem suam omni ex parte in manus meas venisse, territi à se arma abiiciunt, cumque vxoribus ac liberis supplices obtestabantur, ut illorum misertus parcerem ciuitati. Ego autem illorum supplici

plici deprecatione pramollitus animo, ab omni prorsus violenta impressione cohibebam milites. Cumque nos vespere occupasset, una cum militibus reuersus ab urbis obsidione nonnihil curae indulgi corpori resiciundo. Accito autem ad conuiuium Simone pro his quae gesta essent, mærentem consolabar. Pollicebar insuper me dato liberali commeatu, publica etiam fide esse illum emissurum honorifice Hierusalem. Postera verò die armatorum milibus decem stipatus veni Tiberiadem, et optimatibus totius populi ad stadium vnum accitis, iussi euulgare eorum nomina qui fuissent defectionis istius authores. Quumque indicassent viros, vinctos quidem illos emisi in Iotapatam ciuitatem: complices autem Ionatha et Anania vinculis solutos datoque commeatu una cum Simone et Iozaro ac militibus quingentis qui eos circumspectim obseruarent, remisi Hierusalem. Tiberienses rursus quum me adissent, vt eis
igno-

ignoscerem, obsecrabant pro his quæ in me designarant, polliciti se in posterum emendaturos quæ perperam admisissent, & erga me futuros fide constantiores. Supplicabant rursus, ipse vt iuberem quæ per militum rapinam extorta superessent, & salua restitui his qui perdiderant. His ego annuës iubebam, vt quicquid extorsissent per rapinam, in mediam campi proferrèt aream. Militibus aliquandiu edicto malè morigeris, vnum aliquem conspiciatus eorū qui me circumsistebant, stola solito splendidiore indutum, id vnde haberet, rogabam. Is quum respondisset, Ex rapina ciuitatis: iussi, vt plagis vapularet. Cæteris præterea omnibus interminatus sum inflicturnum esse me pœnam tantò atrociores, ni quæcunque per rapinam extorsissent, in apertam afferrent campi planiciem. Multis itaque in vnum aggestis, quod quisque Tiberiensium suum esse agnouisset, incolu-me reddidi. Iam verò mihi ad hunc narrationis

adversus Iustū historicum rationis locum prouecto dicendum occur-
rit aduersus ipsum etiam Iustum qui hi-
sce de rebus commentationem quandam
scripto prodidit, aduersus alios item ali-
quot, qui historiam quidem hanc scribere
se profitentur, veritatem verò historiae con-
temptim transmittunt, & per inimicitias
aut certè ad aucupandam gratiam quā-
libet, minutula nihil verentur vel præteri-
re indicta vel confictis mendacius inuol-
uere. *Quorum* Hi enim simile quiddam admittere
mibi videntur istis qui de commercijs siue
contractibus commentitias literas compo-
nunt. Nam quia nullam verentur sibi ir-
rogari pœnam confictæ narrationis, veri-
tatem contemnunt historiae. Iustus igitur
commentarios qui de hisce rebus sunt, hoc
quoque bellum conscribere aggressus, quò
videri posset solerti fuisse ingenio & tole-
ranti laborum, aduersum me falso permul-
ta commentus est. Quidni id fecisset? Ne
de patria quidem sua vera vt diceret sibi
permisit.

permisit. Id vnde liquet? Quòd tandem eò
 perpellor vt respondeam tot oppressus falso
 confictis mendacijs, quæ hæcenus suppres-
 seram, commemorabo. Nec est quòd quis
 miretur, cur in hodiernum vsque diem ho-
 rum explicationem extraxerim. Ei enim q
 perscribit historiam, necessarium prorsus
 vt certò compertam veritatem enarret. Li-
 cet interim coarguere profligatam ac per-
 ditam malignitatem quorundam impro-
 borum, id modò fiat citra omnem amaru-
 lentiam, non item vt gratiam tibi cõcilies,
 quòd in illos distrinxeris calamum, magis
 verò vt ad modestiam & moderatam mo-
 rum temperiem eosdem reuoces. Quo igi-
 tur pacto id te speras facturum? nimirum
 vt cum eo ceu præsenti loquar: Iuste histo-
 ricorum eloquentissime (hanc enim vnã
 vni tibi insolentiùs arrogas nomenclaturã.)
 tun' ausis tandem & me et Galilæos scri-
 bere patriæ tuæ authores fuisse conciente
 seditioni aduersum Romanos ac Regem?

Veritas
 primalis
 historiae.

Prius

Prius enim quàm communibus Hierosolymitarum suffragiis sciscerer Dux Galilææ, tu tuiq; ad vñ Tiberiēses, non ad arma modo sumēda vlronei, puolastis, sed et ciuitates decem quæ in Syria sunt, oppugnabatis. Tu quippe earundem vrbiū vicos incendio tradidisti. Quin tuus ille famulus in ea cōcidit acie. Absit, solus hæc tibi obijciam. Eadem enim & in eommētarijs scripta leguntur Imperatoris Vespasiani, puta quemadmodum aduersum te, Vespasianum Ptolemaide agentē querulis vocibus interpellabant illarum decē ciuitatum incolæ te vñum deposcentes, ceu tanti mali authorem, ad luendam pœnam, quam vtiq; sustinisses vti iusserat Vespasianus, ni rex Agrippas accepta potestate te interimendi, fatigatus tandē crebris precibus suæ sororis Berenices te non occidit quidem, sed astrictum loris diu insit in carceris ergastulo seruari. Planè hæc quæ tibi fuerunt velut viuendi tyrociniū

ac primaria institutio, nihil obscure declarant cuiusmodi fuerit vitæ exitus. Quod enim à Romanorum ditione te authore patria defecerit, paulò post luculentis explicabo argumentis. Et quidem tui vnius causa aduersus reliquos Tiberienses dicere velim nonnihil ac representare lecturis historias, quia neque Romanorum, neque Regis amantes aliquando fuistis maxime licet civitatum quæ in Galilæa sunt, Sepphoris & Tiberias quæ tibi patria est, ô Iuste. Iam quidem Sepphoris quum in mediterraneo sita Galilææ, circumque se habens oppida non pauca, leui ex causa poterat, si quidem voluisset, aduersus Romanos nonnihil audere. At qui ea quum probè nosset suæ immanendum esse erga dominos fidei, etiam me nihil addubitauit ab arcere sua ingressu civitatis. Nec his contenta cauit edicto, nequis civium stipendia mereret Iudeorum nomine. Quo igitur pacto quum sic indigna aduersum nos admitteret, publica fide

i poterat

Ex collatione arguit Tiberienfium perfidiam

poterat esse tuta? Sed & illi adhortati ci-
uitatem ut communiret, quid proinde cō-
sequitur? spem meam omnem eluserunt.
Nam à Cestio Gallo qui legionibus Ro-
manorum ad turelā Syria constitutis prae-
fidebat, impetratam militum custodiā vl-
tronei ad miserunt, me contempto, qui tum
haud contemnendas vires obtinebā, erāq;
omnibus terrori. Circumfessis in gyro item
his qui in amplissima ciuitate Hierusalē
concludebantur, temploque Iudeorum om-
nium comuni periculante ne in manus de-
uolueretur hostium, isti ne tantillum quidē
auxiliaris subsidij miserunt, q̄ videri vol-
lent arma sumpsisse aduersus Romanos.
E diverso Tiberias quae tua est parria, ô
Iuste, in Genesarethide lacu posita, ab Hip-
po quidem triginta stadijs distita, à Ga-
daris autem sexaginta, à Scythypoli verò
viginti supra centum quae paret imperio,
quum ne vna quidē adiaceat ciuitas qua
sit Iudaica ditionis, si voluisset erga Ro-
manos

Julio 23
- in anno
201 T. imp
m. 1000
m. 1000

De sta-
gno Ga-
lilee le-
ge AEge-
sippu lib.
3. cap. 26.

manos fidem tueri suam, utique poterat
 nullo suo negotio. Etenim siue ciuitatē ip-
 sam siue vulgus promiscuum spectes, ar-
 morum exuberabatis copia. Temere igitur
 tu astruis me tum fuisse seditionis authorem.

Pro nti et
 ōti, lego
 nti & nti

Eorum autem quæ post consecuta sunt, au-
 thor quis ō iuste? Neque enim nescis me in
 Romanorum ditionem esse retractum an-
 te obsidionem Hierosolymæ ciuitatis, Io-
 rapatis à fundamento excisis, quo tempore
 pleraq; alia oppida numerosusq; populus
 Galilæorum per eam pugnam concidere.
 Sanè tum conueniebat, ut excusso à vobis
 timore omni mei vnus, armis que abiectis
 iretis tum laturi suppetias quum Regi, tū
 Romanis; quando non voluntarij quidem
 sed adacti necessitate ad bellum aduersus
 eos procurristis. Vos enim obstinatis ani-
 mis tātisper estis præstolari Vespasianum,
 dum adueniret ipse ciuitatis vestrae mœnia
 oppugnaturus omni suo cum potentatu.

Tunc enim primum timore perculsi arma
 iij posui-

posuistis, fuissetq; vestra illa ciuias excisa
à fundamentis, ni Vespasian^o rege inter-
pellante & vestram excusante desipien-
tiam, indulgisset veniã. Itaque non auctor
ego censendus, vos potius qui nihil non ho-
stile ac bellicũ cogitastis nisi fortè non iam
meministis quòd quum vestram aduersum
me contumaciam toties tulissem tolerantis-
sime, neminem per hæc morte multauit.
[Quam vos diuersi abiistis à mea clemen-
tia.] Enimvero quo tempore obsidebar in
Iotaparis ab Romanorum exercitu, mota
inter vos velitari digladiatione, non q; ul-
lo tangeremini benevolentia affectu erga
regem & Romanos, verius mutua exciti
seditione (quæ vestra fuit omnibus impro-
banda malignitas). octogintaquinque su-
pra centum ciuium occisione occidistis.
Quid porro est? Nonne iam vallo hostili
circumfessa Hierusalem, milia duo Tibe-
riensi quaestioni toritura ve exposita sunt,
quorum hi quidem morte conciderunt, alij
verò

verò deprehensi è vestigio facti sunt extor-
res inq; captiuitatem abrepti? Sed fors-
ausis inficiari comperiri posse te perduel-
lionatus, siue in patriam hostili fuisse ani-
mo, quod tum profugeris ad regem. Et hoc
sanè fateor fecisse te timore perculsum, ne
pœnas mihi dares merito tuo dignas. Ego-
ne improbus ideo haberi debeam, quia tu
quidem obucis? Rex autem ipse Agrip-
pas, qui tibi animam tuam indulserat cle-
menter decreto Vespasiani morti addicto,
quiq; te tot gratuitis cumularat opib⁹, qua-
demum causa bis te loris astrinxit? Cur to-
ties illius præcepto miser tu transfuga co-
actus es vertere solum? Quod item atroci
morte cui semel eras addictus, non peristi,
salutem hanc tuam debes Berenicæ eius
sorori, cuius crebra obtestatione fractus vi-
tâ tibi indulxit. Nec id præstitit modo post
tot piacula abs te designata, sed & dele-
gata tibi ea functioe, illi vt esses ab episto-
lis, quâ nescio quid te deprehendisset in eo

munere versantem dolo malo interuertisse te, auersatus è suo conspectu summonit. Verũ de his ne iusto exactius videar voluisse coarguere te, mihi iam tẽpero. Subit alioqui mirari me tuam impudentem arrogantiam, qui ausus sis dicere te vnum cæteris omnibus qui hasce res ad posteritatis memoriã in literas transmiserunt, melius tradidisse, qui ne ea quidẽ certò rescueris quæ tum gesta per Galileam sunt. Beryti enim eras tunc apud regẽ. At ne cõmeministi quidem eorum quæcunq; Romani in Iorapatariũ obsidione vel sunt passi, vel certè aduersum nos designarunt, nostram alioqui subsequutus historiam. Neque insuper condiscere poteras tu quæcunq; mea vnus obsessi industria confecta sint. Qui enim, cæsis in eo conflictu omnibus, quorum fideli relatu potuisses ea pro comperto habere? Dixeris forsan conscripsisse te exactius quæcunque aduersus Hierosolymitas gesserint Romani. Quo id pacto fieri posset?

posset? Neque enim ei bello interfuisti, ac ne legisti quidem Caesaris commentaria. Vtriusque veritatem colligere liceat argumento hoc & certe maximo, quod ex diametro pugnantia cum commentarijs ipsius Caesaris scripsisti. Quid? si confidebas cæteris ad vnū historicis conscripsisse te melius, quin tu viventibus Vespasiano et Tito Imperatoribus quorum opera ac studio bellum est confectum, superstite etiamnum rege Agrippa, & ex eius genere viris omnibus qui in Græcanica ista eruditione plurimum promouerant, istam tuam historiam non afferebas in medium? Habebas utique eam ante annos hosce viginti scriptam. Ita enim ab eruditis auferre potuisses haud mediocris diligentiae elogiū. Nūc verò quando illi quidem morte intercepti à nobis abierunt, ac proinde rarus te non posse coargui falsi, ita demum insolentis. Etiam si ad eum modum tibi loquar, haud tamen est quod meis vnus scriptis

abs te malè metuam, quando ea ipsis consecravi imperatoribus qui rerum gestarum propè omnium oculati fuerant testes. Probè enim mihi ipsi sum conscius, quòd obseruarem traditionem veritatis, cuius gratia quum initio scribendi sperassem perfructurum me esse testimonio eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et alijs quidem aliquam multis mox ut scripta est, legendam tradidi historiam, quorum nonnulli interfuerunt ei bello, in quibus & rex Agrippas numerandus venit, quidam item alij illi congeneres. Et quidè ipse Imperator Titus hanc vnam rerum quas præclare gesserat, commentationem cupidè adeò voluit hominibus tradi, ut libros ipsos sua manu consignatos euulgari iusserit, & in publicum legentium vsum produci. Rex item Agrippas duas & sexaginta scripsit epistolas quibus traditæ per me veritati suæ addidit elogium: è quibus sanè duas visum est subtexere, quo tibi vni, si quidem voles, liceat

ceat per eas nosse, cuiusmodi scripta sint mea.

Rex Agrippas Iosepho charissimo
gaudere.

Maxima cum animi voluptate percurri librum. Mihi visus es in eo exarando operam posuisse multò exactiorem ceteris qui eadem de re conscripserunt. Facito, ad me mittantur et reliqui. Vale charissime.

Rex Agrippas Iosepho charissimo,
Salutem.

Eorum lectione qua scripsisti, vidēris sic nos totos edoctus abusque primis meae vitae rudimentis, ut iam nullum sit precium operae factur⁹, qui te docere volet. Ceterum, quando permulta ignorantur: si mecum congregare, ea familiari traditione tibi prodam.

Absoluta igitur, suisque omnibus constante numeris historia quod veritate nuntur, à me stetit Agrippas citra assentationem ullam. Neque enim viro conveniebat cuiquam assentari. Neque rursus cavillo

nullo aut dissimulatione me eludens, quod tu vnus opponis. Aberat enim is ab improba eiusmodi scribendi consuetudine longius, sed veritatē cōscriptæ historiæ suo astruebat elogio, quemadmodum & plerique omnes qui in eius incidūt lectionem. Et hæc quidem, quod in se contineant vtilem & tuendæ aduersus Iustum causa mea necessariam commendationem, hætenus dicta sunt. Composita igitur Republica Tiberiadis, & ad officium moderationemque per me reuocata, coacto insuper amicorum concilio & considere iussu proponebam in mediū vt decernerent quid miforet faciendum aduersus Ioannem. Sanè in commune Galilæis omnibus visum tunc est, vt cū armatis omnibus coorirer aduersus illum, deq; eo ceu seditionis totius auctore pœnas sumerem. Ego huic decreto nō acquiescebā, quod constituissem initio mei ducatus quicquid vsquam conciretur turbarum, supprimerem citra vllius cædem homi-

hominis: quamobrem probabam admodū
utile fore, si omni cum diligentia internos
se possem nomina affeclari Ioannis. His
itaq; expletis & agnitis, illis quinam ho-
minum essent, iussi per cōpita decreti mei
tabulā affigi, cuius tenore fidem ac dexte-
ram offerebam Ioannis complicibus, si mo-
dō vellent recipere se ad meliorem vitæ fru-
gem. Vt autem maturo cum cōsilio delige-
rent quæ sibi essent profutura, consultandi
tempus extraxi in vigesimum diē. Intermi-
nabar per hæc nisi se armis exuerent, me
& eorum domicilia traditurum igni, &
facultates publicaturum. His illi auditis
nō mediocri timore perculsi Ioannem qui-
dem relinquunt, excussis autē à se armis
ad me venerunt numero quatuor milia ho-
minum: Ioāni verò circiter mille & quin-
genti cohaeserunt ex ciuibus partim, par-
tim è Tyriorum metropoli externi quidā
milites. Hunc in modū Ioannes meo vnus
strategemate elusus, deinceps in patria
præ-

prærepidus se continebat. Secundū id tempus Sepphoritæ præsentia animorum freti ad arma prouolant, nitentes munitissimo mœnium suorum ambitu, quodq; perspicerent me à diuersa parte stare. Mittūt interim ad Cestium Gallum (erat is tunc Syria præses) hisce illum obsecrantes, ad se ocysus ut veniret in suam fidem ciuitatem accepturus, aut certè mitteret qui ciuitati essent præsidio. Gallus quidem venturum eò se esse pollicitus est: quo alioqui tempore speraretur affuturus, nō expressit. Re ut erat, audita, assumptis mecum militibus & in Sepphoritas facta impressione, toto exercitus robore ciuitatem eorum cepi. Galilæi verò occasione arrepta, ratiq; sibi adesse vindicandi sui in illos odij opportunitatem, (Erga enim eā ciuitatem insensum gerebant atque hostilem animum) acri cū impetu aduersus eos prouolarunt tanquā eos cum aduenis ad vnum excisuri ac da turi pessum. Præpropere igitur cursu ingressi

gressi ciuitatem, desertas habitatoribus aedes quum offendissent, incendio tradidere. Earum enim incolae iuxta ac inquilini praetrepidi in summam vrbis arcem glomeratim profugerant. Nostri inter hac diripiebant quaeque obuia: nec vllum imponebant modum isti miserae depopulationi aduersus sibi contribules. Ego qui hac perspicere fieri, dici non potest, quanto contraheret animi angore: ac proinde edicebam, ab eiusmodi rapinis sibi us remperarent, suggerens neuiquam fas nobis talia admittere aduersus congeneres nostros. Illi quum neque obsecrantem me exaudirent, neque morem gererent imperanti, (vincebat enim omnimodam admonitionem odij aduersus illos praconcepti magnitudo) iubeo amicorum me circumstantium fidiissimos quosq; hos dissipare sermones, quia Romanorum militum vis ingens altera vrbis parte aduersum nos ingressa esset. Hac ed faciebam, ut isthoc rumore ad praedantium aures prelato,

lato, possem Galileorum ad prædam et incendia alacres impetus cohibere, ac proinde eam Sepphoritarum ciuitatem sanctam tueri. Denique meum hoc strategema felici exitu cecidit. Audito enim eiusmodi nuncio sibipsismetuerunt, ac rapinis in loca relictis præcipites se commiserunt fuga, cum maxime quum me suum ducem eadem facere perspicerent. Quod enim fides disperso rumoribus haberetur solidior, fingebam me affici ad diuulgationem famæ nihilo secius atque milites. Sepphorita uero præter omnem suam spem hoc meo artificio commento seruati sunt incolumes. Tiberias proinde parum absuit, quin per incursionem Galileorum patuerit rapina. Hæc illi incidit causa. Qui eorum sanctioni concilio præsidebant, scribunt Regi obsecrantes ad se ut veniret ciuitatem in suam ditionem accepturus. Pollicitus rex est venturum se per epistolas respondens, quas ad Tiberienses perferendas dat vnicuique cubi-

biculariorum Crispo quidē nomine, genere autem Iudæo. Genuit hunc literarū Galilæi qui nouerant, comprehensum adducunt ad me. Rem ut audiuit multitudo omnis, in iram per acrē extimulata, ad arma se conuertit. Postridie eius diei ad me per multi vndecunq; collectiij venerūt in Asochin ciuitatem quò tum loci versabar. Voces obstrepera edebantur magno cū euulatu subinde appellantes Tiberiadem Galilææ proditricem ac perduellem, nempe peramicam Regi. Rogabant proinde enixius se ut sinerem à fundamentis eam prorsus demoliri et æquare solo. Erant isti Tiberiensibus per æquē infensi ac fuerāt Sephoritis. Quid agerem in tanto vocum strepitu? veluti in salebra hærebā consiliij inops. Nō occurrebat ratio vlla idonea eximendæ Tiberiadi iræ Galilæorum aduersus Tiberienses conceptæ. Neq; enim inficiari poteram ipsos scripsisse regi eum ad se inuitantes. Exemplaria enim literarum
quas

quas Rex suo ad eos nomine trāscribat,
 coarguebant veritatem. Anxius igitur a-
 nimo hæc mecum repetens demum respon-
 di: Equidem non me clām est Tiberienses
 in patriam fuisse iniurios, ut qui comperti
 sunt perduellionarius civitatem rursus non
 est cur vos prohibeā diripere. Atq; haud-
 quaquam citra cognitionem sententiā ve-
 iudicum tentanda res hæc venit, quum tā-
 ti sit momenti. Neque enim soli Tiberien-
 ses nostram prodidere libertatem. Sunt &
 alij permulti, qui in Galilæa censebantur
 esse exploratissima fidei. Quare præstole-
 mini (obsecro) tantisper dum exactius edi-
 dicero, qui istiusmodi proditoris authores
 fuerint. Omnes tum qui comperti fuerint
 criminis, sub manus mittam vestras: &
 quoscunque eorum educam singulatim, po-
 teritis. * His à me dictis persuasa multitu-
 do est, & sedato ira perstrepenis tumul-
 tu in sua quique disceserunt: eum autē qui
 missus ab rege erat, iussi esse in vinculis.

* Hic sup-
 plendum
 reor mu-
 tkarav.

Post

Post non ita multos dies, simulata quapiã
necessitate earũ quæ me cõtingerèt, quæ ve
vrgeret mitti peregre ad quendam regia
ditionis, accitum ad me clàm omnib⁹ Cri
spum, iussi vt militem se custodiẽtem inef
faret vino meraciore, et eo iam ebrio trans
fugeret ad regẽ. Iam verò Tiberias secũ
dò periclitabatur excidi et pessum ire, sed
et hoc quod illi ocys impendebat periculũ
vt vitaret, militari solertia providi. Illo itẽ
tempore Iustus Pisti filius me clàm transfu
gio ad regem se recepit. Istius transfugij
causam explicabo: Accepto ab Iudæis prẽ
cipatu belli aduersus Romanos admini
strandi, Tiberienses quidem hac de re fa
cti certiores constituerāt & regi parẽre et
à Romanorum imperio neutiquam descis
cere, è diuerso Iustus vt qui esset nouandæ
Reipublicæ cupientissim⁹, vt ad arma pro
uolarent, suadebat quòd hac via speraret
se promotum iri in principem Galilæorum
ac suæ patriæ. Ne sic tamen eorum quæ
lz spe præ-

spe præsumpserat, est quicq̃ indept°. Etenim Galilæi quod infensius odissent Tiberienses ob ea quib° authore Iusto miserè affecti fuerant ante belli initiũ, neutiq̃ ferebant aquis animis eũ sibi præferri in ducẽ. Quin & ego cui° fidei cõcreditus erat is Galilææ principat° cõmunibus suffragiis populi Hierosolymitani, in tantã subinde descendi animi indignationẽ, vt parũ abfuerim ab occidendo Iusto, vt qui nõ essem ferendis quib° ille identidẽ me diuexabat, molestijs. Ille igitur à me sibi malè metuens ac verit°, ne indignatio aduersum se cõcepta infelicẽ semel sortiretur exitũ, ad regẽ misit rat° se apud illũ & melius & tuti° habitaturũ. Sepphoritæ insup vitato præter omnem suã spem primo periculo miserunt qui rogarent Cestiũ Gallum ad se venire maturi° vt in suã fidem ciuitatem acciperet, aut certè vim militũ mitteret q̃ cohortos aduersum se hostiũ assult° posset elidere. Tãdem persuaserunt, vt mitteret equitum

quitum peditumq; robur frequens ac densum: quod quum aduenisset, noctu intromiserunt. Regione autem per hunc Romanum exercitum circuncirca regionem miserè afflicta ac diuexata, assumptis ego militibus qui me tum circumstabant, veni in Garisimē. quò loci iacto vallo procul à ciuitate ciuitate Sepphoritarum nempe stadijs viginti disparatus, noctu ad eam quum peruenissem, muros oppugnabam, applicitisq; scalis ac densa militum vi iussa inscendere et irruptione facta, plurima vrbis partem sum potitus. Post non ita diu per locorum ignorantiam adacti illinc digressi sumus, captis è Romanorum peditibus duodecim, equitibus item duobus cū aliquot Sepphoritis. Vnus ex his solus nobis intercidit. Initia demum nobis pugna per campi planiciem aduersus equites diutius inter tot pericula strenuè ac fortiter versati cessimus inferiores. Romanis enim me circumuenientibus, milites mei pratrepidi ac proinde terga ver-

desueti-
um.

tentes fugæ præsidia quæsierunt. In eo conflictu cadit vnus eorum quib⁹ corporis mei custodia credita erat nomine Iust⁹, q^{ui} apud Regem, eum aliquando ordinem fuerat sortit⁹. Hoc eodem tempore ab rege venit vis frequens equitum peditumq^{ue}, quib⁹ ductâdis præerat Syllas qui & vnus erat custodî regij corporis. Hic igitur à Iuliade disiunctus stadijs quinque castrametatur, et præficit custodiam militarem explorandis exitibus viarum, cum ei quæ in Cana oppidum, tum illi quæ in præsidium Gamala rectâ ducit, quo commeatus importâdi ad locorum incolas per Galilæos commoditatem omnem intercluderet. His primùm auditis, nihil cunctatus eò destinaui armatorum duo milia, quibus in ducem præfeci Hieremiam. Sanè hi vallo iactò à Iuliade dissiati stadio vno secus Iordanem fluvium præter velitares aliquot conflictus & pugna irritamenta nihil memorabile gesserunt, donec ipse ad eos me contuli assumptis

ptis tribus milib⁹ militum. Postero die mei
ad eos aduentus in prærupta quadam val
le collocatis insidijs haud ita procul à ca
stris illorum prouocabã regis stipendiarios
ad pugnam, admonitis his qui mecum mi
litibus, tâtis per terga vt obuerteret, quoad
è vallo elicerent hostes & aduersum se fe
stino cursu vidissent prodire. Id quod cõti
git. Syllas enim quã simulasset prius per
ignauiam ac rei militaris imperitiã fugere
nostros, primus omnium tãdem est ad per
sequendum nos ausus progredi, vt impigro
erat & alacri animo: qui autem à tergo
delitescabant ex insidijs prodeuntes prehē
dunt hominem, quod factũ ceteros omnes
exterruit, & ad peracrem tumultũ per
mistos exciuit. Ego fælici hac ac tempesti
ua vsus tergiuersione, omni cū exerci
tu promouẽ vestigio gradum, occursurus
stipendiarijs regis, quos & in fugam ver
ti. Quæ per illum diem ipse gessi, lætissimũ
ac fælicem prorsus exitũ fuerat sortitura,

lz iij si non

si non leuus aliquis daemon tenorem inter-
 polasset dextimi istius ac perpetui cursus.
 Equus enim cui insidens eā confeci pugnā,
 simul vt abijt princeps in cœnulētum ac pa-
 lustrem locum, allisit me solo. Sec^o igitur ca-
 uū manus impacta articulis collisione dela-
 tus sum in oppidum cui nomen Kephar-
 nomen. His auditis ac proinde metu præ-
 trepidi, milites mei ne quid cōtingeret adi-
 re me acerbius, ab hostium quidem persecu-
 tione destiterunt, circa verò Emeliā se rece-
 perunt angore animorum contracti. Ac-
 cersitis igitur ad me medicis, illo die quum
 ex eo vulnere reualuisssem, eodē in loco hæsi-
 fixius ardore correptus febrili, proq; medi-
 corum sententia sum noctu tralatus Tari-
 cheas. Syllas autem & qui cum ipso erāt
 ipso erant milites, auditis quæ mihi accidis-
 sent, animos collegerūt. Cumq; nossēt quia
 excubiæ, circa custodiam castrorum supi-
 nē ac oscitanter transmitterentur: cohorte
 equitum in insidiarum loco iussa sedere p
 noctem

κεφαρην-
 ον λεγο-
 μενον.

noctem trans Iordanis fluuiū, diluculaſcen-
te die nos proritabant ad pugnā. Hoc qui-
dem audito, noſtri quum ad campum vſq;
eſſent progreſſi: ecce equites illi in apertum
proſilientes, ex inſidijs eos in fugam vertē-
re iniecta non mediocri animorum conſter-
natione, per quam factum eſt, vt ſex è no-
ſtris interciderint. Atqui eam ſibi oblata
victoriam non ſunt vſque ad letum finem
perſecuti. Simul enim atque audierunt ar-
matos è Taricheis aliquam multos adnaſ-
ſe portui Iuliadis, hoc perterriti nuncio illic
ſeceſſerunt. Nō ita multo poſt tēpore Ve-
ſpaſianus applicuit Tyro, comitante rege
Agrippa. Porro Tyrī incēſſere cæperūt
regem maledictis, hoſtem vocantes Tyrio-
rum iuxta ac Romanorum. Philippū enim
regij exercitus ducem confirmabāt prodi-
diſſe regiam, Romaniq; exercit⁹ qui Hie-
roſolymis erat, robur vniuerſum idq; regis
iuſſu. His auditis Veſpaſian⁹ per acri ob-
iurgatione caſtigauit Tyrios, qui virū ac
lz iij regē

regem Romanis peramicum nihil esset ve-
 riti aspergere apertis contumeliis: regem a-
 lioqui admonuit, mitteret Romam Philip-
 pum eorum quæ facta fuerant, repositurū
 rationem. Philippus proinde Romam mis-
 sus, non sustinuit prodire in Neronis cōspe-
 ctum. Eum enim quū deprehēdisset in ex-
 tremis agentē ob turbelas in quas Respub.
 incidisset perq; bellum intestinū: nihil cū-
 ctatus se ad regem recepit. Verū enim-
 uerò Vespasianus quum aduenisset Ptole-
 maidem, optimates decē ciuitatum Syriae
 obstreperis clamoribus interpellabant eum
 aduersus Iustum Tiberiensem q̄ eorū vicos
 cōcremasset. Tradidit igitur eū regi Ve-
 spasianus torturis subiiciendū p̄ regni tri-
 butarios. Rex autem ipsum astringi iussit
 loris, celatur⁹ clamq; Vespasiano de Iusto
 peracturus quemadmodum ipse superius
 declarauit. Sepphoritæ verò quum honori-
 ficē occurrissent Vespasiano, salute eidem
 dicta, adsciscunt sibi militum numerosam
 vim

ἐν τοῖς
 ἑξήτοις
 ὅτι.

vim ducemq; Placidum: quos quidē cum
 ea militari manu ascēdētes ipse vestigia-
 tum affectabar vsq; dum in Galilēā ad-
 ueniret Vespasian⁹, quo de aduentu, cuius
 modi fuerit ingress⁹ eius, quove pacto cir-
 ca Taricheas oppidum mecum conflixerit
 primū, utque illinc promouerint bellum
 in Iotapata, quæ item ipse designarim per
 eam obsidionem, quo tandem modo in ho-
 stium manus simul atque veni, adstrictus
 sum vinctus, & solutus, item quæcunque
 rursus toto Iudaici belli tempore ipse per-
 feci, deniq; Hierosolymitarū obsidionē sū
 exequutus accuratiores opera in libris qui
 inscribuntur, De bello Iudaico, & ea pro-
 didi scriptis. Seriae rei nec vacātis operæ fu-
 turum arbitror, si perscriptis per me monu-
 mentis eorum quæcūq; sunt gesta tempore
 belli Iudaici, ea quoq; adscribā quæ dein-
 cept mihi nunc vsq; peracta sunt. Quum
 igitur Iotapatarum obsidio hunc esset sor-
 titus finem, inq; marus venissem Romano-
 rum, omni cum cautione sum iussus asser-
 uari,

Idem scri-
 bit ca. 2.
 tertii lib.
 de bello
 Iudaico.

uari, etiamsi multis saepe argumētis me haberet. *Vespasianus* magno in honore. Continuo enim illi⁹ praeceptione in uxorem duxi virginē quandā ex eis quae captae sunt sec⁹ *Casaria* & in captiuitatem abducta, loci indigenam. Verum nō diu apud me haesit. Nam soluto me et cū *Vespasiano* vnā pfecto *Alexandriā*, et ipsam libertati pristinae restitutā iussi quō veller, abire. Uxorem secundū hāc, duxi alterā apud *Alexandriā*. Illinc quoq; vnā cū *Tito* miss⁹ ad *Hierosolymorū* obsidionē nō semel sum periclitat⁹ de vita, *Iudaeis* studio nec mediocri habentib⁹ me vnū ceu mancipē vt sub suas mitterēt man⁹, expetēda de me ultionis causa. Nā quoties cōtingeret victos ab *Romanis* discedere, mea vni⁹ pditione hoc se censebāt multari malo. Quin et praesente imperatore voces obstreperae et assiduae exaudiebātur ad pēnā deposcētū me tāq; perduellē aut patriae proditorē. *Titus* verò *Cesar* vt quē nihil latēret eorū qui per id bellū cōtingere casus fortuiti, militū aduer-

sum

sum me acriores impetus eludebat silentio.
His adde, q̄ & prius aliquantò q̄ à fun-
damētis excidēda foret Hierosolymitarū
ciuitas, ipse Tit^o Caesar subinde suadebat,
vt quicquid censerē lōgē optimū ex demo-
litione patriæ mox solo adæquāda, id acci-
perem. Se enim asseuerabat nihil inuitē im-
petriri. Ego autē qui excisa collapsave pa-
tria, inter ea quæ accepta mea vnus cōso-
lationi profutura sperare seruari posse, ni-
hil ducere antiqui^o libertate corporū vnā
cū sacris codicib^o, hoc vtrunq; accepi libe-
raliter indulgēte Tiro. Post enim aliquātū
tēporis depoposci fratris vitā cū amicis quī
quagita donari mihi, huic ipse petitioni lu-
bēs assens^o est. Sed et potestate ab eodē ac-
cepta profect^o ad templū, vbi introclusa e-
rat numerosa et p̄miscua multitudo capti-
uorū, mulierū ac puerorū, quoscunq; inter
hos agnouit ex amicitia aut necessitudine
mihi deuinctos ab impēdente illis nece ser-
uari numero circiter centū nonaginta, il-
lisq; impetraui abeūdi potestatē, nullo in-
terim

terim depenso redēptionis precio, eis dē insu-
per p̄ Cæsaris indulgētiā fortuna priore p̄-
missa. Missus præterea sum iubente Tito
Cæsare cū Cerialio ac mille equitib⁹ in op-
pidiū quoddā cui nomē Techue, cōtempla-
tur⁹, nū is loc⁹ esset excipiēdo vallo accōmo-
dus: illinc deniq; ad Cæsare me recipiēs, et
cōspecta multitudine captiuorū miserè cru-
cib⁹ suffixorum in quib⁹ tres agnoui mihi
prius familiari cōsuetudine deuinctos, in-
dolui animo, quūq; accidissē Titi pedibus,
p̄fusis lachrymis īgemiscēs, rē vt erat, re-
ferebā. Ille mox iussit depositos accuratissi-
mis officijs perfui et refoueri. Horū quidē
duo dū medicamētis delininiuntur, in fata
cōcessere: tertius autē pristina est vitæ re-
stitutus. Fine tandē imposito tot per Iudæā
promotis intemperijs, Titus quū facilē con-
iiceret agros qui mei fuerant iuris in cōfi-
nio Hierusalē, mihi deinceps nulli fore v-
sui, q̄ Romanorum custodia illic habitura
esset sedē, prædiū mihi p̄uidit aliud in cā-
po. E Iudæa p̄inde solutur⁹ Romā, statuit
se-

En sāguis
Christi,
exquiri-
tur.

secū vnàvt nauigarē. Romā vbi appulim⁹,
vespasian⁹ multis me psecut⁹ est puidētia
sua officijs. In eis enim adib⁹ quas possede-
rat priusq̃ summo p̃cipatu inaugurare-
tur, & liberale hospitium impertiuit, & o-
mni cū honore me in ciuē Romanū asciiuit,
attributa mihi annua p̃sitatione liberalis
pecuniae in stipendium. Idē dū in viuis fuit,
semper me habuit honori, nullo vnq̃ omisso
erga me officio cumulatisimae suae beni-
gnitatis, quae illi⁹ prop̃sa humanitas quo-
rundā inuidiā nō semel protrusit me in a-
pertū vitae discrimen. Iudaeus enim quidā
Jonathas nomine per motoriā seditionē in
Cyrene quū bis mille indigenas sollicitas-
set, deniq; & persuasisset ad defectionē à
Romano imperio, illis quidē author fuit vt
interciderint, ipse verò iubente loci praeside
adstrict⁹ loris & ad Imperatorē missus di-
cebat misisse me et arma et pecunias. Ne
sic quidē q̃libet impudenter euentir⁹ latere
potuit Vespasianū, quin addictus neci sit
ac traditus. Vitato istiusmodi periculo, ple-
risq;

risq; alijs sum appetitus obiectionibus criminũ ab ijs falso cõfictis qui mihi inuidebant istius lætissimè cadẽtis fortunæ successum, quas tamẽ ad vnã effugi Dei providentia clemẽter me respicientis. Gratuita dein liberalitate Vespasiani donatus sum haud exigua portione terræ in Iudæa, quo tempore accepi & vxorẽ, cuius mores quũ parũ mihi adlubescerẽt, nec probarentur, dato repudiij libello à meo cõgressu ablegavi, matrẽ alioqui liberorũ trium, quorũ duo quidẽ suum diem obiere, superstes est tertius quẽ appellavi Hyrcanũ. Secundũ has duas tertiã duxi, quæ diutiũs quidem Cretam incoluerat, genere autem erat Iudæa, parentibus prognata apprimè generosis & eorũ qui in ea degebant regione, omnium maximè spectabilibus. Indoles huius meæ vxoris dissentanea longè abibat ac diuersa à plerisq; alijs, sicuti vitæ posterioris tenor liquidò docuit. Ex ea mihi duo prognati sunt liberi. Priori quidem nomen est, Iustus: alter Simonides dicitur, quẽ

&

Et Agrippa cognomine insigniui. Hactenus sane quod ad familiam meam attinet, haec mihi satis dicta sunt. Per indulgentiam proinde Imperatorum in hunc usque diem perstat mecum consimilis fortunae dexteritas. Vespasiano enim vitae huius munere defuncto, Titus quum excepisset imperium, honorem mihi asseruauit nihilo patri disparē. Me enim ad causam dicendam subinde per amulos accersito, nullam illis commodabat fidem. Denique et hunc quum excepisset ceu haeres imperij Domitianus, adeo dignitatem nulla in re imminuit, ut auxerit magis. Nam et Iudeos qui me falso impactis criminibus traducebant, cedi iussit. Eunuchum insuper mihi domesticum famulum quem filio in paedagogum dederam, quod dicam mihi inscripisset, praecepit conscindi flagris. Quin et is regionem in Iudaea mihi collatam donauit immunitate, qui quidem honos ei censetur esse amplissimus qui accepit. Ad haec, munifica liberalitas

ralitas Dometiæ quæ Cæsari erat vxor,
nunquã erga me interquieuit. Et hæc qui-
dem per omne istius vitæ curriculum mihi
peracta sunt. Horum lectione alij vtcunq;
visum fuerit, sententiam ferant de indole
ingeniõve meo: tibi autem, ô virorum præ-
stantissime Epaphrodite, quando hæc-
ten⁹ omnem tradidi veteris historiæ scriptu-
ram, præsentiloco visum est finem impo-
nere operi.

*Absoluti sunt Flauij Iosephi anti-
qua histeria Iudæorum libri
viginti, quibus accessit
et vita Iosephi.*